

181

செந்திரன்

பி. பி. பி.

சிவமயம்.

பராபரவித்யா விவரண

சிவாகம வேதாராதம்யம்.

வேதாகம தாராதம்யம்.

இஃது

திருசிரபுரத்திற் கடுத்த

திருவானைக்காவலி விருக்கும்

சிவாகம பாடசாலை உபந்யாஸகராகிய

பச்சரம்பேட்டை

ஸத்யோஜாத சிவாசாரியரால்

இயற்றப்பட்டு

திருசிரபுரம்

லக்ஷ்மீ விலாச முத்திராட்சர சாலைபில்

வெளியிடப்பட்டது.

1908

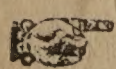
சிவமயம்

வேதாகம தாரதம்ய முடிவுரை.

சிவபக்த சிகா மணிகளாகிய நம்மனோர் பலர்க்குந் தெரிவித்துக் கொள்வதாவது. மதுரை சிவதர்ம பரிபாலன சபையாரால் பிரசுரித்த சைவ தூஷண நிராகரண மென்னுந் தலைப்போர் புனைந்த புத்தகத்திற் வேதஸாரஞ் சிவாகம மென நிரூபத்திருத்தலை சிற்சிலர் ஆசைப்பித்து வேத முயர்ந்ததா? சிவாகமம் உயர்ந்ததா? அல்லது இரண்டேமசமனா? என ஆசங்கிக்க புகு முன்னிலையில் வேதசாரம் சிவாகம மென்பது விடையாக தெனவும் இவர்கள் கூறிய சமாதானம் வேதத்திற்கே மகிமை சார்ந்துள்ள தெனவும் இதென்றி வாயுஸம்ஹிதா வாக்கியத்தில் சிரௌதா சிரௌத விவசாரங் கூறியவிடத்தில் சுருதிஸாரம் சிரௌதமெனவும் ஸ்வதந்திரம் இதரமெனக் குறித்துள்ளது அச்சிரௌத மெனவும் கூறப்பட்டிருத்தலின் காமிகாதிகளான அசிரௌதசிகாகமங்களை சிரௌதமென வலிந்தீட்டிப்பொருள்கொண்டது குற்ற மாமெனவும் சுருதி சூத்திரர் முதலினோர்க்கு அத்யயன விலக்காய் நின்றலின் சூத்திரரும் படிக்க விதித்துள்ள சிவாகமம் வேதஸார மாதல்பாங்ஙன மெனவும் வேதத்தை நோக்க ஸாரம் விசேஷ மாதல் பற்றி இங்ஙனம் சூத்திரர்க்கு அத்யயன ஹேது உண்டாகா தெனவும் இவ்வாறுள்ள பல் வகையாம் ஆசங்கைகளை எம்பால் சிற்சிலர் ஆசங்கிக்கப் புகுந்ததால் அவ்வாசங்கை நிராகரித்து உண்மையுபகரிக்க வேதாகம தாரதம்மிய மென்னும் இம்மெய் தூல் வெளிப்படுத்த துணிந்தோம்.

இந்நூல் வெளியிட எம்மை பன்முறை வர்ப்புருத்தி பொருள் நலம் உபகரித்து சைவாபிமான மேற்கொண்டு நிற்கும் பூதலூர் பிருமமழீ சுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியா ரவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நன்றி பாரட்டிக் தக்கவராயிருக்கின்றோம் அவர் வேதசிவாகமங்களில் வைத்திருக்கும் அன்பும் அவ்வன்புதடித்து நம் சிவ பெருமானிடத்து அந்தரங்க விசுவாசமும் வைத்தது. மென்மேல் அபிவிர்த்தி யடையு மென்பதில் தடையிலலை.

சுபம்:—இப்புத்தகம் வேண்டுபவர் எமக்காவது பூதலூர் சுப்பிரமணிய சிவாச் சாரியாரவர்களுக்காவது தெரிவித்துக் கொண்டால் விவாஸதாரர்களுக்கு வி. பி. மூலியமாய் அனுப்பப்படும்.

 ஸத்யோஜாத சிவாச்சாரியார்.

ஆகம பாடசாலை உபன்யாஸகர்

திருவரணைக்காவல், திருச்சி.

னும். சித்தாந்தம் என்கிற நாமதேயத்துடனும் சைவமதத்தை ஸ்
 தாபித்து? அது அவருக்குப் பின்வந்தவர்களால் அனுஷ்டி-
 ப்பட்டு வருகின்றது எனவும்? அதை வைதிக விசிஷ்டாத் வைத
 த்துடன் சேர்க்காமல் பிரத்தியேகமாக விவரித்துப்பேசுவதுதான்
 உசிதமென்றெண்ணி இப்பத்திரிகையில் பிரஸ்தாபப் படுத்தவில்
 லை என்பது ஸொஸைட்டியாரது அபிமதமென்பதைக்காட்டப்
 பட்டிருந்தது- வைதிகமதமென இதுகாருஞ்செவியுற்றதில்லை யா
 தலின் உபயரட்டைக் கெருடெனென்பதுபோல் மூன்று வைதிக
 மதமென வரைந்துள்ளது யாதென உற்றுநோக்கப் புகுவோமா
 க - த்வைதம் - அத்வைதம் - விசிஷ்டாத்வைதம் - இம்மூன்றும் மூ
 ன்றுவைதிகமத மென்பதவர் கொள்கையாதலால் இவை முயற்
 கோடுபோல் முடிந்துள்ள மதங்களேயாகும் - த்வைதம் - அத்வை
 தம் - விசிஷ்டாத்வைதமென பாட்டி கதையாய் வழங்கற்பாலதன்
 றி உலகினருள் இம்மதத்தவ ருளரென்ப தெங்கெனுங் காணோம்
 உளரேல் ஈண்டெடுத்து விளக்குவாராக. ராணுவத்தார்ஜனகணித
 க்குறிப்பில் பிராமணஜாதிசிவமதமென தம்மதத்தை வெளியாக்கி
 யுள்ளதோடும், ஒத்தி பந்தகம் சாஸனம் கடன்பத்திரம் முதலிய
 வற்றிலும் இவ்வாரே குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றதை இவர்கள் இன்
 றுமறியார்கள் - த்வைதம் - அத்வைதம் - விசிஷ்டாத்வைதம் முதலி
 யமதங்களுளதாயின் அவற்றை யேன்வரிவித்துக்காட்டாதொழி
 ந்தனர். இவற்றால் மதத்தொகையில் கணக்கிடா வைதிகமதமென
 புதிதாய்ப்புதுக்கிய இம்மதங்களைவேத விஹிததர்மங்களன்றென்
 பதா யொதுக்கப்படும். வேதங்களிலோ - ஸ்ரிவஃஸுதம் ஸாணா
 வதம் - ஸு-ஹி-நு-ஷெ - என்னுஞ்சுருதிவாக்கியத்தால் சிவ பெருமா
 னை அத்வைதராகவும் துரீயராகவும் சுருதிகளிலுத்தோஷிக்கின்ற
 படியால் அத்வைதம் அங்கமும் சிவமங்கியுமாய் முடிபுற்றிருத்தல்
 பற்றி அங்கிருபமான சிவத்தை முன்னற்கொண்ட சைவமதமே
 அத்வைத மென்பது தெற்றென விளங்கும். இவற்றை நீற்று அ
 த்வைதமெனத் தனிமதம்புதுக்குதல் யெதுநிமித்தம் - அத்வைத
 மென்பது தனித்துள்ளபதார்த்த மன்றாதலால் அத்வைதப்பட்டு
 நிற்கும் பதார்த்தம் யாது - சிவபெருமானை யன்றோ - இவற்றால் ப
 ரம வைதிக சிகாமணிகளும் சைவஸமயத்தவராய் வெளிவரத்துணி
 வுற்றனர் இவற்றில் சிரிதுன்னோக்காது மூன்று வைதிக மதமெ
 ன வறுவித்துணர்த்தியதும் விர்தையே இம்மும்மதங்களும் ஒது

ங்கே வைதிகமதமாயின் ஒன்றையொன்று கண்டிக்கக்காரணமில்
 லை - த்வைதம் அத்வைதத்தைக்கண்டித்தும்-அத்வைதம் த்வைத
 த்தைக் கண்டித்தும்- விசிஷ்ட்டாத்வைதம் த்வைதாத்வைதங்க
 ளைக் கண்டித்துமிருப்பதால் இம்முன்று மொன்றிலொன்று முற
 ணியவேறுவேறு விஷயங்களை நிலைநாட்டியுள்ளதாதலின் மூன்று
 வைதிகமதமென ஒருங்கு சேர்க்க முயன்றது சரியாகா-இம்முன்
 று மதமும் வைதிகமதமா- இதி லொன்றிற்கொன்று தாரதம்மிய
 முளதா- எது வைதிகம்-எது அவைதிகம்-எண்ணெடுத்து விளக்
 குவாறாக - மதமென்பது தெய்வத்தை முன்னாகக்கொண்டுவரும்
 நற்பேராதலால் அத்வைத மதத்தவர்க்குத் தெய்வம் யாது-அவர
 ணியும் புண்டிரங்களெவை-அவர்கொள்ளும் பிரமாண நூலெது
 பிரம்மமே தெய்வம்- பஸ்மபுண்டிரம் சித்திரபுண்டிரம் மிர்த்திகா
 ஊர்த்தவபுண்டிரம் முதலியவைகள் இம்மதஸ்தரணியும் புண்டிர
 ங்கள் இதற்கு வேதமே பிரமாணமெனக் கூருவராயின் - பிரமா
 ணம் - பிரமேயம் - பிரமிதியென்னும் திருபுடி வியவகாரம் இங்ங
 னம் வருமாதலின் அத்வைதக் கொள்கையுடைய இவர்களுக்குத்
 தனக்கன்யம்மித்தையாதலால் வேதம் மாத்திரம் சத்யமாதல் யா
 ங்கனம் - பிரம்மம் வேதமென யிரு பொருள்த் தொந்தமுண்டா
 தலால் இவர்க் கத்வைத ஹானி வந்து விடும் பிரம்மத்தின் உச்ச
 வாஸம் நிச்சவாஸம் வேதமெனக்கூருதலின் பாதை யேர்படக்கா
 ரணமில்லை யென்பரேல்-ஈஸ்யூஹதொ லூ தவ்ய உஹுலிதநி
 ஸூ லி கரேகஜ்யுஹெஹி-என்னும் வாக்கியத்தால் இந்த மஹ
 த்தானபூதத்துக்கு உச்சவாஸ நிச்சவாஸமே ரிக்காதி வேதங்க
 ளெனக்கூரியிருத்தலின் மஹதோபூதசப்தம் யார்பொருட்டு வே
 தங்களில் பிரஸ்தாபித்துள்ளது-மூக்கிருந்தாலன்றோ உச்சவாஸ
 நிச்சவாஸ மேர்ப்படக்காரணம் மூக்குள்ள பிரம்மம் இவர்களுக்
 கு மித்தையாயிருத்தலின் அவற்றால் வெளிப்பட்ட வேதங்களில்
 சத்யபுத்தி வருதல்யாங்கனம்-இவர்கள் விவஹாரம் மேல்செல்
 லச் செல்லத்தான் மாத்திரமே ஸத்யம் மற்றயாவும் பொய்யெனக்
 கூருவராதலால் இவர்க்கன்யமான வேதமும் பொய்த்து அவற்றா
 லாய வைதிகமும் பொய்த்துவிடும், வைதிகம்வேதாகமபுராண இ
 திஹாஸாதி பிரமாணங்களை கைப்பற்றிநிற்கும் ஸத்பிராமணர் ப
 ரத்தெநிற்றலால் இவற்றையப்ராமாண்யமென்றோதுக்குவோர்க்கு
 வைதிகம்ஏராதுஏராது. இவர்கள் தங்களை வைதிகரெனப்பிறர்கூ

ராது தாமே கூறிக்கொள்வ தென்போலிருக்கு மெனின் கிறிஸ்து
 வர்தங்களைஞாநியெனவும் வேதாகமாத்ரி சர்ச்சாத்திராராய்ச்சியும்
 சர்யை கிரியை யோகம் ஞானமென்னும் சாதனசதுஷ்டய சுத்தா
 த்வைத சிவஸாக்ஷாத்கார மயமாம். சைவசமயத்துள்ள ஸத்பிரா
 மணாதிகளையும் மற்றும்ள்ளவர்களையும் அஞ்ஞாநியெனக் குறை கூ
 ருதலை யொத்திருக்கும். இங்ஙனம்நோக்காது யாம் வைதிகர் என
 மென்மேலெழுவதால் யாதுபயன் இவர்கள் மூன்று வைதிக மத
 மென காட்டியது - த்வைதவிசிஷ்டாத்வைத அத்வைத பாஷ்ய
 ங்களை நோக்கியதாலென தெரியவருகிறதால் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யத்
 தை எங்கனம் வைத்துள்ளாரென்பது விளங்கவில்லை-அவற்றை
 உட்கொண்டிருப்பதால் நான்கு வைதிகமதமென கூட்டி முடித்
 தலுங்கடும் இவர் பாஷ்ய விவரணங் கூறி இருப்பது பஞ்சபா
 ண்டவரை தெரியாதாக் கட்டில்லக்கால்பேரல் முக்களை இரண்டுபி
 ரிவாய் என ஒருவிரல் நீட்டி கீழே ஸைபர் எழுதி அதையும் அ
 ழித்து விட்டதை யொத்திருக்கின்றது வேதபாஷ்யம் நான்காயி
 ருத்தலின் நான்கு வைதிகமதமென்பதொழிந்து மூன்று வைதி
 கமதமென பிரஸ்தாபித்ததெக் கருத்துப்பற்றியோ விசிஷ்டாத்
 வைதமென்பதால் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் அதனுள்ளடங்குமெனின்
 ராமானுஜ பாஷ்யமொன்றிருப்பதால் அவை என்னுமென்பதையு
 ற்று நோக்கு வாராக ஸ்ரீகண்ட பாஷ்யம் ராமானுஜ பாஷ்யம் இவ்
 விரண்டும் விசிஷ்டாத் வைதமாயிருத்தலின் அங்ஙன கூறப்பட்ட
 தெனின் இவ்விரண்டும் பதித்வனீரூபணத்திலும் பத்தமுத்திலோ
 கோத்பத்தி முதலிய விவரணங்களிலொன்றிலொன்று முரணிய
 வேறுவேறு சித்தாந்தங்களைநிலைநாட்டியுள்ள இவ்விரண்டும் ஒரு
 புடைத்தாய நூலாதல் யாங்கனம்-விசிஷ்டாத் வைதமென்னுஞ்
 சொல்லானே அவை ஒரு புடைத்தாய் நிற்குமெனின் விசிஷ்டா
 த் வைதமென்றதால் அத்வைதமும் அதனுள்ளடங்கிய பொரு
 ளாதலின் வேறு பிறித்துகூற வெளிவந்த தெற்றுக்கோ- இவற்
 ரால் மூன்று வைதிக மதமென கூறியது குளறி விகேஷ நாய் நி
 ற்கின்றது இவர்கள் வைதிகரென்பதுண்மையாயின் வேதம் பிர
 மாணமாய் கொள்ளவேண்டி வருகிறது- ஸாஸாந ஸ்வ-விஷ்ணு
 ஸாஸாந என்னுஞ் சருதி வாக்கியத்தால் நசானமுகத்தில் கதலவி
 த்தைகளும் தோற்றியதென்பது வெளியாயினமயின் இம்முதற்
 தினின்று வெளிவந்ததற்கு வித்யாவாசகம் சிறப்பித்து கூறப்பட்

1007

டிருக்கின்றது-முண்டகோபநிஷத்தில்-செவிசெய்வெழிதவெழு
தீஹஸ்யஸு வுவிசொவதனிவராபெவவாவராய- என்னும்
வாக்கியத்தால் இரண்டுவித்தைகள் அறியவேண்டுமெனவும் பிரு
ம்மவித்துக்களாயுள்ளோர் இவ்வாரே அறிகிறார்களென்றும் அ
வைபரமபரமென பேதப்பட்டு நிற்குமெனவுங் கூறியிருத்தலால்
வித்தை இரண்டிடையதென்பது தெற்றென விளங்கும் | தகுர
வாராஜேஷொ யஜுவெ-ஷ ஸூக்ஷெஷொயவ-ஷ வெஷுக்ஷ
ஷாகுரணஹுஷொநிர-ஆகஷுஷொஷொ திஷுதி திஷுவாராயாத
சிஷுரயி மஜுத - என்னும்வாக்கியத்தால்-ருக்கு-எஜஸ்-ஸா
யம்-அதர்வணம் முதலிய வேதங்கள் நான்கும் சீக்ஷைவியாகர்ணம்
சந்தஸ்நிருக்தம் ஜோதிஷம்கற்பமுதலிய வேதாங்கங்களாகும் அப
ரவித்தையெனவும் அக்ஷரத்தை அதிகரித்துள்ள துப்ரவித்தை
யெனவுங் கூறியிருத்தலால் வைதிசுவாதம்பூண்ட இவர்களிங்ஙன
மென் செய்வார்-வேதம் அபரமெனவும் வேதா தீகமாம் வித்தையொ
ன்றுளதெனவேத முகத்தால் வெளிப்பதிலின் முன்னர் ஈசான மு
கத்தில் ஸகலவித்தைகளுந் தோற்றியதென்னும் சுருதிக்கும் இங்ங
னம் பரவித்யாபிரதிபாத்தியங்கூரிய சுருதிக்கும் ஒருபுடையொற்று
நின்றலால் இப்பரவித்தையாதெனவை திகராவார் உவரும் ஊகித்த
ரியப்புருவாராக-பரவித்தை உபநிஷத்துக்களை கூறுவராயின்
உபநிஷத்து வேதமோ அல்லது வேதான்னியமா - வேதமெனி
ன் - அபரவித்தை என்பதாயிவற்றை பொதுக்கப்படும்-வேதான்
னியமெனின்-வேதபாற் பத்வம் உபநிஷத்துக்களுக்கு கூறவேண்
டிவரும்-வேதத்தினின்றே வெளிப்பட்டதாய் உபநிஷத்துக்களை
க்குறிக்கப்பட்டிருத்தலின் வேதான்னியமென்பது கூடாது வே
தான்னியமாய் ஒரு மெய்தூல் வெளிப்பட்டிருக்குமாயின் அ
வை தோற்றியதற்கு பிரமாணம் வேண்டும் ஈசான ஸர்வவித்யா
னம் மென்னும் சுருதியே இவற்றிற்கு பிரமாணமெனின் உப
நிஷத்துக்கள் ருக்காதி வேதமூலகமாகங் கூறியிருப்பதால் இவ
ற்றை ஈசான முகோத்பவங் கூருதலி முக்காய் முடியும் இவற்று
ல் உபநிஷத்துக்களும் அபரவித்தையென்பதே முடிபாம்-பிரும்
மத்தை அடையுன்னிலையை பரவித்தையென கூருவோமெனின்
ஜெகஜ்ஜேசுரர் முதலிய முப்பொருளும் வித்தையாயிருத்தலின் இ
வடைதலெங்கம் ஜேசு வரபேதமிருந்தாலன்றோ அடையுங்கா

டிஸ்கூ | வ க்ஷுத்-டி டிஸ்கூ ஜாந் காதிசாடிவாஹவெசு
 டிஸ்கூ | வாஹவெசு-வாஹவெசு-வாஹவெசு-வாஹவெசு | யபாவி
 க்ஷணம் உக்ஷ-டி க்ஷவாயாந் நுவிவாயொஃ | என்னுஞ்சிவாகம
 ம் வாக்கியங்களால் நாதரூப சிவஞான மபமான சிவாகமங்கள்
 பரவித்யா ஸரூப மெனவும் நாதாந்தமான மேம்பாடுடையமதத்
 தையே இச்சைவாகமங்குறுகின்றதெனவும்வேதசிவாகம் இரண்
 டும் பரமரமென்னும் பேதத்தால் பதியையும் - பசுவையும் பொ
 ருளாகக்காட்டுமெனவும் - பதியைப் பொருளாகக்காட்டு ஞானம்
 காமிகாதிளான பரஞானமெனவும் பசுவை பொருளாகக்காட்
 டுவது வேதாதிகளான அபரஞானமெனவும் - இந்தபராபர ஞா
 னங்கள் இராத்திரியில் மரிதற்கண்ணும் பூனையின்கண்ணும் வித்
 யாஸத்தை அடைந்திருப்பதுபோல் இவ்விரண்டும் வித்யாஸத்
 தை அடையுமெனவுங்குறியிருத்தலால் காமிகாதிளான திவ்பா
 கமங்கள் பரவித்தை பென்பதமயப்பெறும்-இஃதன்றி-ஊஜா
 யொஸ்யோதஸா ஸ்னேவதியா வாஜாபவொஷிதம் | ஊஜா-
 ஸ்யோதொதவஹாநம் வாஜாபவீரீரிகம் | சுயொஸ்யோ
 தொஜ்வஹாவிசுவாஹேதிந்ஸூரிதம்'வராவரவிலாமாஷ்யா
 ஸிவஜாநவ்யுகாஸ்யுதே'என்னும்வாக்கியத்தால்ஊருத்வமுகத்
 தாலும் - அதோமுகத்தாலு மிரண்டுபிரிவாய் வேதங்கள் வெளி
 ப்பட்டதெனவும் - ஊருத்வமுகத்தால் வந்தது பரவித்தை என
 வும் அதோமுகத்தால் வந்தது அபரவித்தை எனவும் இப்பராப
 ரமென்னும் பேதத்தால் சிவஞானம் பிரகாசித்து விளங்குகிற
 தெனவுங்குறியிருத்தலின் சிவாகம்பரவித்தைஎன்பதற்கய்யமில்
 லை வேதம் சிவாகமங்களை பரவித்தையென குறித்துணர்த்தியதி
 ன்றெனின்- பராபர பேதத்தால் வேதமிருகூராய் நின்றலின் சி
 வாகமமுணர்த்தியது வேதவுணர்ச்சியேயாகும் - இவற்றால் வே
 தம்வுணர்த்தியதின்றென்னும் அபவாதம்திரஸ்கரிக்கப்படும் ருக்
 காதுவேதத்தால் பரவித்தையெனச்சுட்டியுணர்த்தியதென்றெனி
 ன்ருக்காதுவேதம்அபரமாயிருத்தலின் அபரம் பரத்தைகுறித்து
 னார்த்தா-இதுவுமன்றி சிவஞானத்திற்கு வேதாகமங்கள் அங்கா
 ங்கி பாவமுடையதுபற்றி வேதம் அங்கமுஞ்சிவாகமம் அங்கியு
 மாய் இருத்தலின் அங்கி அங்கத்தை குறித்துணர்த்தும் தரமு
 டையதும் அங்கம் அங்கியைக் குறித்துணர்த்தத் தரமற்றதுமா

யக் காணப்படுதலின் வேதங்கூறுது விடுத்தது பாதகமாஹாது
வேத அங்கமென எவற்றால் நிரூபிப்பதெனின் - தஸ்யுயஜு-ரெ-
வஸிநஃஃ ஸுகிணவக்ஷஃ ஸாரொதூரவக்ஷஃ கயவ-ஹாமிரஸவ-
ஹ்வபூதீஷா-என்னும் வாக்கியத்தால் எஜர்வேதம் சிரஸென
வுருக்குவேதம் வலப்புரத்து சிரகெனவும் ஸாமவேதம் இடப்
புரத்து சிரகெனவும் அதர்வணவேதம் வாலெனவும் வேதத்திலே
யே அங்ககல்பப்பனை கேழ்க்கப்படுவதால் இவை சிவஞானத்திற்
குஅங்கமென்பதிற்றடையிலே இவற்றால் வேதம் அங்கமாயின
தன்றி சிவாவாகம மங்கியாயின தின்றெனின் அஜிதாகமம்- சரிவ
ஜா ஹாமகுவெஜிஃ ஸ்வாமஃவிஜஃ | கூமாஃ ஹாவெ
ஜை நஹாவிதம் வரஜேஸுரஃ | என்னும் வாக்கியத்தால் சிவஞா
னத்திற்கு வேதம் அங்கமாகவும் சிவாகமம் - அங்கியாகவும்-
சொல்லப்படுகிறதெனவும் அங்காங்கி பாவத்தினால் சிவபெருமா
ன் விளங்குகிறாரென வெளியாயினமையினால் வேதம் அங்கமும்
சிவாகமம் அங்கியுமாய் முடியப்பெரும் - அங்ககல்பனைக்கு வே
தமும் அங்கிகல்பனைக்கு சிவாகமத்தையும் பிரமானமாக்கி விய
வஹரித்தல் தகுமோவெனின் - சிவாகமம் வேதாதீதமான ப்ரவி
த்தையென்பதாய் முன்னெடுத்துக் காட்டியுள்ளோமாதலாலும்
அங்கம் அங்கியைக்குறித்துணர்த்தாதென்னும் ஞாயமுகத்தாலு
ம் சிவாகமம் வேதவிசேஷமானஸத்பிராமான்யமென்பது சாதிக்க
ப்படும்-சிவாகமங்கள் வேதோதகிருஷ்டமானஸிவோதகிருஷ்ட
பிரமானமாயிருப்பின் - ஸ்வம். ஸ்வம்ஸாயிதே. ராஹஜோராய்
வெஜி. ராரிணா | உகாரொஹஸாஸுராணி கெஸவெவாவி
ஸ்வெரிதஃ | காவாஹ்வாகவஹ்வம் ஸுதூவெவாஹ்வம் வஹ்வ
வஸுரிஃ | வானிராகுஹ்வம் வானவதகூபாநு நிஸஹஸுஸஃ |
என்னங் கூர்மபுராண வாக்கியத்தால் - காபாலம் - லாகுலம்-சாக்
தம் - பைரவம் - பாஞ்சராத் திரம் - பாசபதம் - இவை முதலிய
மதங்களை அசுராதி வியாமோஹார்த்தம் சிவகேசவாதிகளிருவரு
ம் கற்பித்தாரெனக் காணப்படுதலின் சிவாகமங்களுக்கு பாதித
முண்டாகாதோவெனின் அக்கூர்ம புராணத்திலேயே- திரி-புதம்
ஹிரியாவஹ்வம் வுதம் வானவதா ஸ்வம் | மஹ்நாகு
மஹ்நாகு ஸகிஷ்ஷ வெஜிஸாரவிதி-கூயெ | ஸ்வவானவ
வெதாயாமஸெநீயொஜி-கூயெ | ஸ்வஹ்வெவாஹ்வம்

ததம்நிஷாநெரிதிஹிஸ்யு-கிம் | என்னும் வாக்கியத்தால்
 ரஹஸ்யத்திற்கெல்லா ரஹஸ்யமாயும் சூக்குமமாயும் வேதஸார
 மாயுமுள்ள பாசபதவிருதத்தைத்தெறிவிக்கும் ஆகமமந்திரங்கள்
 முக்தியின்பொருட்டு முன்னரெம்மால் கூறப்பட்டதெனவும்
 இஃது பூதிசாதன சிவசின்னம் புனைந்த புனிதராயுள்ள முமு
 க்ஷு-க்களால் ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் நிஷ்காமயர்களாகிய பர
 மவைதிகசிகாமணிகளுக்கு இதுவேசருதியெனவுங் கூறியிருத்த
 லால் இவற்றாலும் சிவாகமங்களுக்கு பரசருதியென்பதை நினை
 நாட்டப்படும். அக்கூர்ம புராணத்திலேபே-சுந்யாநிபெஸவஸா
 ஸ்யாணி வொகெஷிஜ்ஜாஹநாயவெவ | வெடிவாடிவிரு-பாநி
 ரெயெவகயிதாநித- | வாஹிபாஸ-வதம் ஸொஃவாக-ஹ
 ஹெவஹெவாவம் | நவெஷுஜெததயிதம் வெடிவாஹ்யம்
 யெதாஸ | யாநிஸாஸ்யாணி ட்யஸ்யு-தெய- மெஷிபிவி
 யாநித- | ஸ்யு-த்யாமிவி ரொயெநதெஷாம் நிஷ-ஹிதா
 வலி | என்னும்வாக்கியத்தால் வாஹிபாசபதம்-ஸோமம்-லாகுளம்
 பைரவம் முதலிய மதங்களை அஸு-ராதி வியாமோகார்த்தமாய்
 என்னால் கற்பிக்கப்பட்டதெனவும் இவை வேதாகம விருத்தமு
 டையதுர்மதமாதலின் சாதுக்களால்சேவிக்கத்தக்கதன்றெனவுங்
 கூறியிருத்தலால் மோகனசாஸ்திர மினத்தென்பதினிது விளங்
 கும். அன்றியும் -வாஹிபாஸ-வதாஜாராம் வாஹிபாஸ்யாஸ்ய
 யவரொ-ஸ்யு-த்யாமிவி ரொயெநதெஷாம் நிஷ-ஹிதாவலி |
 என்னும் வாக்கியத்தால் வாஹிபாச பதாச்சாரமும் பாஞ்சராத்தி
 ராச்சாரமும் சருத்யாகமவிருத்ததர்மங்களாதலின் இவற்றையு
 ம்பரித்தியஜிக்க கூறியிருக்கின்றது. இக்காரணம்பற்றி வேதாதீத
 சத்தசிவஸாக்ஷாத்கார பரவித்தையாம் சிவாகமங்களை மோகன
 சாஸ்திரமென்பதை பிரமாணமுகத்தால் திரஸ்கரித்தொதுக்கப்
 படும். இஃதிங்கனமாயின் ஸ்ரீநீலகண்டசிவாச்சாரியார் அவர்கள்
 பாஷ்யம் நடு-வது சூத்திரத்தில் -வத்யு-ரஸாஜேஷ்யாஸு என
 க் கூறியிருப்பதாலும் -வத்யு-ஃவாஜேஸ்யாஸ்யு ஸ்யு-திவிஷஜ
 மடி-ஹயகாரண கவஸ்யாவிததாமி நிஷாஸ்யாவிஷ்யாயாந
 ஹிஷாஸனகடிஸி நஸ்யாஸ்யு-காஃ கெவயம் நிஜிதகவம் வடி-தி
 தடி-ஹ்யு-நவெ திவ-ஹெஹம்-என்னும் வாக்கியத்தால் ஆகமநி

ஷ்டதர்மங்கள் கேவலத்தந்திரமென புறக்கணித்தொதுக்கியிருக்க
 அவைவேதோத்கிருஷ்டமாதல் யாங்ஙனமெனின் பரமேசுவரரு
 கருதிவித்தமாயுள்ள ஜகதுபயகாரணத்வங் கூறுவதில் அதா
 வதுரிமித்தகாரணம் உபாதானகாரணம் இவ்விரண்டையும்சுருதி
 வித்தமாய்க்கூறும் ஆகமநிஷ்டர்கள் அபிப்பிராயத்தை அறிபாத
 வாகளான ஏகதேசிகளான தாந்திரிகர்கள் பிறும்மத்திற்கு உபா
 தானகாரணமின்றி கேவலம் நிமித்தமாத்திரமேகூறுகிறார்கள் அ
 துஸரியா ஸரிபன்னுவென்னும் ஆசங்கசெய்து கேவலநிமித்தத்
 வங்ஙனம் பரிணாமவாதிகளையும் விராட்ருப்பவிருஷ்டிகேவல நிமி
 த்தமுடைய ஹிரண்ய கர்ப்பவாதிகளையும் கேவலதாந்திரகரேனக்
 கண்டித்தொதுக்குவதால் இவற்றைச் சைவாகமத்திலேற்றி தூஷி
 க்கமுயன்றதும் வியப்பினும்வியப்பே. பரிணாமவாதமாவதுபிறும்
 மமே பிரபஞ்சரூபமாய் பரிணமித்ததென்பது. அஃதென்பேரிலை
 னின் தங்கம்பல்படித்தான் ஆபரணங்களாதல்போலாம். பிறும்மம்
 ஸத்தாதலின் பரிணாமம்வருதல் யாங்கனம். பரிணாமம் அஸத்தா
 தலின்தானே பரிணமிக்கக் காரணமில்லை தங்கம் பல்படித்தான்
 ஆபரணங்களாதற்கு கம்மாளனன்றி தங்கத்தானே ஆபரணமாகா
 ததுபோல் பிறும்மஞ் செகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமிடத்தில் பிறும்ம
 த்தைஜகத்தாய் பரிணமிக்கச் செய்தகர்த்தாவொருவன் வேண்ட
 ப்படுவன். இவற்றால் பிறும்மமஸத்தும் பரிணமிக்கச்செய்த கர்த்
 தாஸத்துவமாய் முடிதலால் சுருதிகளில் ஸத்தாமாத்திரமாய்
 பிறும்மத்தை பிரதிபாதித்திருப்பது பற்றி கேவலம் நிமித்தத்தால்
 பரிணாமங் கூறுதல் சுருதிக்கி லக்கான அவைதிகமே யாதலா
 லிவற்றை வைதீகமன்றென்பதாய்க் கண்டித் தொதுக்கப்படும்.
 அப்பிறும்மத்தின் சத்தியால் பரிணமிக்குமெனின் -சக்திநிமித்த
 மும் பிறும்மம் உபாதானகாரணமுமாய்முடிதலால் முன்னற்பிறு
 மமம் ஜகதுத்பத்திக்கு நிமித்தமென்றதுகுற்றமாய்முடியும். உபா
 தானகாரணத்திற்கு நிமித்தத்வம் விருத்தமாம். இவற்றால் பிறும்
 ம சக்தியால்பிறும்மம் பரிணமிக்கப்பட்டதென்பதுக்கூடாது இ
 ல்தன்றி பரிணாமவாதிகளுக்குச்சக்திபொய்யாயிருப்பதால் சக்தி
 யால்பிறும்மம் பரிணமித்ததென்பதும் பொய்யாம். இவர்களுக்கு
 ஜகதுத்பத்தியோபொய்யாயிருத்தலின்-வ்யூயிவீவலேவ-ஹலேவ
அளந-தூரநலேவ-சுகாஸஸ்ய-வாய-ஹஸம்பாந-உக்யதி
வோகம் என்னும்லோகோத்பத்தியைக்கூறுஞ் சுருதிவாக்கியங்க

னும் இவர்களுக்கு விருத்தமாம். இங்ஙனம் யாவும் பொய்யாய்வு
 கூறுவதாலிவரிருப்புக்பொய்யாயமுடிந்திவிடும். இப்பொய்யுடை
 த்தாயஉறுப்பினர் பிரும்மமும் பொய்யாய முடிந்திவிடும். இவ்
 வாறுள்ள ஞாயம் பல்வற்றையுர் உகித்தலிபாது உபாதானகார
 ணமின்றி கேவலம் நிமித்தகாரணமாத் திரங்குறிபிரும்மஸ்தானத்
 தினைபர்போட யத்தனிக்கும் இவர்கள் வைதிசஞ் சாலச்
 சிறிப்புடைத்தே-வேதத்தைவேலந்தாந்திரிகமெனக்கூறியதேய
 ன்றியிருதுழலகமகமான ஜகதுபயகாரணத்வங்குரும்சைவாகமங்
 களை அவ்வாறொதுக்கியதன்று வேதத்தால் கூறப்படாதபொ
 ருள் யாவஞ்சிவாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாதலின் சிவாகமத்
 தை நீக்கின் இங்ஙனம் வைதிரவாதத்திறஞ் சாஸ்திரத்தவம் வந்து
 விடும். லௌகிகம்-வைதிகம்-அத்யாத்மிகம்-அதிமார்ககம்-மாந்த்ரீ
 கமெனபோதம் ஐந்துடைபது. அவற்றை நண்டெடுத்து விளக்கு
 வோமாக-உளக்கிடை வெதிகம் வெதிக்கியுத திராம-கம் ரா
 திரிகுணவெஹாஸ்ய தீபஹவ்யகாரகம் வெதிகுணவெஹா
 வெதஸுஸம்வத-ராஸ்ய திரெவய | உதிஹாஸாஸி ரெவெராசூ
 உளக்கிடை திரெவெசுயம் | ரீராஸஸகயா ந்யாயம் வெவெச
 விகரி தீவய | வெதிகுணவ தயா ராஸ்ய வெதிகுய வசிகி தா
 வராஸ்யவாசிகம் ஜகதென திரெவாஸி திரெவெசிகி சுயுதகை
 திரயாவெராசூம் ராஸ்யனம் ராஸ்யகம் | தயாவாஸகவ
 சனாவிகாவாஸ்யவாஸ்யகம் | உதிவெத திரெவெதகிகி
 ராம-கனாஸ்யகம் | சுஷ்ராவிஸ திரெவெராசூகாஸெவவியூகா
 வாதிகம் | ரூபரோஜிசு வெராசூகி திரெவெசிகி ரீரிதகி |
 சுஸவ-கம் வரித, ரஜ்யோஜிசுனவரிமயெஹச | ரூககாணம்
 வசிகி ரூபி ரெவெந வரிவாஸிகம் ! ரீஷயம் கருவெதெந
 வெதாயு-கிதி ரொஹகம் | வெதாமகி வீர-யூபாநிவய நானி
 வசீரிசம் | வராவரென வெதெநவெதெந திரியாவஸுஸம் |
 திரியாவததஸு-தளவாஸிகமாத் திராவஸு-தளவத
 வெ-காஸூராவஸுஷயம்நாநி உவெவதயா | ரூப-கிரெஸ
 வாவராவெராசூர் ராஜெதனாமரோவராரீ-ரூப-கிரெஸ
 விஸெஷஜீவரஸு-கிவிஸாரகம் | கவரவெவ-வெசு இவ
 ரம்வரிவாஸிகம்முகெ || வராவரவிவாமாஸு-ரூபிவஜாநவெ

ரூப-கிரெஸ-வெசு

காஸ்தெ || என்னும் வாக்கியத்தால் லௌகீகம்-வைதிகம். அத்
யாத்மிகம். அதிமார்க்கம்-மாந்திரிகம் என பேதமைந்துளதென
வும் வைத்யம், க்ஷத்திரிய தர்மமாகிய தண்டநீதியைக் கூறும்
ஸ்மிருதி இதிஹாஸம். இந்தமூன்றும் லௌகீக சாஸ்திரமென
வும் மீமாம்ஸம் நியாயம் வைசேஷிகம் இந்த மூன்றும் வைதிக
சாஸ்திரமெனவும் சாங்கியம் பரதஞ்சலம் வேதாந்தம் இந்தமூ
ன்றும் அத்யாத்மக சாஸ்திரமெனவும் பாசுபதம் காபாலம்
மஹாவிருதம். இந்தமூன்றும் அதிமார்க்கசாஸ்திரமெனவும் இரு
பத்தெட்டு ஸங்கியையுடைய சைவசித்தாந்த ரூபமானசிவாகமம்
அனுக்கிரஹஸ்வரூபமானமாந்திரீகமும் இதற்கன்னிய மானயாஷ
ம்பரித்யஜித்து மாந்திரிகத்தை கிரகித்தல்வேண்டுமெனவும் ஆத்ம
லாபத்தை உத்தேசித்து பரமேசுவரரால் சொல்லப்பட்டதென
வும் ரிஷிகள் கல்பபேதத்தினால் மோஹத்தால் வேதார்த்தமென
வேதாகமவிருத்தமான வசனங்கள் கூறியிருக்கின்ற ரெனவும்
பரம். அபரமென்னும்பேதத்தினால் சுருதி இரண்டு பிரகாரமாகு
மெனவும் ருக்கு யஜு ஸாம அதர்வணம் முதலிய வேதங்களும்
வேதாங்கமாகும். அபரசுருதி எனவும் நாதோத்பன்னமான
சிவாகமம் பரசுருதிஎனவும் இவ்விரண்டு சுருதிகளையும் அறிய
வேண்டுமெனவும் விசேஷமான பரசுருதியை நன்றாய் அறியவே
ண்டுமெனவும் அபரம் பூர்வபக்ஷமும் பரஞ்சித்தாந்தமாகவும்
சொல்லப்படுமெனவும் பராபரவிபாகமாய் சிவஞானம்பிரகாசிக்கி
ன்றதெனவும் கூறியிருத்தலால் சிவஞானமுனிவர்வேதாந்தமதந்
திற்குவேறாய் சைவமதத்தை ஆகமவாக்கியத்தால்சித்தாந்தித்திரு
க்கிறுறென துக்கப்படுவதால் யாதுபயன்? வேதாந்தம் அத்யாத்
மகமாதலின் அதற்குமேல் அதிமார்க்கம் அதற்குமேலன்றோ
சிவாகமமீருக்கின்றது வேதாந்தம் சிவாகமத்திற்கு அடுத்தபடி
க்கி கீழ்படி-ரொம்ப கீழ்ஸ்டெப்பிலிருப்பதைஉயர்த்தநினைப்பது
எப்படி-வாகுதூ டிவ்யயிவ்யுஹ வெடினெஷுவாகாஸி
கம்! நாடிபிஸிவக க்வாந்தோமரெஷுவஸுநிபிதகம்

என்னும் வாக்கியத்தால் பிரகிருதிதத்வம்முதல்
பிரதிவிதத்வ பர்யந்தம்வேதாந்தத்தால்வெளிப்படுமெனவும்-நா
தாதிசிவதத்வபர்யந்தம்ஆகமத்தால்வெளிப்படுமெனவும்-கூறியி
ருத்தலால் வேதாந்தத்தத்தால்எட்டப்படாததத்வங்களைசிவாகமம்

வெளிப்படுத்துவதால் வேதாந்தம் இவற்றை எட்டிப் பிடித்துக்கொட்ட
 வந்தமன்று—வேதத்திற்கு உதாத அனுதாதஸ்வரங்கள் அமைந்
 துள்ள துஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்பொருட்டேயன்றி உபாஸனா உ
 பாயபேதம் நோக்கியன்று இந்தஸ்வரம் சிவாகமத்திற்கில்லாத
 தாலும் சுலோகரூபமாயிருத்தலாலும்—பரசுருதி ஆகாதென்பாரா
 யின்—வேதம்ஷட்ஜமமத்தியநிஷாதகார்தாரதிஸுஸ்வரமில்லா
 ததால் அபஸ்வரமாயிருக்கிறதென ஸங்கீதஞ்ஞர் குறைகூறுவரா
 யின் இவரென் செய்வார். வேதத்திற்கேற்பட்ட ஸ்வரம் இதுதான்
 என்பதைத்தவிர தோடி பைரவி கானடாகௌரீ மனோஹரீ முத
 லிய ராகங்களில் வேதத்தைப்பாட மாட்டாராதலின் அதனதற்
 குள்ள ஸ்வரத்தைத்தவிர நம்மால்கற்பித்தல்குமோ. வேதம் நா
 ன்காயிருத்தலால் யஜுர்வேதத்திற்கு ருக்குவேத ஸ்வரம் மாறு
 படும் ருக்வேதத்திற்கு ஸாமவேதஸ்வரம் மாறுபடும். ஸாமவேத
 த்திற்கு அதர்வணவேதஸ்வரம் மாறுபடும். இவற்றுள் எந்தவேத
 உதாத அனுதாதம் சரி எந்தவேத ஸ்வரம் பெசகு அதினதின்
 ஸ்வரம் அதனதற்குச்சரி என்பதுபோல் சிவாகமும் சுலோகரூ
 பமாய் அமைந்துள்ளதும் சரி இவ்வுண்மை நீற்று ஸ்வரம் சுரு
 திலயம் அந்தபிராணம் பஹிப்பிராணம் முதலிய பந்தலக்ஷணங்
 கள் வேதாதீதமாகிய பரவித்தைக்கு வேண்டுமென்பது வேதமறி
 யாதோர் செயலேயாகும். வேதம்பதார்த்தலக்ஷணமின்றி ஸ்துதி
 பரமான தடஸ்தலக்ஷண முடையதாதலின். ஸ்தோத்திரத்திற்
 கு உதாத அனுதாத ஸ்வரங்கள் வேண்டப்படும் சிவாகமங்கள்
 கேவலம் ஸ்துதி பரமல்லாத பதார்த்த நிச்சயமும் ஹிருபஞாந
 முமாயிருத்தலின் ஸ்ராம்-இம்மெய்நூலிற்கு அவைசயக மாகும்
 ஸ்ராதீதவஸ்து பிரதிபாத்தியமுடைய சிவாகமங்கள். ஸ்ராம்
 ல்லாதிருக்கிறதென்னும் துர்வாதம் திரஸ்கரித்து இவ்வாதிகளை
 அவைதீகரென வேறுபிரித் தொதுக்கப்படும். சிவாகமங்களி
 லோ ஹிருஸ்வம் தீர்க்கம்-புலுதம்-ஸூக்ஷ்மம்-அதிஸூக்ஷ்மமெ
 ன உச்சாரண பேதம் கூறியிருத்தலின் இவ்வுச்சாரணபேதங்கள்
 குருமுகமாய் உணர்ந்துய்தல்பற்றி பரிபவமற்றோர்க்கு இவற்றை
 யுணர்த்தல் கூடாதென்னும் பரவித்தையின் நியாமகமுணர்ந்து
 இவற்றை விரித்துணர்த்தாது சுருக்கிக் கூறவிடம் பெற்றது.
 இவ்வாறுள்ள ஐவகைப்பட்ட உச்சாரணத்தின் முன் உதாத

அனுதாத ஸ்வரங்கள் தலைநீட்டி வாழுதலெங்ஙனம்-இவற்றால்
 அபரவித்தை ஸ்வரமுடையதும் பரவித்தை ஸ்வராதீத உச்சார
 ணபேதமுடையதுமாய்காணப்படுதலின் இவற்றில்ஸ்வரவியவஸ்
 தை ஏற்படுத்தமுயன்றதும் விசாரணைக் குறைவாகும். இவ்வதி
 மகிமைதங்கிய பரவித்தையாம், சிவாகமங்கள் பிராம்மண பரிக்கி
 ரிஹீதமன் றெனவும் சூத்திரர்க் குறியுதெனவுங் கூறி சிர்ச்சிலர்
 தம் அவைதிகத்தை நிலைநாட்ட வெளிவருகிறார்கள் அவை தப்
 போ ஒப்போவென்பதை விசாரிக்கபுகுவோமாக-யாம் முன்னர்
 வேதம் அபரவித்தை யெனவும் சிவாகமம் பரவித்தையெனவும்
 சுருதி யுத்தி அனுபவம் முதலிய நியாயவாயிலாய் நிரூபித்துள்
 ளோ மாதலின் அபர சுருதி தமக்கெனவும் பர சுருதி சூத்தி
 ரர்க்கெனவும் ஒதுக்கப்புகுவோர்-சூத்திரரினுங் கடையாவரே ய
 ன்றி பிராம்மணராதல் யாங்ஙனம் வேதம் பிராம்மண க்ஷத்திரிய
 வைசியபார்யந்தமே அத்யயநம் செய்யவிதித்திருக்க சூத்திரரும்
 படிக்கவிதித்துள்ள சிவாகமம் பரசுருதியாதல் யாங்கனமெனின்
 அபரசுருதி கேவலம் கர்மப்பிரதி பாத்யமுடையதும் பரசுருதி
 ஞானப்பிருதி பாத்யமுடையதுமாய் யிருத்தலால் கர்மத்திற்கு
 நியார்பிராம்மணதி வைசியபரியந்தமுள்ளவர்களுெனவும் ஞான
 த்திற்குநியார் பிராம்மணதி பரிபவமுடைய ஸர்வான்மாக்களும்
 யெனக்கூறியிருத்தலால் ஞானம் தமக்கங்கீகாரமன் றி அவற்றைசூ
 த்திரர் பரத்தொதுக்கி கர்மபலதாதாவாய்நின்றனுக்கிரகிக்கும் சி
 வபெருமானே இழந்த இவ்வாதம் நாஸ்திகத்வமெய்தப் பெறுத
 லால் இவர்கள் ஆஸ்திகராதல் யாங்ஙனம் -சிவாகமாகிய பரவித்
 தை -ஸாஸா நஸூவ -விஷா நா-என்னுஞ் சுருதிவாக்கியத்தால்
 ஸர்வவித்தியாபிரதி பாத்யங்கேட்கப்படுதலால் இவைதீவிரதர ப
 ரிபாகுகளாகிய ஸர்வான்மாக்களுக்கும் முத்தியின் பொருட்டுப்ப
 யன்படத்தக்கவை. இவற்றால் முத்திதிசையில் பரிபாகமொன்று
 மாத்திரமே விளங்கப்படுவதன் றி வருணதாரதம்ய மின்றாதலால்
 பரிபாகமல்லாத உயர்ந்தவருணிகளுக்கும் சிவாகமங்களில் அதி
 காரமல்லாது போய்விடும்-ஃக்ஷாவிஹீ நவிபூராஃ கிவண-
 ஸூஉஃஜாதயஃ | வஃனிஸிவஸாஸூஹுஜளரவம் நரகம் வு
 ஜெக | என்னும் பரவித்தியா வாக்கியத்தால் சிவதீகை யஸ்
 லாத பிராம்மணன் முதல்கூத்திரரிருதியாக சிவாகமபடணஞ்செ

ய்யக்கூடாதெனவும் மீறிச்செய்வாராயின் நரகத்தை அடைவ
 ரெனவும் கேட்கப்படுதலால் இப்பரவித்யாத்யயனத்திற்கு அப
 த் ஸம்ஸ்காரமாகிய உபனயனாதி கர்மஸம்ஸ்காரம் போதாதென்
 பது கருத்து. இப்பரசுருதி அத்யயனத்திற்கு அபரசுருதியால்
 ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட திவிஜத்வஸித்தி போதாது. ஜந்நாஜாய
 தெஸூஉஹி: கரீ-கணாஜாயதெஹி: எனனும் அபரசுருதிவாக்கி
 யத்தால் ஜன்மாவால் சூத்திரத்வமும் கர்மாவால்த்விஜத்வமுங் கூ
 றுதல்பற்றி சூத்திரற்கு வேதாதிகாரமிவர் பரத்தேவந்துவிடுவதால்
 சூத்திரர் வேதாத்யயனஞ் செய்யக்கூடாதென்னும் வேதவாக்கை
 இவர்கள் உல்லங்கனஞ்செய்தவர்கள் ஆகின்றார். இவற்றாலிவ்வபர
 ஸம்ஸ்காரிகளே வேதாத்யயனத்திற்கு லாயக்கற்ற சூத்திரரெனவே
 திரஸ்கரிக்கப்படும். பிராம்மணருக்குத் திவிஜத்வஸித்தி வந்தவிட
 மென்பாராயின்-ஜந்நாஜாயதெஸூஉஹி: என்பதிவர் பிறமாண
 மாதலால் ஜன்மாவிலுள்ள சூத்திரற்குத்தானே வேதாத்யயனங்
 கூடாதென சுருதிகள் புறக்கணித்தொதுக்கி இருக்கின்றது. ஜன்
 மாவால் சூத்திரத்வமுடைய இவர்கள் இவ்விதியை மீறி நடப்ப
 தெங்ஙனம். கர்மாவால்த்விஜத்வம்வந்துவிடுவதால் அவ்விதி எம
 க்குடன்பாடென்பாராயின் சூத்திரனுக்குத் திவிஜத்வம்வந்து வே
 தாதிகாரம்வந்துவிடும் என்னுமிவர்கள் ஸமாதானத்தையாவரொ
 ப்புவர்-சூத்திரற்கு வேதாத்யயனம் விலக்கென்பதையாவருமங்கீ
 கரித்துள்ள விஷயமாதலின் சூத்திரற்குக் கர்மாவால் த்விஜத்வ
 ம் வந்து வேதாத்தியனத்தில் அதிகாரம்வந்து விட்டதென்னும்
 இச்சூத்திரர் வார்த்தையை ஸத்பிராம்மணர் அங்கீகரிப்பரோ க
 ண்டோக்தியாய் சூத்திரரெனக்கூறிக்கொள்ளுமொருவர் வேதாத்
 யயனத்திற்கு பரிபவமுடையார் யாமேனமுந்தி நிற்பதுயாங்ஙன
 ம்-இவற்றால் சூத்திரற்கு வேதாத்யயனம் விலக்கென்பது பிரஸித்
 தவிதியாதலின்-சைவஞ்சூத்திரற்குறியதெனக்கூறிதாஞ்சூத்திரத்
 வம் பெற்று அத்யயனவிலக்காய் நிற்பது இவர்கள் பரத்தன்றி
 சைவஸமயிகள் பரத்தன்று. சிவபிராம்மணர்களுக்கு ஜன்மாவால்
 பிராம்மணத்துவமுங் கர்மாவால் சிவத்வமு முண்டாகின்றபடியா
 ல் வேதாகமாத்யயனதர்மம் அவர்பரத்து நிற்கின்றது இவற்றால்
 வேதாத்யயனத்திற்கு இவர்களே யுரியவரென்னும் வாதந்திரஸ்
 கரித் தொதுக்கப்படும். ஆதிசைவ பிராம்மணர் சிவபெருமான்

திருமுகத்தினின்று வெளிவந்தவரென பரவித்தை கூறுவதால்
 சிவம் பிராம்மணராதல் பற்றி ஜன்மாவினாலேயே பிராம்மணத் வ
 லித்தி இவர்களுக்கேற்பட காரணமாயிற்று-ஸம்ஸ்காரத்தாலும்
 சிவமாந்தன்மையுடைய சிவதீக்ஷா ஸத்பாவத் யோதகமாயிருத்த
 லின்-இவ்விருதிற்றத்தாலும் பிராம்மண ஸ்வரூபியாகிய சிவபெரு
 மானுக்கு ஸஜாதிபராகிரார்-இக்காரணம்பற்றி. இவர்க்குற்ற பிரா
 ம்மணத்வத்தை யாவராலும் அசைக்கமுடியாப் பொருளையாகு
 ம்-இவற்றைசிறிதுமுற்று நோக்காது சைவஞ்சூத்திரற்கேயுறிப
 தெனக் கூறுவோர் தமக்குற்ற சூத்திரத்வத்தை வெளிப்படுத்தற்
 பொருட்டேயன்றோ-ஃவாஸுஷுபாஹ ஸபெவஸ்ய ஹ்யாஹிஸெ
 வாஸுஸாமதா: | தஸூபிஷுபாஹணா: வெபூகூஜதநெவ
 ஃஹாயஸா: | தவனதஹ்யாஹிஸெ வாஸு-கஸி-ணாஸிவரிஷ்ய
 ய: | வ்யூஷுவணி ததஸூஷா: ஷிஜாஃஹிஸாஸிந: | என்
 னும் பரசுருதினாக்கியத்தால் பிராம்மணராகிய பரமேசுவரரது
 முகத்தினின்று ஆதிசைவர்கள் வந்ததால் இவர்களுக்கு ஜன்மா
 வினாலேயே பிராம்மணத்வஞ் சித்திக்கிறதெனவும் இவர்களுக்கு
 கர்மத்தால் நாசநகிதமாகிய சிவத்வம்வந்து விடிவதால் அதிமஹி
 மைதங்கியத்விஜர்களாகிராரெனவும் த்விஜத்வலக்ஷணங் குறிக்கப்
 பட்டிருத்தலின் இவர்களின் முன்ஜன்வால் சூத்திரத்வமெய்தப்
 பெற்றுள்ளார் பிராம்மணராதல்யாங்னய் இவற்குற்றசூத்திரத்வ
 த்தைனோக்காது வேதந்தமக்கேஸர்வமான்யமாய் விடப்பட்டது
 அவற்றால்யாம் வைதிகரென தற்புகழ்ச்சிகூறுதல் குற்றமாம் வை
 திகமென்பது ஜன்மாவா லுங்கர்மாவா லும் பிராம்மணத்வம் பெற்
 றோர்களோ பொருந்தும் ஜன்சூத்திரத்வமுடைய இவர்பரத்து
 வைதிகம் ஏராதுஏராது. இவற்றால் பரமபரமென்னும் உபயசுரு
 திஅத்யயனம் சிவபிராம்மணர்களாகிய ஆதிசைவப்பிராம்மணர்க
 ளுக்கும்-பரசுருதி அத்யயனம் ஜன்மசூத்திரர்கள் கர்மத்தால்
 சிவமாய்த் விஜத்வவித்தி பெற்ற ஸத்சூத்திரருக்கும் விதித்துள்
 ளது தீக்ஷாவீஹ்நவிப்யாடியா: திபுஷண-ஸூஉபுஜாதய: |
 வண்ணிஸிவஸாஸ்யுஹபுளரவம் நரகம் வுஜெக | என்னும்
 பரசுருதி வாக்கியத்தால் சிவதீக்ஷையல்லாத பிராம்மணர்-கந்த
 திரியர்-வைசியர்-சூத்திரர் முதலினோரும் சிவஞானமயமா பரவி
 தையாகிய சிவாகமங்களை நோக்குவராயின் ரொரவாதி நரகத்

தையடைவரெனக் கூறுதல் பற்றி நம்பூர்வபக்யியார் ஜன்மாவால்
 சூத்திரத்வமெய்தப் பெற்றிருத்தலின் வேதாதிகாரமுமற்று சிவ
 தீக்ஷாதி ஸம்ஸ்காரமின்மையின் சிவாகமம் முதலிய சிவசாஸ்திர
 படனத்திற்கும் அர்ஹரல்லா தொழிந்துவிடுவார் சிவாகமம் அப்
 பிரமாண்ய மெனக்கூற வெளிவந்ததாலிவற்கு வேத சிவாகம
 பாஹ்யத்வம் உடன் பாடாயின ஜன்மசூத்திரத்வ முடைவ சை
 வசமயததுள்ள ஸத்சூத்திரி பரஸம்ஸ்கார விசேஷத்தால் பரசு
 ருதி அத்யயனத்திற்கு அதிகாரியாய்நிற்கின்றார் பூர்வபக்யியாகிய
 சூத்திரர்கள் பரசுருதிக்கும் விலக்காயிருத்தலின் அபரசுருதியா
 கிய சிவதந் தமக்குடன்பாடன் நென்பதை ஏனின்னமிவர்கள்
 கித்தரிந்திலர் இக்காரணம் பற்றி, வேதமொன்றே பிறமாணம்
 சிவாகமம் அப்பிரமாண்யமெனக் கூறுபவற்கு சூத்திரத் வலித்
 தியுண்டாய் வேதாதிகார மிழந்து அவைதிகத்வம் வலித்திக்கப்
 பெருதலால் அபரஸம்ஸ்காரமாகிய உபனயனாதிஸம்ஸ்காரத்
 தோடு பரஸம்ஸ்காரமாகிய சிவதீக்ஷை செய்யப் பெருவாராயின்
 இவர்கள் மஹா சைவத்வவலித்தி பெற்று ஆச்சார்ய முகமாய் ஸ
 ம்ஸ்கார விசேஷத்தால் ஜன்மாவால் பிராம்மணத்வமும் கர்மாவா
 ல் சிவத்வமும் பெற்று த்விஜத்வசித்தி பெருகின்றார் அங்ஙனமா
 யின் இவர்களுக்கு வேதாதமாத்யயனத்தில் அதிகாரம் வந்து வி
 டும் இவ்வாரன்றி கேவலம் கர்மபரமாயுள்ள ஸ்மிருதிஸம்ஸ்கார
 மாகிய அபரஸம்ஸ்காரத்தால் வைதிகம் வந்துவிடுமென்னும் வா
 தந்திரஸ்கரிக்கப்படும்-ஸம்ஸாரொராஜிவிபஃ பெபூரகூஃ வாரஹூ
 தாபிதிவெஹஃ | ததிகூஃ-உவெவஜாநா தியா ததவிகூபு
 வெஹஃ-ஸம்ஸாரஹை த-உவெ-வாரஹு-ஸம்ஸாரஉவூதெ
 ஜாநஸம்ஸாரஹை த-ஹி-தயான ஸ-ஸூதி:ப-நஃ | ஸூ
 து-தூயெவ ஸம்ஸாரா: தெவெக-வஸாந-மா: | ஸி
 வாமஜெ த-பெ பெபூரகூஜாநஸம்ஸார தாயய- | ஸூதி
 வெஹி தஸம்ஸாரஹை-ஸ-த-ஹைவஹி ! ஜாநவெஹி த
 ஸம்ஸாரஹை-ஜெக-ஸ-திஸி த: | ஸம்ஸாரொ வார-ணஃ
 பெபூரகூஃ ஸூ-தூ-தூ-ஹை-ஜெரி-தஃ ! ஸஜெபாய-ஜெ
 ஸஜெ ஸ-யா-திக-தி-வி-ஸஜெபா-தக-ஹீ நஹை ஜந-ஸ-
 த-தி-ஸூ-தஃ | என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் ஸம்ஸ்காரம்

பாஹ்யம் அந்தரம் யென இரண்டு பேதமுடையதெனவும் பாஹ்யம் கர்மஸம்ஸ்காரமும் அந்தர் நிஷ்டம் ஞான ஸம்ஸ்காரமுமாய்மெனவும் ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரங் கர்மஸம்ஸ்காரமும் சிவாகமத்தால் சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸ்காரம் ஞானஸம்ஸ்காரமுமாய் முடியுமெனவும் ஸ்மிருதி ஸம்ஸ்காரத்தால்ஸ்வர்க்காதி புவனபோகமே பல பிராப்தி யெனவும் சிவாகம ஸம்ஸ்காரத்தால் முக்தியே பல பிராப்தியாமெனவும் ஸ்மிருதி பிராம்மணாதி வரண ஸம்ஸ்காரமும் சிவாகமம் பிராம்மணாதி உபாஸனா மார்க்க ஸமய ஸம்ஸ்காரமுமாய் முடிதலால் ஸமயஸம்ஸ்காரமில்லாதிருப்பரையின் ஜன்மத்தால் சூத்திரரெனக்குறிக்கப்படுமெனக்கூறியிருத்தலால் ஸ்மிருதியும் பிராம்மணத்வவித்திக்கு சிவாகமஸம்ஸ்காரத்தையன்றோ அபேக்ஷித்து நிற்கின்றது சிவாகமஸம்ஸ்காரமல்லாவிடில் ஸ்மிருதியால் ஜன்ம சூத்திரத்வந்தானேசித்திக்கப்பெரும் இவற்றால் வரண ஸம்ஸ்காரமாகிய அபர ஸம்ஸ்காரம் பெற்ற பிராம்மணர்கள் ஸமய ஸம்ஸ்காரமாகிய பரஸம்ஸ்காரஞ் செய்பப் பெராதிருப்பரையின் வரணத்தாலுயர்ந்த பிராம்மணராயிருப்பினும் ஸமயங்கைவரப் பெராததால் ஸமயத்தால் தாழ்ந்து சூத்திரரினங்கடையாவார் அபரஸம்ஸ்காரம் கர்மஸம்ஸ்காரமேயாதலால் கர்மம் ஜடமாதலால் கர்மபலதாதாபரமேகவராதல் பற்றி இப்பர ஸம்ஸ்காரத்தை இழந்து நிற்கும் பிராம்மணர்கள் நாஸ்திக ரோயாவார் இன்னாத்திகர்க்கு அத்யயனம் பயன்படாதொழிந்து விடும் பளத்தர் முதலிய பிராம்மணர்களும் அத்யயனஞ் செய்திருக்கின்றார் இவ்வபர ஸம்ஸ்காரிகளும் அத்யயனஞ் செய்திருக்கின்றார் பளத்தர் கூறுந் தர்மம் வேத விஹித தர்மம் மல்லாதது போல் உபாஸனை யற்ற அபரஸம்ஸ்காரிகள் கூறுந் தர்மமும் வேதவிஹித தர்மங்களன் நென்பதாய் வேறு பிரித்தொதுக்கப்படும் இன்னாத்திகர்க்கு வேதத்தாலாய் பயனென்னோ வேதாத்யயனம் புனகிராப் முதலிய அசேதன பதார்த்தத்திலுமிருக்கின்றது வேதமென்னும் சப்தகிரஹணஜடவஸ்துக்கள் கர்த்திரு போக்திருத்வவிஷயபோதனுக்ரவில் அறிவின் மையாதலின் புனகிராப் வேதவாக்கியம் பயன்படாதது போல் இவ்வபர ஸம்ஸ்காரிகள் அத்யயனமும் பயன்படா தொதிங்கி நிற்கும் இவற்றால் அத்யயனஞ் செய்த மாத்திரத்தாலே வைதி

கத்வ ஸித்தி வந்துவிடுமென்பது தப்போ ஒப்போவென்பதை
விவேகிகள் ஊகித்தரிவார்களாக வேதசிவாகமிரண்டி னுட்கருத்த
நிந்து அபரம்பரமென்னும் ஸம்ஸகார மிரண்டுடையார்க்கன்றோ
வைதிகத்வஞ்சொந்தப் பொருளாம் இவ்வாறுள்ள ஞாயம் பல
வுளவற்றால் அபரசருதி அத்யயனத்திற்கு உபனயனாதி ஸம்ஸ
காரமும் பரசருதி அத்யயனத்திற்கு சிவதீக்ஷாதிஸத்பாவஸம்
ஸகாரமும் பெருதல் வேண்டுமென விதிமுகத்தால் விளங்கலால்
இவ்வுபய சருதிபோதமுணர்ந்துபிரும்ம ஞானம்பெற்றோர் பிரா
ம்மணராதல்பற்றி பிருமம்மஞானவிஹீன ஸம்ஸ்கிருதர்கள் பிரா
ம்மணகுதலெங்கனம் இக்கருத்தை யுட்கொண்டேயன்றோ ஸ்ரீ
நீலகண்ட. சிவாச்சாரிய சுவாமிகளும் அபரவித்யா பிரும்ம ஸம்
த்திர பாஷ்யத்திலும்-வயன-வெடி ஸிவாமரீயொவெ-உ-நவ
ஸ்யாரி:வெடிவாவி ஸிவாமரீ உதிவ்யவ ஹாரொய-த: கவ்ய)
கத-த-புக்ஷாசு- சுதஸ்ரிவாமரீ அவித்ய: த்யயிவணி-கவிஷ
ய:வவ-கவிஷயெஸு கிவெடி-த்யயிவணி-க விஷபஸ்ய-க விஷப
ஸ்யாந: உவயொரெக வனவஸிவ:கத-த- ஸம்ஸாநஸ்ய-க
விஷாநா-கஸ்யுரிஹெ காலுதஸ்ய:நிஸ்யலி கதி-த்யாதிஸ்ய-
த்யாசுஷ்டரதஸாநா-விஷாநா-தெ காலா-கிளவத-க-நா-
சுதிகத-காகவி:ஸாக்ஷாசு ஸம்ஸாநாநிதிஸ்ய-தி: உதிவ்ய
த்யாசுஷ்டரதஸ்ய கத-புக்ஷிவம கதிநுத்யா வி கவெஸ்ய
வபா-தெஸ்யாஸ்ய சுத: கத-புஸா ரிந்யாதி-உய ரிவெடி கா
சு-பா-புரீணெவ - வனவதிநுத்யாவிவஹு ஸ்யவ்ய
ணவவஹாசுர வ்யாஸாதி ரிந்யாணா-வதிவஸ-வாஸ
வஸ்ய-வ்யவஹாராணா-உஸ்யாதி-உத திவ-ப-ணு யாநா
லி-மாவ-த நா-த்யாசுயாநாதி வாய-காணா-கவெடி
ஷாநஸவெ-ஷாதி-உய்யாவி ஸிவெ:வடிஸ-க நா-தி-வாவவி
வ்யாநாண-உதள வெடிமரீனக த்யஸாரிந்யா-தெகாசு-பா
கெநவவிநொயா-வாசு - என்னும் வாக்கிபத்தால் வேதசி
வாகமங்களுக்கு பேதங்காண்கிலேம் வேதமே சிவாகமமென வி
யவஹரிப்பது யுத்தமெனவும் இவ்விரண்டிற்கும் கர்த்தா ஒருவ
ராகிய சிவபெருமானே யெனவும் இவற்றால் வேதமும் சிவாகம
மெனப்பெயர் பெருமெனவும் இச்சிவாகமம் இரண்டு பிரிவுடை

த்தானதெனவும்ஒன்று திரியீவர்ணிகவிஷயமும்மற்றொன்று ஸர்
வவிஷயமுமாய் முடிபுருமெனவும்வேதந்திரயீவர்ணிகவிஷயமும்
சிவாகமம் ஸர்வவிஷயமுமாய் இவ்விரண்டிற்கும்சிவபெருமானு
கிய ஒருவரே கர்த்தாவெனவும் ஈசானஸர்வவித்யானும் என்பது
சிவாகமோத்பத்திக்கும் அஸ்யமஹதோபூதஸ்யநிசுவலிதமெதத்
ருக்வேதோளன்றதுவேதோத்பத்திக்கும் பிரமாணமாகக்கூறி அ
னேக மார்க்கங்களோடுகூடிய அஷ்டாதசவிததைகள் அதாவது
யுஅ விததைகளுக்கும் ஆதிகர்த்தாவாயுள்ளவர் சூலபாணிபாகிய
பரமேசுவரரேஎன்பது சுருதிரியாயமெனவும் இவற்றால் வேதத்
திற்கு சிவபெருமான் கர்த்தாவாகிராரெனவும்சிவாகமங்களுக்கும்
பரமேசுவரரே கர்த்தாவாகிராரெனவும்இவ்விரண்டிற்கும்கர்த்தா
ஒருவராயிருத்தலால் இவ்விரண்டினாலும் ஒரேஅர்த்தத்தை நிர்
ணயித்தறிதல்வேண்டுமெனவும் இவற்றால்இவ்விரண்டும்பிரமாண
பூதமாமெனவும் சிவாகமங்களில் பஞ்சபிரும்மபிரணவ பஞ்சாகூடா
பிராஸாதாதி மந்திரங்களுக்கும் பதி பசு பாசம் முதலிய வஸ்து
வியவஹாரங்களுக்கும்பஸ்மோத்தூளான திருபுண்டிரதாரணலிங்
கார்ச்சனம் உருத்திராக்கதாரணாதிபர தர்மங்களுக்கும் இதற்க
ன்யமானமற்ற எல்லா தர்மங்களுக்கும் இந்த வேதாகமமிரண்டும்
ஸமமாகவே காணப்படுவதால் அபரதர்மம் பரதர்மம் இரண்டி
ற்கும் பிரமாணபூதங்களாகிய வேதாகமங்கள் ஒரு கர்த்தாவாகிய
பரமேசுவரருக்கே பரத்வஞ்சாதித்தா சிவாகமத்திற்கே கார்த்தப
ரமாய் நின்றலின் விரோதமாகாதெனவுங் கூறியிருத்தலால் சிவா
கமம் பரவித்தையென்பதிவற்றாலுஞ் சுட்டப்படும் ஆகமம் வந்த
தென பொருளாதல்பற்றி பசுபதிபரமேசுவரர் திருமுகமைந்தி
னாலும் வெளிவந்த வேதசிவாகமங்களை சிவாகமமெனவே ஒன்று
சேர்த்து கூறப்படும் ஆகமம் என்பது வேதத்திற்கே உறிய உயர்
ந்த நாமமாய் இவைஊருத்வாதோ முகங்களின் வழியாய் வெளி
வந்துள்ளவை ஊருத்வம் ஈசானமுகமாதலால் அதினின்று தோ
ற்றிய சிவாகமங்களாகிய பரசுருதிக்கு ஸர்வவித்யா பிரதிபாத்யம்
வேதத்தால் குறித்தோதப் பட்டிருக்கின்றது அதோமுகம் தத்பு
ருஷாதி நான்குமுகங்களே யாதலால் அதில் தோற்றிய அபரசுரு
திபாகியருக்காதி நான்கிற்கும் வேதத்வம் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிரு
க்கின்றது இவற்றால் ஊருத்வமுகத்தால் வெளிவந்ததை பரமெ

னவும் அதோமுகத்தால் வெளிவந்ததை அபரமெனவுங் கொள்
 னப்படும் வேதம் பிராமணக்ஷத்திரிய வைச்யபர்ந்தமே பயன்பட
 த்தக்கவை சீவாகமம் பிராமணாதி சூத்திரபர்ந்தம் பக்குவான்
 மாக்கள் யாவருக்கும் பயன்படத்தக்கவை வேதம் திரியீவரணப
 தமாய் கேவலங்கர்மபிரதி பாத்யமாயும் ஞானசாதகமாயும் இரு
 த்தலின் பிராம்மணாதி வைசியபர்ந்தமே சொந்தம் பாராட்டத்
 தக்கவர்கள் சீவாகமம் ஞானேகநிஷ்டசுத்தாத்வைத சிவஸாக்ஷாத்
 காரம் பிபற்றிருத்தலின் பரிபாகமுடையார் யாவருஞ் சொந்தம்
 பாராட்டத்தக்கவர்கள் திரியிவர்ணிகள் கர்மானுகுண்யமான உப
 னயனாதி அபரஸம்ஸ்காரம் வேதாதிகளால் பெற்றிருப்பினும் ஞா
 னேகநிஷ்டஸமயஸம்ஸ்காரமாகிய பரஸம்ஸ்காரஞ் செய்யப்பெரா
 திருப்பராயின் இவர்கள் பிராம்மணத்வம் வலித்திக்கப்பெற்றவர்க
 ளாதார் பிராம்மணப்பரமேசுவரரும் விஷ்ணுக்ஷத்திரியரும் பிறும்
 மாவைச்யரும் இந்திரன் சூத்திரனுமாய் வேதங்களிலுத கறிக்கப்
 பட்டிருத்தலின் சிவத்வஞ்சித்திக்கப் பெராதோற்கு பிராம்மணத்
 வ்வுலித்தியுண்டாதல் யாங்ஙனம் திரியீவர்கபரத்தில் அபரகாயி
 த்திரி யொன்று மாத்திரமே உபதேசிக்கப்படும். ஸர்வவிஷயபரஸ
 ம்ஸ்காரத்தில் பரகாயித்திரி உபதேசிக்கப்படும். அபரகாயித்திரி
 சக்தியும் பரகாயித்திரி சிவமுமாய் முடிதலால் சிவம்மங்களைதல்
 பற்றி சிவகாயித்திரியையெழந்த சக்திகாயித்திரி அமங்களத்வமெ
 ய்தப்பெரும் இவற்றால் சிவகாயித்திரி இழந்து சக்தி காயித்திரி
 யைமாத்நிரிமே ஐயிக்கும் பிராமணர்களும் அமங்கள் பிராம்மண
 ராவார்.

யயாஜுமவ சிஷ்யஸ்தாவநே தளமஜஸூதா | சுதீக்ஷிதாமி-
 க்ஷுலிமம்ஷ்யஸ்தாவநே தளமஜஸூதா ||

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் வனத்திலுள்ள யானே
 லிம்மத்தைக் கண்டு அஞ்சுவதுபோல் அதீக்ஷதரால் பூஜிக்கும்
 சிவலிங்கத்தில் சிவபெருமான் ஆவிர்ப்பவிக்க அஞ்சுவரெனக் கா
 ணப்படுவதால் பரஸம்ஸ்காரசிவதீக்ஷயல்லாதோர் சிவபூஜையும்
 அஸத்பாவமுடைய தென்பதிதன்கருத்து சிவபெருமான்ஸத்தா
 யிருத்தலால் ஸத்தை பூஜிப்பதில் அஸத்பாவம் வருதற்குக் கார
 ணம் யாதெனில் சிவபெருமான் பதியும் ஆன்மாக்கள் ஐசுவுமாயி
 ருத்தலால் இப்பசு சிவகைங்கர்யமாகிய ஸத்கார்யத்தைச் செய்ய

த்தனிக்கின்றது. ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நிமித்தோபாதான்ஸ
மவாயம் முதலிய மூன்று காரணம் வேண்டப்படுவதால் இச்சிவ
கைங்கர்யமாகிய காரியத்திற்கு ஆத்மா நிமித்தனும் உபாதானஞ்
சரீரமும் ஸஹகாரீகாரணங் கைகளுமாய்க் கொள்ளப்படும். இம்
மூன்றுஞ்சிவாகாரமான பாவம் வருதல்வேண்டும். சிவாகாரபாவ
மல்லாவிடில் சிவஸஜாதீய பாவன்னீங்கி பசுகரணமாய் நின்றலின்
பதிபாவத்திற்கு விஜாதீயமாய் நின்றுவிடும். விஜாதீயத்வம் பதி
ஸ்வரூப பரசிவத்தையும் பசுரூபமாக்க முயற்சித்து நிற்கும் இத்
யாதி காரணத்தால் ஸத்பாவமுடைய சிவபூஜை அஸத்பாவப்ப
ட்டு நின்றலின் சிவதீக்ஷையல்லாதோர் சிவபூஜை குற்றமேயாம்.

வேதாதிமந்திரங்களால் ஸத்பாவம்வருமெனின் வேதாதிமந்திரங்
கள் சிவபூஜையை விதிமுகத்தால் விளக்க வெளிவந்ததின்று. இவ
ற்றால் அந்தர் நிஷ்டதர்மபரஸம்ஸ்காரம் விளங்குதபெற இவை
விதித்துள்ள சிவாகமத்தாலன்றி ஸத்பாவம்வருதல் கூடுமோசீவா
கமத்தால் ஸத்பாவம் விளங்கப்பெறுத லெங்கனமெனின் முத
லில் சிவகைங்கரியமாகிய காரியத்திற்கு நிமித்தபூதமான ஆன்மா
பசுவாயிருத்தலால் இப்பசுவை அந்தர் நிஷ்டாக்னியால் தகித்து
திரும்ப மிருதமான ஆத்மாவை அமர்த்தத்தால் உண்டாக்கி பஞ்ச
ப்ரம்ம மயமாய் தியானித்து ஞானமயமான சரீரங்கர்ப்பித்து ஹி
ருதயாதி ஷ்டங்கம் பாவிக்க சிவாகாரமாம். இவ்வாறே உபாதா
னகாரணமாகிய சரீரத்தையும் அங்கன்யாசத்தால் சிவாகாரமாக்கி
ஸஹகாரிகாரணமாகிய கைகளையும் சிவாகாரமாக்குவது கரந்ரியா
ஸாங்கன் யாசமாகும். இவ்வாறுள்ளஸம்ஸ்காரத்ரயங்களும் பர
தர்மத்தால் விளங்கப்படுவதன்றி அபர தர்மத்தால் இவை மருந்
திற்குங்கிட்டுவதரிதாய் முடியும். அபர தர்மத்திலோ அஸத்பா
வமே வெளிவந்திருக்கும் அஃதெங்கன மெனின் பரதர்மத்தில் சி
வாஸ்தராயஹும்படுயெனகையைமுதலில்மார்ஜனம்செய்துஇது
பசுகரணமாகிய கரங்கள் சிவாஸ்தரத்திலுண்டான சிவாக்னியால்
தெகிக்கப்பட்டதாகும். பின் சக்தியை வெளஷ்ட்என புருமத்ய
த்தில் அஞ்சலிசெய்வது இது மிருதமான கை அமர்த்தத்தால்திரு
ம்ப உண்டான பாவமர்கும். அதன் பின் சிவாஸனம் சிவமூர்
த்தி சிவமூலத்தால் உள்ளங்கையில் சிவனை ஆவாகித்து ஐந்து வி
ரல்களையும் யீசானாதி பிர்ம்மபஞ்சகமாய்பாவித்துவித்யாதேகஸ்வ

நீபமான ஞான சரீரம் கற்பித்து திருணேந்தரமுண்டானதாய் பா
 வித்து ஹிருதயாதிஷ்டங்கங்கற்பித்து சிவாகாரமாக்குவது பரஸ
 மஸ்காரக ரன்னியாசமாகும். அபரசம்ஸ்காரத்திலோ இச்சத்
 பாவம் விளங்கப்பெறா. அங்குஷ்டாப்யாநம்: தற்ஜனி ப்யாநம்:
 மத்யமாப்யாநம்: அநாமிகாப்யாநம்: கனிஷ்டிகாப்யாநம்: கறதலக
 கற்புஷ்டாப்யாநம்: யென கையாகவே அஸத்துருபமான அப
 ரஸம்ஸ்காரத்தின் கரன்யாசமாதலின் கட்ட விரலாயனம்: ஆள்
 கட்டி வெரலாயனம்: நடுவிரலாயனம்: அணிவிரலாயனம்: கடை
 விரலாயனம்: கை பின்புறம் முன்புறமாயனம்: யென்னும் அஸத்
 பாவமாம் கருங்கன்யாஸ அபரஸம்ஸ்காரிகள் சிவசாக்ஷாத்காரப
 ரஸம்ஸ்காரஸதாசாரமுடையோர்களை அவைதிகரென தூஷிப்பது
 சிறிஸ்துவர் தங்களை ஞானியென தற்புகழ்ச்சிகூறுதலை யொத்தி
 ருக்கும் இஃதன்றி பஸு-ஹோ-ஹெடி பஸு-ஹொ-என்னும் அபர
 சுருதி வாக்கியத்திற்கு பசுவென்பதை பிராணி ஸாமான்யமாய்
 பொருள் செய்து பறக்கிற பிராணியில் பட்டம் நீக்கியும் ஊருகிற
 பிராணியில் படுக்கும் கட்டில் நீக்கியும் மற்ற பிராணி யாவற்றை
 யும் கொன்றுதினன மனுஸ்மிருதி விதித்திருக்கின்றது. இஃது
 அபரசருதியின் அந்தர்கதமென்பது பூர்வபக்ஷிகளது அபிப்பி
 ராயமாகும். பரசருதியிலோ பசுவென்பது ஆத்மாவாகக் கொ
 ண்டி ஆத்மா ஆணவம் மாயை கர்மமென்னும் மூன்று பாசத்தால்
 பந்திக்கப்பட்ட பசுவேயாதலால் இப்பசுவை பந்தித்திருக்கும்பா
 சத்தை ஆசாரியன் ஞானாகணியாகிய சிவாக்கினியால் தகித்து பசு
 த்வத்தை நிராகரித்து சிவத்வத்யோதகம் செய்வது பசும்வதாவெ
 ன்னும் அபரசருதிக்கி சிவாகமம் பொருள் படுத்தி யிருத்தலின்
 வேதம் ஜீவஹிம்ஸை செய்ய துணிந்திலதென்பது தெற்றெனவி
 ளங்கும் இஃதன்றியும் சுஹிஸ்ஸாவ்யூயரோயஜி-ஃ என்னும்சுருதி
 வாக்யத்தால் ஹிம்ஸையல்லாதிருப்பதே முதன்மையான தர்மமெ
 னவேதம் விதித்திருக்க இத்திருவாக்கை மீறி சகல பிராணிகளை
 யும் உயிர் செகித்துண்ண வேதம் விதித்துளதாய் மயங்கி அபரா
 ர்த்தம் கொண்டு சுருமாம்ஸம் புசிக்க நியமவிர்த்தம் கைக்கொண்ட
 இத்துருசாரமுடையார் ஹிம்ஸையற்ற சிவஸாக்ஷாத்கார நிஷ்டா
 னுபூதிபெருஞ் செல்வபரம வைதீகசிகாமணிகளாகிய பரஸம்ஸ்கா
 ரம் பெற்றோரை அவைதிகரெனக் குறை கூற வெழுந்தது தம்

க்குற்ற அவைதிகத்தை பிறர் மேலேற்றி தூஷிக்கமுயன்றவவஸை
 மேயாகும். ஹிம்ஸையற்றிருக்குங்கொன்றுதிண்ணைத் தூய்மையும்
 பசுத்வரிராகரணமுஞ் சிவத்வத்யோகமும் பிராமணத்வ வலித்தித்
 விஜத்வமும் வேதாகம பிராமாண்யமுமுடைய பரமவைதிக சிகா
 மணிகளை பிராம்மணபிரஷ்டரெனவுஞ் சூத்திரற்குச்சமானமென
 தூஷிக்கமுயன்றது. புலைத்தனமுற்றோர் செயலாய் ஒதுக்கப்ப
 டும். நம் வேதாகமாதி சற்ச்சாத்திரவாயிலாய் சுருமாம்ஸம் புசி
 ப்போர் இழிந்தோர் என்பதும் கோ மாம்ஸம் புசிப்போர் புலைய
 ரென்பது வெளிப்படுதலால் இவ்விருதிரத்தாரும் ஸத்கூத்திரியில்
 மிகவுந் தாழ்வுற்று அஸத்கூத்திரியெனவும் புலையரெனவும் பேத
 ப்பட்டு நிற்பர். இஃதிங்ஙனமாயின் மனுஸ்மிருதியில் நண்டு நத்
 தைகளுடைய மாம்ஸத்தால் பிதிருக்கள் ஒரு மாஸந்திருப்தி அ
 டைகிரார்களுெனவும். பன்றி எருமை செம்மநிஜூடி மணிப்புறா
 இவைகளின் மாம்ஸத்தால் பிதிருக்கள் மூன்றுமாஸம் திருப்தி
 அடைகிரார்களுென்றும் வெள்ளாடு முசல் ஆமை முதலிய மாம்ச
 த்தால் ஆருமாஸந் திருப்தி அடைகிராரெனவும். மான் முதலிய
 மாம்ஸத்தால் மூன்று வருஷம் பிதிருக்கள் திருப்தி அடைகிரா
 ரெனவுங் கோமாம்ஸத்தால் பன்னிரெண்டு வருஷம் பிதிருக்கள்
 திருப்தி அடைகிரார்களுென்றுங் கூறியிருத்தலால் ஸ்மிருதியின்
 ந்தர்கதம் புலயற்கனுக்லமாயிருத்தலின் இவற்றை பிரமாணமாக
 அங்கீகரித்தொழுகுவோற்கும் ஏன் புலைத்தனம் வருதல் கூடாது
 பராசரஸ்மிருதியில் கலியுகத்தில் மாம்ஸம் புசித்தல் கூடாதென
 கண்டித்திருத்தலால் மனுஸ்மிருதி இந்த யுகத்திற்குப் பிரமாணம
 ன்றெனின் எந்தயுகத்திலும் மாம்ஸங்கூடாததாயிருக்க கலியுகத்
 திற்கு மாத்திரம் விலக்கெனக்கூறிய பராசரர் வாக்குபிரபல பிர
 மாணமாவதெப்படி கலியுகந்தவிர மற்றயெந்த யுகங்களிலும் மாம்
 சம் புசிக்கலாமென்றன்றோ பராசரர் வாக்கைக்கொள்ளத்தக்கதா
 யிருக்கின்றது. பராசரர் வாக்குமாம்ச பக்ஷணத்தை நிஷேதிக்
 காதிருந்தமையின் எந்த யுகங்களிலுஞ் சுராமாம்ஸம் புசித்தல் கூ
 டாதெனக் கண்டித்தொதுக்கும் பரசுருதியனுஷ்டேய வைதிகசி
 காமணிகளின் முன் சுராமாம்ஸம் புசிக்க விதித்துள்ள விதியை
 கையாண்டுவரும் அவைதிகர்வைதிகரென வெளிவருதலெங்கனம்
 வைதிகமென்னுஞ் சொல்லிற்கே அனாகராயிருக்க யாம் வைதிக

மெனதலை மயக்கெய்தித்திரிவார்வாதம் அவைதிகமென்பதாய் தீர்-
மானித்தொதுக்கப்படும். இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றை
யும் விறிவஞ்சிவிடுத்தோம். மற்றுள்ளவை னோக்க விரும்புவரா-
யின் பிறும்மபூ நடுக்காவேரி பூனிவாஸ தீக்ஷதருக்கும் எமக்கு
ன்னேர்ந்த விவாதத்தில் வேதாகமதாரதம்யம் வைதிகதாரதம்யம்
முதலிய அனேக சந்தேகங்களை விவேகதிவாகரன் பத்திரிகை வா-
யிலாய்விடையளித்துநிவர்த்தித்துள்ளோமாதலால் ஆங்குற்றுநோ-
க்கி சந்தேகநிவர்த்தி செய்து கொள்வார்களாக.

இவற்றால் வைதிகராவார் யாவருக்கும் வேதம் அபரமென
வும் சிவாகமம்பர மென்பதோடும் அபரம் பரத்தின்னாக்கிய பத்ய-
த்தாலன்றி உண்மை பொருள் விளக்காதென்பது தீர்மான மாயி-
ற்று. சிவாகமம் பரசுருதியாயிருப்பின் வாயுசம்ஹிதையில்

ஸௌவாமரோவீதி விய:ஸௌளதொஸௌளதபூ ஸம்
ஷுத: | ஸு-அஸார உயஸௌளதஹி கந்தா ஐதரொகித: |
ஸகனௌராடிஸயாவவ-ஓதயாஷா டிஸயாவ-நம்! காலிகா
டிஸராவாவி ஸிபஸிபாஹஸம்ஜக: |

என்னும் வாக்கியத்தால் சிவாகமம் இரண்டுபேதமுடைய தென-
வும் அவைசிரௌதம்அசிரௌதமென பெயர்பெருமெனவும்கரு-
திஸாரமயமாயுள்ளது சிரௌதமும் ஸ்வதந்திரமாயும்வேத இதர
அபிமதமுடையது அசிரௌதமெனவுங் கூறி இந்த ஸ்வதந்திரம்
முதலில் பத்தாகவும் பின் பதினெட்டாகவும் பேதப்பட்டு காமி-
காதிகளான பேர்களினாலே வரித்தமெனவுஞ் சித்தாந்தமெனவும்
ஸம்னாகுறிக்கப்பட்டிருத்தலினால் அசிரௌத மென்றதால் வே-
தபாஹ்யத்வ முண்டாகாதோவெனில் இவற்றுள் சைவாகம பிர-
ண்டுபேதமெனக் கூறியிருத்தலால்- இவ்விரண்டும் கருதினவே
பொதுவில் மயப்பெரும் இவ்விரண்டு கருதிகளும் சிரௌதம் அ-
சிரௌதமென பேதப்பட்டிருக்குமென கூறியதால் சிரௌதம்
அக்ஷராத் மகமும் அசிரௌதம் அக்ஷராதிகம்பமுமா யிருத்த-
லின் சிரௌதசப்தம் அபரசுருதிக்கேற்றுவது தகுதியேயொழிய
பரசுருதிக்கு சிரௌதசப்தம் பிரதிபாதித்தல் குற்றமாம். இக்க-
ருத்தை நோக்கியே யன்றோ சிரௌதாசிரௌத வியவஹாரத்-
தை வாயுஸம்ஹிதை சண்டெடுத்து விளக்கியது. சிவாகமங்கள்

சுருத்யதீதமான வித்யாபிரதி பாத்யமுடைய பரவித்தையே யாத லால் இவை சுருதி சம்மந்தப்பட்ட சிரௌதமாயிருப்பின் அஸ்வதந்திரப்பட்டு—ஸ்வதந்திரமல்லாதொழிந்துவிடும். இக்காரணத் தை நோக்கியே யன்றோ ஸ்வதந்திர இதரோமத: என சிரௌதத்தை நோக்க விசேஷத்வ முடையதென்பதை விளக்கிக்காட் டியுள்ளது. சிவாகமங்களை ஸ்வதந்திர மென்றதினால் சிரௌதம்-பரதந்திரமுடையதென்பது சுருதது. இதரோமதக என்ற தினால் வேதத்தில் சுருததும் வேதாதீத அரும்பொருள் விளக் கமுடைய பரதர்மமாய் சிவாகமங்கள் நின்றவின் இவற்றை இதரமதமென நீக்கிக்கூறவிடம்பெற்றது. மேலும்காமிகாதிகளானபெ யரினால் சித்தம் சித்தாந்த மென்னும் ஸம்ஞையோடு கூடியதென முடிபொருளாக்கி யிருத்தலால் பூர்பக்ஷ லித்தாந்த ரூபமாய் வேத சிவாகமங்களை சிவ பெருமான் கூறியிருத்தலால் வாயுஸம் ஹிதையும் சிவாகமம் லித்தாந்தமென குறித்துணர்த்தியது-இவ ற்றால் சிவாகமம் அக்ஷராதிகம்யமும் ஸ்வதந்தரமும் வேதாதீ தாபிமதமுடையதும் முடிபொருளான லித்தாந்த ரூபமாயுள் ளதென வெளியாயினமையால் வேதத்தை னோக்க சிவாகமம் கோடி மடங்குயர்ந்ததென்பதிற் றடையிலை. வேதத்தை னோக்க வேறொன்றுளதேன கூறுவது வைதிமாமோவெனின் வேதமே தனக்கன்யமாய் பரவித்தையொன்றுளதெனக் கூறியிருக்க இவற்றை மறுப்பவற்கு வைதீக சித்தி யுண்டாகாதே யொழிய அவற்றை யொப்பி பிரமாண பிறலித்தமாய் வியவகரிக்கும் சைவாகம நிஷ்டசிவஞானிகளுக்கு வைதிகத்வஹானி வருதல் யாங்கனம் சைவாகமம் இரண்டு பிரகாரம் என்பது வேதமெரண் டு பிரிவென்பதி தன் பொருள் சிரௌதாகமமென்பது ருக்கா தி வேதத்திற்கு வேறாய் ஒன்றிருப்பதென்பது பொருளன்று ருக்காதி நான்கு வேதங்களுமே சிரௌதாகமம் சுருதியில் எ ட்டப்படாததாய் பிரிந்துள்ளது சிவாகமங்கள் யிதிலொன்று திரியிவர்ணிபரம் மற்றொன்று ஸர்வவிஷயபரமென ஸ்ரீ நீலகண் ட சிவாச்சாரியார் வியவகரித்திருக்கும் வியவகாரத்தை வாயுஸ ம்ஹிதை சிவாகமநிஷ்டதர்மம் லித்தாந்தமென குறித்துக் காட் டியது ஐயக்க பத்யமான பிறமாணமாயிற்று இவற்றை னோக்கி யேயன்றோ சிவஞான சித்தியார் எட்டாங்குத்திரம் யுடும் பாட

லில் வேதநூல் சைவநூலென்றிரண்டே நூல்கள் என வறையரு
 த்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது இவ்வாறுள்ள உண்மை பல்வற்
 றையும் ஊகியான சிவஞான முனிவர் வேதாந்தத்தை விட்டு
 முற்றும் விலக்கி சைவமதம் புதுப்பித்தாரென வியஸனிப்பது
 வேதத்துட்கருத்துணராததாலன்றோ- வேதாந்தம் வேதமுடிபே
 யாதலால் அவை வலித்தாந்தத்திற்கு மேம்பாடாதல் யாங்கன
 ம் சித்தாந்தமென்னுஞ் சொல் சிவஞான முனிவராய் சிவாகம
 ங்களுக்கு புதுப்பித்ததோ அங்கனமாயின் வேதாந்தமென்னுஞ்
 சொல் சங்கராச்சாரியார் புதுப்பித்ததாய் யாம் கூறுகின்றோம்.
 இவ்விருவர்களால் புதுப்பிக்க வல்லமை யுளதேல் வேதாகமங்
 களெற்றுக்கு இவற்றால் சிவஞான முனிவர் புதுப்பித்தாரென்
 பதும் சங்கராச்சாரியார் புதுப்பித்தாரென்பதும் ஞாயமுகத்தில்
 நில்லாதனவாம் ஸ்ரீகண்டர், சங்கரர், ராமானுஜர், மத்துவர்,
 முதலிய நால்வர்களும் வியாஸ ஸூத்திரமாகிய அபரவித்தை
 க்கு பாஷ்யஞ் செய்ததேயன்றி அவை பரவித்யா ரூபபாஷ்யமு
 டையதன்று இவற்றுள் ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம் அபரவித்தைக்குச்
 செய்யப்பட்டதா யிருப்பினும் பரவித்யாத்யோதக தர்மங்கள்
 இடையிடையே விளங்கா நிற்கின்றது-சங்கரபாஷ்யமோ எல்லா
 ம் பொய் நான் மாத்திரஞ் சத்தியமெனக்கூறி கடைசியில் அ
 னுவும் பொய்யாய் முடிந்து கிடக்கின்றது இராமானுஜ மதமோ
 ஜீவொத்பத்தியிலும் பரத்வனி ரூபணத்திலும் முக்தியிலும் பர
 வித்தைக்கு விருத்தமாயிருப்பினும் தைவமொன்றுளதென்னும்
 அபிப்பிராயத்தால் சங்கரமதம்போல் நாஸ்திகதை ஏற்படாது
 ஆஸ்திகத்வம் மெய்தபெரும் மத்வமதமும் ஆஸ்திகமதத்திலொ
 ன்றும் இன்னாலு பாஷ்யத்திற்கும் அன்யமாய் ஸோமனாத
 ஆராத்யபாஷ்யம் என ஒன்றிருக்கின்றது. அதில் கூறியதாவது
 வியாஸர் பிறும்ம நிச்சயத்திற்கு ஸூத்திரமெடுக்கும் பரிபாகி
 யல்லவெனவும் வியாஸ ஸூத்திரத்தால் பிறும்ம நிச்சயம் ஏற்ப
 ட காரணமில்லை எனவும் ஏற்படுமாயின் நால்வர்களும் ஒன்றி
 லொன்று முறணியவேறுவேறு சித்தாந்தங்களை நாட்ட முயன்ற
 தற்கு பிறும்ம நிச்சயக சூத்திரம் இடந்தராதெனவும் வியா
 ஸர் கங்கை கரையில் நாராயணனுக்கு மேல் தைவமில்லை என
 மயங்கி கூறிய சந்தர்பத்தில் நந்திகேசருங்காரத்தால் கைஸ்த
 ம்பிக்க நாராயணர் பிறத்யக்ஷமாய் வந்து,

X

2

1/யம்

X

1/1

தகவாஜேவவஸாவ்யாஸஃ ஸு-ண-ஜி-வயயா-த-வக-சு-ஹ-
ஜேவஜம-த-த-பாஜிக-த-பாஜி-ஹஸு-ரஃ । தஸ்யாஜேவாஜி ஜேவஸ்ய
கூ-த-பா-கொ-வி-ந-வி-ஜி-கெ ।

என்னும் வாக்கியத்தால் ஹேமுடனாகிய வியாஸாகேள் நான்
உலகத்திற்கெல்லாங் கர்த்தா எனக்குக் கர்த்தா மஹேசுவரன்
அவருக்கு மேல் கர்த்தா ஒருவருமில்லை எனக் கூறி வியாஸர் ம
யக்க மகற்றி சிவஸ்துதி செய்து கிருதார்த்தரானாரென கேழ்க்
கப்படுதலால் பிறும்ம ஸுத்திரத்தில் மாத்திரம் அவற்கு தெ
ளிவு வந்துவிட்டதென்பதை ஒருவரும் ஒப்பார் தெளிவுளரு
யின் வியாஸரெடுத்து கூறிய ஸுத்திரம்- நூஅ- திற்குள் பிரு
ம்ம நிச்சயங்கூறிய ஸுத்திரமெவை எனவும் பிறும்ம நிச்சயத்
திற்கேற்ப ஈண்டெடுத்துக் கூறிய சுருதிகளி ல்லேகங் கூறியி
ருக்க இதுவா பிறும்மம் அதுவா பிறும்மமென்னும் மயக்கந் த
லைமேற் கொண்டுமூலும் விவாஸ ஸுத்திரம் பிறும்மஞானத்தை
நிச்சயித் துணர்த்தும் மெய்நூலல்ல வெனவும் இச்சுத்திரத்தி
ல்லாப்பொருள்களை வருவித்து ஸ்ரீகண்டமுதலினோர் பாஷ்யஞ்
செய்துள்ளா ரெனவும் சங்கரபாஷ்யத்தால் இச்சுத்திரத்தை
நோக்கப்புகுவோமாயின் இவை பிரச்சன்ன பளத்தமாகிய நா
ஸ்திகத்தை உண்டாக்கிற தெனவும் ராமானுஜ பாஷ்யத்தால்
லோகோத்பத்தி பரத்வநிர்ணயம் முக்தி முதலியவற்றில் முறண்
படுமெனவும் ஸ்ரீகண்டர் சுத்தாத்வைத சிவஸாக்ஷரத் காரபிறும்
ம ஞானியாதலால் நாஸ்திகதையாய் பிரவர்த்தித்துள்ள வியாஸ
ஸுத்திரத்தைதடுத்து ஆஸ்திகத்வமுபகரித் தனுக்கிறகித்தாரெ
னவும் இச்சிரீகண்ட சிவாச்சார்ய சுவாமிகள் பிறும்ம ஸுத்திர
த்தில் வர்ஷித்துள்ள ஸித்தாந்த சுருதிகள் வியாஸ ஸுத்திர
த்தை விட்டுத் தனித்தொரு மெய் நூலாய் விரியுமாயின் விய
ஸஸுத்திரத்தின் கதி அதோகதியா மெனவும் பிறும்மஸவரூபி
பரமேசுவரரென வேதங்களில் பிரதிபாதிக்கின்றமையின் பிரு
ம்மமென்னுஞ் சொல் ஸ்வரூபலக்ஷண மிழந்த தடஸ்த லக்ஷண
மாய் விளங்குமெனவும் ஸ்வரூபலக்ஷணம் நித்யமங்குள மூர்த்
தியாகிய பரமேசுவர பிரதிபாத்யமாய் யிருத்தலால் ஆதிதொ
டுத்தந்திய மிருதியாய் சிவமென்னும் மங்களச் சொல்லில்லாத
தால் இச்சுத்திரம் அமங்களமுடையதா மெனவும் இவற்றால்

வியாசரும் பிருமம் ஸ்வரூபத்தை அறியவேண்டுமென ஆரம்பஞ்
 ரத்தனமாய், சுயாகொகாஷு ஹஜீஜாஸா । என்னுஞ் சூத்திரத்
 தை மாத்திரம் முதலிலெடுத்துக் காட்டி பிருமம் இன்னதென
 கூராது விடுத்திருப்பதாலும் அபர சுருதியாகிய ரிகாதிவேத வே
 தாந்தங்களிலும் பிருமம் ஸ்வரூபம் வெளிப்படாததுபற்றி சூத்
 திரஞ்செய்தவியாசரும் இங்கனம் மயக்குற்றார். பிருமம் ஸ்வரூபம்
 பரவித்தையாகிய சிவாகமத்தால் வெளிப்பட்டுநிற்க அபரவித்தை
 யால் ஆராய்ந்து அறியவிரும்பியது நரிவாலைக்கொண்டு கடலை ஆ
 ழும் பார்க்க விரும்பியவரை யொத்திருக்கின்றதெனவும் கூறியிரு
 த்தலால் அபரவித்யா சூத்திரபாஷ்யமாகியவேதாந்திகளின் அபி
 மதம் சித்தாந்தரூபமான பரவித்தையாகிய சிவாகமங்களின்முன்
 தலைநீட்டி வாழ்வதெங்கனம் இவற்றால் வேதம் அபரவித்தையெ
 னவும் சிவாகமம் பரவித்தையெனவும் ஞாயமுகத்தால் காட்டித்
 தீர்மானித்தோமாதலால் வேதத்தின்கருத்து யாவற்றையும் பரவி
 த்தையாகிய சிவாகமம் பூர்வபக்ஷஞ்செய்து சித்தாந்திக்கு மாற்ற
 லுடைமையாதல்பற்றி சிவக்ஞானமுனிவர் முதலிய உண்மை சிவ
 பக்தசிகாமணிகள் வேதம்வேறும் சிவாகமம் வேறுமாய்ப் பிரித்து
 சிவாகமத்தை சித்தாந்தமெனவும் நிலைநாட்டுதற் கேதுவாயிற்று
 இச்சித்தாந்தம் வேதாந்தக்கருத்தை பூர்வபக்ஷமாக்குவதால் வே
 தாந்தத்திற்கு வேறு பட்ட கருத்தா யிருந்தன்றோ, பூர்வபக்ஷ
 மாக்குதல் வேண்டும், சித்தாந்தம் பூர்வபக்ஷத்திற்கு முற்றும்
 வித்தியாசப்பட்டிருக்குமென்பதிலென்ன தடை வேதாந்தத்தில்
 பரிணாமவாதம், பிரதி பிம்பவாதம், சத்திரஜிதபிஜுந்திவாதம்,
 வியாவஹாரிகபாரமார்த்திகவாதம், அக்ஞானகலுஷிதவாதம், க
 டாகாசபடாகாசவாதம் முதலிய அஸத்வாதமே மேனோக்கி நிற்
 றலின் இவ்வாதத்தை நிராகரித்து உண்மை உபகழிப்பது பர
 வித்தையாகிய சிவாகமேயன்றோ பிருமம் பரிணாமவாதத்தை
 யாமுன்னரெடுத்துக் கண்டித்துள்ளோ மாதலால் ஈண்டெடுத்து
 கண்டித்தல் அனாவசியமாகும். ஆத்மா பிருமத்தின் பிரிதிபிம்
 பமென்பது வேதாந்திகளின் அபிமதமாதலின், பிம்பம் சத்தும்
 பிரதிபிம்பம் அசத்துமாய் முடியப்பெறும் பிம்பம் பிருமமும்
 பிரதிபிம்பம் ஆத்மாவுமாய்க் கூறுதல் பற்றி ஆத்மா அசத்தா
 யிருப்பதால் அசத்துக்கு சத்விசாரம் விலக்காதலின் அசத்து

பிரும்ம நிச்சயம் கூறித்தென்பதும் விசார சூன்யமேயாகும் இவற்றால் ஆத்மாவை பிரதிபிம்பமான அசத்தென்னும் வேதாந்தச்சொல்லை பரவித்தையாகிய சிவாகமங்கள் கண்டித்து அசத்து அறிவற்றதாதலின் பிரும்மத்தை அறியமென்பது கூடாதென்பதாய் ஆத்மாசத்தென அபரவித்தைக்கி உண்மை உபகரித்து சித்தாந்தித்துநிற்கும் சுக்திரஜித பிராந்திவாதம்போல் பொய்யாயுள்ள ஜகத்தென்பது வேதாந்தவாதம் சத்தியும் இன்மைப் பொருளன்று ரஜதமும் இன்மை பொருளன்று ஒன்றிலொன்றை ஆரோபித்து வருவித்ததுமாத்திரம் பிராந்தியாம். இவற்றால் சத்தியென்னும் பதார்த்த மொன்றும் ரஜதமென்னும் பதார்த்தமொன்றும் ஒன்றையொன்றாய் கற்பித்து பிரமித்த பார்த்தமொன்றுமாய் இவர்திருஷ்டாந்தத்தில் முப்பொருள் விளங்குதலால் இம்முன்றையுமொன்றென சாதிக்கவருபவரை மூன்றும் மூன்றுபொருளென உண்மையுபகரித்து சிவாகமஞ்சித்தாந்திக்க துணிவுற்று நிற்கும். இல்லாத வெள்ளியை சிப்பியில் உண்டெனநினைத்து பின்னில்லாதுபோவதுபோல் இல்லாத உலகத்தை உண்டென கூறுவதும் பிராந்தியாமெனின் உலகம் இல்பொருளாயின் பதார்த்தமொன்றேயென்பது வேதாந்திகளின் அபிமதம் ஒன்றாயுள்ள பதார்த்தத்திற்கு இல்லாத உலகத்தை உண்டென பிராந்தி வருதல் கூடுமோ பிராந்தி அறிவில்லாதோ ரியற்கையாதலின் முற்றறிவுடைய பிரும்மத்திற்கிவை யேற்றல் கூடுமோ வியாவஹாரிக பாரமார்த்திக பேதத்தால் இவை பிரும்மத்திற்கு வருமெனின் பாரமார்த்திகத்தில் இருந்த பிரும்மமேயன்றோ வியாவஹாரத்திற்கு வந்திருக்கின்றது பிரும்மத்திற்கு பாரமார்த்திகம் கெட்டு வியாவஹாரிகத்திற்கு வரக்காரண மென்றோ ஒரு பதார்த்தம் பாரமார்த்திக மெனவும் வியாவஹாரிக மெனவும் இருபொருளாய் நிற்குமாயின் அகண்டம் கெட்டு கண்டப்பொருளாயன்றோ முடிந்து விடும் பாரமார்த்திக பிரும்மம் வியாவஹாரிகத்திற்கு வந்தது தானே வந்ததா வேறொருவர் வரும்படி செய்தனரா தானே வந்ததெனின் இவ்வசத்பிரவர்த்திக்கு அவை முந்தி நின்றதால் இவற்றை சத்தெனச்சுட்டுதலாது மாயையால் வேறுபட்டதெனின் மாயை வேதாந்தத்தில் இன்மைப் பொருளாதலால் அவற்றால் வந்ததென்பதுங் குற்றமாம் மாயை பிரும்மத்தை வியாவஹாரிகபாரமார்த்திக திசைக்கு கொணர்ந்திரு

க்குமாயின் கர்த்திருத்வம் மாயைக்கு ஏற்பட்டு மாயை சுதந்த
 ரமும் மாயை வசப்பட்டுள்ள பிரும்மம் அஸ்வ தந்திரமும்
 ய் முடிதலால் இங்குரும் வேதாந்த ஆசங்கைக்கு பிரும்மம் பார
 மார்த்திகத்திலேயேயுள்ளது ஜீவன் மாயா வசப்பட்டு வ்யாவஹா
 ரிகத்தில் உழண்டுநிற்பது வியாவகாரம் நீங்கி பிரும்மத்தோடு ஐக்
 கியம் பெறுவது முக்தி யென சிவாகமம் சித்தாந்திருப்பதால்
 இக்கருத்து வேதாந்தத்தால் விளங்கப்பட்டதின்றும். அக்ஞா
 னக்கலப்பால் சூரியனை மேகம் மூடுவதுபோல் பிரும்மத்தை ம
 றைத்திருப்பதால் பிரும்மக்ஞானம் தோன்றாது அக்ஞானத்தில்
 ஆழ்ந்துளோமெனின் சூரியன்ஒன்று மேகமொன்று ஆக்ஞானத்
 தில் ஆழ்ந்துளபதார்த்தமொன்று இங்கனமும் முப்பொருள் வி
 ளக்க முண்டாகின்றது. அக்ஞானத்தில் ஆழ்ந்துள பதார்த்த
 ம் பிரும்மந்தானெனின் பிரும்மம் மெய் ஞானமுடையதாதலின்
 அக்ஞானத்தில் மூழ்கக்காரணமில்லை மாயை பிரும்மத்தைமறைக்
 குமாயின் பிரும்மத்தை விட மேம்பாடுடைய பதார்த்தமாகின்ற
 து மறைத்தலுள் அடங்கியுள்ளபிரும்மம் அம்மறைவைத்தானே
 நீக்கி வெளிவருதல் யாங்கனம் தான் நீக்குமாற்றலுடையதாயின்
 தன்னை மறைக்க சம்மதித்தீரா? இம்மறைப்பை வேறொருவன்
 நீக்கவேண்டியிருத்தலால் அவை பிரும்மத்திற்கு அன்யமான கர்
 த்திருத்வமுடையதாயிருத்தல் வேண்டும். இவற்றால் மாயையா
 ல் மறைந்துள்ளது ஜீவனெனவும் அம்மறைவை நீக்கி முக்தியளி
 ப்பது பிரும்மமெனவும் வேதாந்தத்திற்கு சித்தாந்த ரூபமான
 சிவாகமங்கள் உண்மைப் பொருளை உபகரித்து நிற்கும். ஒன்
 ருயுள்ள ஆகாசம் கடத்தில் வியாபித்திருப்பது போல் ஒன்றுயு
 ள்ள பிரும்மமே விருத்தி பேதத்தால் வெவ்வேறாய் தோற்றுமெ
 னின் ஆகாசம் நிர்விகாரபதார்த்தமும் அப்பிரத்தியக்ஷமாய் இரு
 த்தலின் விகாரமேற்பட காரணமில்லை. கடம் கடாண்னியமாய்
 ஆகாசவ்யாபகம் இவ்விரு பொருளும் ஒரு பொருளன்று கடம்
 வேறு ஆகாசம் வேறு ஆகாசமே கடரூபமாய் பரிணமித்து இரு
 க்குமாயின் பிரும்மம் பிரபஞ்சரூபமாய் பரிணமித்திருத்தலுங்
 கூடும். இவற்றால் கடாகாசவியவஹாரத்தால் ஒரே பதார்த்த
 மென காதிக்கவந்ததும் தவருதலேயாகும். இவ்வாறுள்ளவேதா
 ந்தாபாசம் பலவுளவற்றையுங் கண்டித்து பரமான சித்தாந்தத்
 தை நிலைநாட்டும் சிவாகமங்கள் வேதாந்தத்திற்குமுற்றும் விரோ

திக்கிறதெனத் துக்கிப்பதுபரிபவமில்லாதோரியல்பேயாகும். வே-
தாந்தஞ்சிவாகமத்தின் ஐக்க பத்தியமன்றி உண்மைப் பொருள்
விளக்கா ஆன்மலாபத்திற்கு வேதன்னாயகியைப் போலும் சிவாக-
மம் நாயகனைப்போலுன்னிலை நின்றனுக்கிரகிக்கு மாற்றலுடைய
துபற்றி நாயகபாவமுடைய சிவாகமங்களுக்கு ஸ்வதந்திரமும்
நாயகபாவமுடைய வேதங்களுக்கு அஸ்வதந்திரமும் ஏற்பட-
காரணமாயிற்று. உத்தமமான நாயகி தன்னாயகனை விட்டுப் பிரி-
ந்திராள் பிரிந்திருக்கவொருவன் முயற்சிப்பானாயின் தன் பாதி
விருத்ய தர்மத்தாலுண்டான சாபாக்கினியால் தகித்து முயர்ச்சித்-
தவனை சாம்பல்கூட அகப்படாது செய்வதுபோல் வேதம் சிவா-
கமமாகிய நாயகனைப்பிரிந்து நின்றவிடத்தில் உலகம் ஆன்மா இவ்-
விரண்டையுஞ் சுட்டெரித்து தன்னாயகனை விட்டு தன்னை னேக்-
க விரும்பியுள்ளவனையும் இருப்பிடந்தெரியாது அவனிருப்பே-
பொய்யாக்கி தாம் பாதி விருத்யம் பங்கமடையாவண்ணங்கார்த்-
துக்கொள்ளுமாதலின் சிவாகமத்தை நீத்துவேதத்துட் பொரு-
ளாராயப்புகுவோற்கு வேதம் அணுத்துணையும் பயனளிக்கத்தக்-
கதன்று. இங்கனமுள்ள ஞாயம் பலவற்றையு மூகித்தறியாது
வேதத்துட் பொருளீட்டமுயல்வனாயின் வெனக்கமார்செருப்புக்
சுட்டையும் பிறும்மமயமென வற்புருத்தி ஸத்தஸத்தென்னும்
பேதம் புலப்படுத்தாது யாவும் பொய்யென முடிபொருளாக்கி
யாம்அபறம்எமக்கு மேல்பறமொன்றுளது அவற்றைனேக்கி உய்-
வீர்களைன வேதம் மொளனமுற்று நின்றலின் சிவாகமத்தை வி-
ட்டு வேதத்தைத் தனித்து பிரித்து வியவஹரிக்கும் வாதத்தில்
ஸர்வலோகனாயகருகிய நித்யமங்கள மூர்த்தியாம் சிவபெருமானை
இழந்திருப்பதால் இவ்வாதம் அமங்களத்வமுடைய முண்டச்சி-
வாதமாய் முடியப்பெறும். வேதம்அபரமும் சிவாகமம்பரமுமாய்
கைக்கொள்ளும் சிவஞானிபரத்துமங்களத்வ மெய்தப் பெரும்
இக்காரணம் பற்றியே யன்றோ பிராம்மணரெனவும் சிவப்பிராம்-
மணரெனவும் வேறு பிரித்து பரவித்தை தெனித்துறைக்கப் ப-
டுகின்றது பிராம்மணரென்பது சிவப்பிராம்மணர், வைஷ்ணவப்-
பிராம்மணர், மத்வப்பிராம்மணர், ஸ்மார்த்தபிராம்மணர், பௌத்த-
பிராம்மணர், ஜயினப்பிராம்மணர் என பல்படித்தாய் கீற்றலால்
யாவற்கும் பிராம்மணரென்பது பொதுப்பெயர்சிறப்புவுகையால்

தேக்குமளவில் அவரவர் மதானுஸம் பத்தியை முன்னிட்டு
வருமாதலின் பிராம்மணபரத்துமதமினததென்பது சுட்டுதலன்றி
ஏனயசிவபிராம்மணபரத்தில்தந்தம்ஸமயமுன்னாகக்கொண்டுவரு
மியற்கையுடையதுபற்றி சிவபிராமண ரென்பது யாவற்றிலுஞ்
சிறந்த சிறப்பு பேராம். சிவம்மங்களை ஞாநல்பற்றி இவர்களுக்கு
மங்களப்பிராம்மணரென்பதே பொருத்தமுடையதாம். பிராம்
மணரை உயர்வெனக்கொண்டு பிராம்மணபோஜனம் முதலியவை
விதித்திருக்க சிவப்பிராம்மணரை விசேஷமாகக் கொள்ளுதல்
யாங்கனமெனின்-பிராம்மணபோஜனம் ஸாமான்யமுஞ்சிவப்பிரா
ம்மண போஜனம் விசேஷமுமாய் மேம்பட்டு நிற்கும் சிவப்பிரா
ம்மண போஜனமென்பது மஹேசுவர பூஜை என மேம்பட்டிருத்
தலின் இவை பிராம்மண போஜனம் போல் ஸாமான்யமாகாது.
ஸ்ராவாஃஜம்மௌதிஹிம் அவிபரிஷ்டெ!ஸ்ராவாஃ ஸ்ராவிக்
ஹிம்மஃஜம்மௌ சிவஅஜம்! ஜம்மஸ்யுக்யகா வஃஜாஸா வஃ
ஜாசிவவஃஜநா |

என்னும், பரசுருதி வாக்கியத்தால் லிங்கம் ஸ்தாவரம் ஜங்க
மமென இருவகைப்படுமெனவும் ஸ்தாவரலிங்கசிவலிங்கமும்ஜங்
கமலிங்கம் சிவபெருமானுல்தீக்ஷிக்கபெற்ற சிவத்விஜர்களெனவும்
சிவப்பிராம்மணருக்கு செய்யப்படும் பூஜை சிவபூஜை யாகுமென
வுங் கூறியிருத்தலால் சிவப்பிராம்மணபோஜனம் சிவ பூஜையாய்
முடிபுற்று நிற்கும் இவற்றால் பிராம்மணரை னோக்க சிவப்பிராம்
மணர் விசேஷரென்பது தெற்றெனப் புலப்படும். அங்கனமாயின்
இச்சிவப்பிராம்மணர் சிவபெருமானை பரார்த்தத்தில் பூஜிப்பதா
லும் சிவநிர்மாஸ்யம் புசித்தலாலும் பரார்த்தத்தில் மூன்று வருஷ
ம் பூஜித்து உபஜீவிப்பவரை தேவலகர் எனவும் இத்தேவலகர்க
ளை ஸத்காரியங்களில் வர்ஜிக்க வேண்டுமெனவுங் கூறி யிருத்தலா
லும் சிவாகமங்களில்,

சூதாசு-ஹவா ரூ-ஹவாஜா திவ்ய தீஷு தெ சூதாசு-ஹ
 ராவிம்மம்ஸு ராசு ஸ்ரீரவிம்மம் வராசு-ஹ

என்னும் வாக்கியத்தால் சிவபூஜை ஆத்மார்த்தமெனவும் பரார்த்தமெனவும் இரண்டு பேதமுடையதெனவும் ஆத்மார்த்தஞ் சரலிங்கமும் பரார்த்தம் ஸ்திரலிங்கம் அதாவது ஆலயாதிகளில் அஷ்டபந்தனாதிகளால் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட லிங்கமெனவுங் கா

ணப்படுதலால் தேவலகத்வாதி தேர்ஷஞ் சிவாகமத்தாலுமேரப்
பெருமெனின்,

சூதாசுட வுஜநம் நிசுஜோத்யுநுமமபுடி. வராசுட
வுஜநம் நிசுஸுவெஷாம் ரோக்ஷாயகம். சூவாய்குபி
ஸவ்யாத்யம் சிவம் மஸுபிஹதநம். ததஜாபெஸிகாநாஹ
சஜஸுடநிஹாசுநாம் ஸுவெஷாம் திஹதகாஸவரா
சுடபிதிசுதிடதம்.

என்னும் சிவாகமவாக்கியத்தால் ஆத்மார்த்த பூஜை தனக்கு மாத்திரமே பயன்படத் தக்கதெனவும் பரார்த்த பூஜை யாவருக்கு மோக்ஷத்தை கொடுக்கத்தக்கதெனவும் இந்த முக்தி பிரதமான லிங்கம் ஆச்சார்ய பரம்பரையாய் கிடைத்துள்ளதெனவும் அதை பூஜிக்கும் குருசிரேஷ்டர்களுக்கும் அதை தர்சிக்கும் மஹாத்மாக்களாகிய எல்லார்களுக்கும் முக்தி ஹேதுவாயிருப்பதால் இதற்கு பரார்த்தமெனச் சொல்லப்படு மெனவுஞ் சிவாகமமாகிய பரவித்தை கூறுவதால் இதில் தேவலகத்வாதி தோஷமேறக்காரணம் இல்லை. பரார்த்தமென்பதற்கு முக்தியை பிரயோஜனமாக வுடைய தென பொருள் செய்திருப்பதால் இஃது தோஷயுக்தமான பூஜையாகாது மற்றும் பூஜிப்பவர் தர்சிப்பவர் இவ்விருவர்களுக்கும் ஒருங்கே முக்தி கூறியிருத்தலின் இவற்றை பூஜிக்கும் ஆதிசைவ பிராம்மணருக்கு கேவலகத்வ தோஷமுமுண்டாகா இவை ஆச்சார்ய பரம்பரையில் கிடைத்து வரும் லிங்கமாதலின் பிரர் பூஜை என்பது மிதற்கேற்பட காரணமில்லை இவற்றால் ஆதிசைவர்களுக்கு இப்பூஜை ஸ்வார்த்தமாகவே முடிந்துவிடும் இக்கருத்தை பரவித்தை யுட்கொண்டே யன்றோ, ஸூழிஸௌவெநக தூட்டியூரா சூடியூனு வாராசூடகம் ! என்னும், வாக்கியத்தால் ஆதிசைவ பிராம்மணர்களால் ஆத்மார்த்த பரார்த்த பூஜை செய்யத்தக்கதென கூறியிருத்தலின் இவை முக்தி பிரதமான பூஜை என்பதிற்றடையில்லை இவற்றால் ஸ்மிருதியில் கூறிய பரார்த்தம் வேருஞ் சிவாகமத்தில் கூறிய பரார்த்த வேறுமாய் பொருள்பட்டு நிற்கும் சிவாகமத்தில் கூறிய பரார்த்த சப்தத்திற்கு வாஸ்யூட்யஸ்யூஸா தாடியூஸ்வஜாவாராசூடகம் என்னும் வாக்கியத்தால் முக்தியை பிரயோஜனமாக வுடைத்தான பூஜை எதுவோ அதுபரார்த்த பூஜையாம் என்பது பொருள்.

வீக்ஷிதாஸ்யாஹிஸெவாகாஃ | குஹிஸெவாஸ்ய தெஜோ
ஸவ-ஹ-ஹுஹகாஃ ஸ்யதாஃ | ஸிவஸ்யஹ வஜே
ஜ்யோயெஸெவ ஸ்யாஹணாஃ ஸ்யதாஃ ! ஜாநாஸ்யஹாஹி
ஸெவாஸ்யாஃ கெவஹஸ்யஹணாஃ-ஹாஸ்யாஃ | ஜாநாஸ்யஹாஹி
விநாஸஹாஸ்ய-ஹாஸ்யணாபெஹாஸ்யாஃ | குஹிஸெவாஸ்ய
தெவ்யாஹிதா ஸ்யாஹணாஸ்யாஃ | ஸிவவீக்ஷாஹி ஸாஸ்ய
ஸெவாஹாஸ்யாஹிஸ்யாஹணாஃ | தஸ்யாஹிஸ்யாஹணாஃ
ஜாநாஸ்யஹாஹிஜாஸ்யதாஃ |

என்னும் பரகருதிவாக்கியத்தால் பிராம்மணர், க்ஷத்திரியர், வைசி
யர் குத்திரர் முதலினோரும் சிவதீசைக் பெற்றோராயிருப்பராயி
ன் ஆத்மார்த்த பூஜை மாத்திரம் புரிதற்குரியாரெனவும் முக்தி
பிரதமான பரார்த்த பூஜை ஒருக்காலுமிவர்களால் செய்யக்கூடா
தெனவும் ஆதிசைவப் பிராம்மணர்கள் ஆத்மார்த்தம் பரார்த்தமி
வ்விரண்டையும் பூஜித்தற்குரியாரெனவும் ஆதியில் சதாசிவமூர்
த்தியால் தீக்ஷிக்கப்பட்டவர்கள் ஆதிசைவர்களெனவும் இவர்கள்
யாவருக்கும் அனுக்கிரஹிக்கும் யோக்யதையுடையா ரெனவும்
இவர்கள் பரமேசுவரரது பஞ்சமுகங்களாகிய ஈசான தத்புருஷ
அகோர வாமதேவ ஸத்யோஜாதாதி ஐந்து முகங்களின் வழியா
ய் வெளிவந்தவரெனவும் சிவசிருஷ்டியல்லாது கேவலம் பிரும்
மாவின் முகத்தால் வெளிவந்தவர் பிராம்மணரெனவும் இந்த பி
ராம்மணர்கள் பரவித்யாமயமாம் சிவாகமங்களில் கூறியுள்ள சிவ
தீசாத்மி ஸம்ஸ்காரங்களை ஆதிசைவர்களிடம் பெருவாராயின்
மஹாசைவர்களாகிறாரெனவும் கூறியிருத்தலால் ஆதிசைவ பிரா
ம்மணர்கள் பிரவியிலேயே சிவத்வவித்திபெற்றவரும் பிராம்மண
ர் பிறந்த பின் ஸம்ஸ்காரத்தால் சிவத்வவித்தி பெற்றவருமாய்க்
காணப்படுதலின் லோகாநுக்கிரஹகரமான பரார்த்தபூஜை ஆதி
சைவப்பிராம்மணர்கள் பரத்தே சாதிக்கப்படும் இவற்றால் இவர்
களை லோககுருவெனச் சட்டப்படும். லோககுருவென சங்கரா
ச்சாரியர் முதலிய மஹாத்மாக்களைக் குறிக்கப்படுமென்றி கேவல
ம் கேயியில் பூஜை செய்யுங் குருக்களை லோககுருவென்பது தகு
மோவெனின் சங்கராச்சாரியார் கேவலம் அபரவித்யா பாவ்யஞ்
செய்து வேதாந்தமதப்பிரவர்த்தகராயிருப்பதால் வேதாந்தத்தி

ல் ஜகஜீவேசுவரம் பொய்யாபிருத்தலின் இவற்கு லோககுருத்வ -
 மும் பொய்யாய் முடிந்துவிடும். இக்காணம் பற்றி சங்கராச்
 சார்யருக்கு லோககுருத்தங் கூறுவது ஞாயமுகத்தில் நில்லாவா
 ம் ஜகத் ஜீவன் ஈசன் என்னும் பதி பசு பாச திருபதார் நிர்ணய
 ங்களை வேதாந்தத்திற்கு பரவித்தையாகிய சிவாகமங்களால் அனு
 க்கிரஹித்து வலித்தாந்தித்து நிற்பதால் லோககுருவாகிய ஆதி
 சைவர்களை கேவலம் கோயில் பூஜையுடையக் குருக்களென கழி
 த்து இத்திருபதார்த்த லக்ஷணமற்ற யாவும் பொய்யென்னும்
 அபிப்பிராயமுடையார் பின் இவர்கள் செல்வதால் யாது பயன்
 ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் சிவபூஜாதி ஸ்த்கார்யங்களில் உண்
 மைப்பொருளும் சங்கராச்சார்யர்சிவ பூஜாதிஸ்த்கார்யங்களில் இ
 ன்மைப்பொருளுமாய் நின்றனினதுபல பிராபதி என்பதை விவே
 கிகள் உற்றுணர்வார்களாக இஃன்றி சங்கராச்சார்யார் சிவபூஜை
 சரமும் ஆதிசைவபிராம்மணர்கள் சிவபூஜை ஸ்திரமூமாயிருத்தலி
 ன் ஸ்திரலிங்க பூஜையை னோக்கச் சரலிங்க பூஜைஸாமான்யமா
 தலின் சறலிங்கந்தமக்கு மாத்திரமே பலனளித்தத்தக்கதும் ஸ்திர
 ரலிங்கம் யாவருக்கும் பலனளித்தத்தக்கதுமாய் முடிதலின் சங்
 கரர் பூஜையிலும் இவர்கள் பூஜையே யன்றோ விசேஷத்தாம் பெ
 ற்றிருக்கின்றது. இத்தகைய அருமைசிறிது முற்று னோக்காது
 கேவலங் கோயில் பூஜை செய்யங் குருக்களெனக் கழிப்பதால்
 யாது பயன் அவர்களை கழித்தவிடத்திலும் அவர்கள் குருத்வந்
 தடைப்பட்டதின்று எச்சாதியரும் எச்சமயிகளும் இவர்களை
 குருக்களென வேகட்டப்பட்டு எக்காலத்திலும் குருத்வமுடை
 ய் ஜாதியாகவே நிலை நின்றிருக்கின்றனர். இவற்றால் முக்தி பிரத
 மாம் ஸ்திரலிங்க பூஜாஸ்த்கார்யமுடைய ஆதிசைவ பிராம்மணர்
 களை ஜகத்குருவென்பதுந்தகுதியே இவை சாஸ்திரீகமாகாவெனி
 ன் இவற்குற்ற லோககுருத்வஞ் சாஸ்திரீகமும் ஆதிசைவரல்லா
 த ஏனையோற்குற்ற லோககுருத்வம் அசாஸ்திரீகமுமாய்க்காண
 ப்படுதலின் சாஸ்திரோக்தமாகாதெனச் சாதித்தல் கூடாவாம்
 சங்கராச்சாரியரர் முதலினோற்கு சங்கரஜயம் முதலிய பிரமா
 ணங்களில் ஜகத்குருத்வங் கூறியிருப்பதால் அதுபோல் இவ்வா
 திசைவர்களுக்கு ஜகத்குருத்வங் கூறிய மெய்நூலெது வெனில்
 ஈண்டெடுத்து விளக்குவோமாக ஸ்காந்தம் சங்கரஸம்ஹிதை

பிராம்மணர்களை கோயில் குருக்களெனக் கழித்து சைவஸ்
மயம் மருந்துக்குங்கிட்டா ஏகான்மவாதமாகிய வேதாந்த பாஷ்
யஞ் செய்த சங்கராச்சாரியாரை ஜகத்குருவெனக் கொண்டாட
ல் சைவ ஸமயத்துள்ளோற்குத் தகுதியோ அவ்வாரபிப்பிராய
மிருக்குமாயின் பிராமண ஜாதி சிவமதமென கைச்சரத்திவென
நீக்கி பிராமணஜாதி வேதாந்தமதம் அல்லது அத்தனையிதமென
வாவது மாற்றி வைத்துக்கொள்ளுங்கள் வேதாந்தம் முதலின்
முடிபெனப்பொருள் படுமென்றி லித்தாந்தமாகித்தலின் வித்
தாந்தருபமான பரவித்தையாஞ் சிவாகமத்தால் சாதிக்கப்பட்டு
ள்ள சைவசமயத்தைவிட்டு ஏகான்மவாதமுதலிய நான்முகி
மதத்துட்பட்டு வருந்துதல் கலிவலிமிகுதியாலன்றோ முதலில்
வேதாந்தவாதத்தா லாலோசிக்கப்புகுவோமாயின் கொலைகளவு
கட்காமம் முதலிய துராச்சாரங்கள் யாவும் ஸதாச்சாரமாய் பரி
ணமிக்கும் வேதாந்தவாதத்தில் தனக்கன்யம் பொய்யாதலின்
மெய்யாததோற்று முருவங்களை கொன்று விடுதலால் தோஷமு
ண்டாகா தோஷத்தையடைய பிரும்மத்தைத்தவிற பதார்த்த
மின்றாதலால் கொன்றது பிரும்மம் கொல்லனின்றதும் பிரும்ம
மாய் முடிதலின் கலிவலிவாய்மையோயு-ஃ எனவேதம் விதித்
துள்ளதும் இவர்களுக்குடன் பாடன்று பிரும்மம் வ்யாவஹாரி
கத்தில் நிற்பது ஜீவனாதலால் ஜீவஹத்திசெய்தல் கூடாதெனின்
கொலைசெய்வதால் வ்யாவஹாரிகங்கெட்டு பார்மார்த்திகவந்து
விடுவதால் ஜீவஹத்தி ஏனாதென்பது புலப்படுகின்றது இவ்வா
ரேகளவும் தனக்கன்யம் பொய்யாய் யாவும் பிரும்மமாயிருத்
தலால் முடிச்சவிற்ப்பதும் பிரும்மமந்தான் முடிச்சவிறுக்க கொடு
த்ததும் பிரும்மமாயிருத்தலில் திருட்டுென்னுங்குற்றமிதிற்வில்
லை கிருமினல் கோர்ட்டார் முதலியபிரும்மங்கள் இத்திருட்டுப்பி
ரும்ங்களைத் தெண்டிக்கக்காறணமென்றோ அவை வ்யவஹாரிக
த்திற்கு வினோதமெனின் பரமார்த்திகத்தில் வினோதமின்மை
யும் வ்யாவஹாரிகம் பொய்யாயிருத்தலின் திருடினதும் பொய்
யாய்முடிந்துவிடும் இத்திருட்டுப் பிரும்ம தண்டனைக்குட்பட்டு
நிற்கக்காறணமென்றோ இவ்வாறே பிரம்மனவியை கலவியால்
கைபிடிக்க விரும்பினும் பிரும்மம் பிரும்மத்தைச் சேஷிப்பதா
ய் முடிதலன்றி இச்சேஷ்டையில் குட்டி குளவான் பிரும்மம்

உண்டாய்த்திரிவதால் அக்குட்டிபிரும்மமுண்டானதும் பொய்
பாம் இதில்மனஞ்சூரியாது என பெண்டாட்டியை எப்படி நீ
கையிடித்தாயென்று கூக்குறலிட்டு தடியால் தீட்டிப் பிரும்மமு
ம் தடியடிபட்டுவருந்தும் பிரும்மமும் ஒன்று மாறுபாங்னம்
இவ்வாறே கள்ளுண்டு மயங்கும் பிரும்மத்திற்குக் கள்ளுடி பொ
ய்யாபிருத்தலின் கள்ளுடித்தோர் கள்ளேகுடிக்கவில்லை என
சாதிப்பதற்கு இவ்வேதாந்தவாதம் சாதகமேயாகும் இவ்வாருள்
ள வாபாஸம்பலவுள வற்றையும் விறிவஞ்சி விடுத்தோம். இதற்
கே ஏகான்மவாத மெனப்பெயராம் ஆனால் வேதாந்தமென்பது
பொய்யோவெனின் வேதாகமம் முற்றறிஞனாகிய பசுபதிதிருமுக
த்தினின்று வெளிப்பட்ட மெய்நூலாதலின் அவை பொய்யாபா
றெங்கனம் வேதாந்தம் சார்வாகணேநோக்கி பரிபவப்படுத்தவெழு
ந்ததிருவாக்கே யாதலின் சார்வாகன் சரீரத்தைத்தவிர ஜீவனே
இல்லை என வாதிக்கும் வாதியாதலால் சரீரத்திற்கு பரமாய் ஜீவ
னென்றுளதென வலித்தாந்தித்துள்ளது வேதாந்தமென்பது
தெற்றெனவிளங்கும் இக்காரணம்பற்றி வேதாந்தம் அத்யாத்மக
சாளதிரமென்பதாய் சுட்டப்படும் இவ்வத்யாத்மிகத்திற்குமேல்
அதிமார்க்கம் மாந்திரிகமென இரண்டுமார்க்கங்களிருத்தலின்
இவ்விறண்டைனோக்கவே தாந்தந்தாழ்ந்ததேயாகும் சார்வாக
றைனோக்க வேதாந்திகள் விசேஷரென்பதி லெமக்குத்தடையில்
லை அதிமார்க்கம் மாந்திரிகத்தை நோக்க வேதாந்தம் உயர்ந்ததெ
ன்பதை வேதமே ஒப்பாது இவற்றால் வேதாந்தமெனவுஞ் சித்
தாந்தமெனவு மிரண்டு பிரிவான மெய்நூல் சிவபெருமானால்
கூறப்பட்டுள்ளதாதலின் வேதாந்தம் வேதமுடிபும் சித்தாந்தம்
சிவாகமத்தின் முடிபுமாய் நின்றலின் சித்தாந்தமன்றி வேதாந்தம்
பயன்படா வேதாந்தத்தை வலித்தாந்தித்தனுக்கிறகுத்து நிற்பது
சிவாகமமேயாதலால் சிவாகமாதி பரவித்தை ஜன்யஞானம் ஸத்
பிராம்மனாதிகளுக்கு அத்யாவசியகமாய் வேண்டப்படும் இவ்வா
ருள்ள வண்மையை அணுத்துணையுமரியாது யாம் வேதாந்தி
எமக்கொன்றுமில்லை என நாஸ்திகமுதல் கூடுமோ வேதாந்திஜீவ
னென்றுளதென சுட்டிநிற்போருதலால் நாஸ்திகராதல் யாங்கன
மெனின் ஜீவன் பிரும்மமாகமதித்து நிர்விகார பிரும்மத்திற்கு
விகாரஞான பிராந்தியாவ ஹாரபிரதிபிம்பகுண விசேஷமேற்றி

பிரும்மமே பிறக்கிறது பிரும்மமே இறக்கிறது இப்பிறப்பிறப்பிற்
குட்பட்ட பிரும்மத்தைத் தவிர வேறொன்றில்லை என வேதாந்தி
தீர்மானித்து விடுதலால் இவற்றை உண்மையில் யோசிக்குமிடத்
தில்ஜீவனாய் நின்றவின் பிரும்மமென்பதிவர் சுட்டியபொருளாகா-
பிரும்மஞானமற்ற இந்தவாதம் நாஸ்திகமென்பது தெற்றெனவி
ளங்கும் அதிமகிமைதங்கிய பரவித்தையாஞ்சிவாகமத்தை நீற்று
வேதத்துட்பொருளாராயப் புகுவோற்கு வேதமுண்மைப்பொரு
ள் விளக்கா இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் வேதாகமாதி
ஸத்பிரமாணங்களை கைப்பற்றி நிற்கும் ஆதிசைவபிரும்மணர்க
ளே ஜகத்குருவெனவும் அவர்களால் ஸர்வான்மாக்களும் முக்த
திபெற்றுய்ய பிரதிஷ்டிக்கும் லிங்கமே சைவஸமயத்துள்ளாற்கு
பெருந்தாரக மெனவும் இத்தகய சைவமதஸ்தாபனஞ் செய்த
சிவாச்சார்யர்களை இன்றும் ஜகத்குருக்களாய் யாவரும் மதித்
திருக்கின்றாரென்பதிற்றடையில்லை விபூதிசிவபிரஸாதங்கள் சிவ
தர்சனம் முதலிய ஸத்கார்யங்கள் இஜ்ஜகத்குருக்களாலன்றோ
நன்னடை பெற்றுவருகின்றது. இப்பூஜையில் வேதாந்தப்பிர
வர்த்தகம் வகித்தசங்கராச்சாரியார் பரம்பறையார் தானே நேரஸ்
திரலிங்காதிகளை பூஜிக்கவேண்டுமென கோயிலில் நுழைப்பிர
யத்தினிப்பது இன்றும்வழக்கமாயிருக்கின்றது-சங்கராச்சாரியார்
ஸ்வாயம்புவாதி ஸ்திரலிங்கத்தைத்தொட்டு பூஜிக்க வேதாகம
புராணஇதிஹாஸாதிகளில் விதியிருக்கின்றதா சைவஸமயத்தி
லுள்ள ஸத்பிராம்மணாதிகளும்ன்றோ இவ்வகார்யத்திற்கு முந்தி
னின்று பிரயத்தினஞ் செய்ப்புகுகிறார் சங்கராச்சாரியார் ஜகத்
ருவா யிருப்பதால் அவர்புக யாம் பிரயத்தினிக்கிறோ மெனின்
அவர்க்குற்ற ஜகத்குருதவஞ் சாஸ்திரீகமன்றென ஞாயமுகத்தா
ல் நிரூபித்துள்ளோமாதலின் பிரமாணப் பிறவித்தமாய் ஜகத்
குருதவம்பெற்ற ஆதிசைவப் பிராம்மணலிங்க நிஷ்டாதி சிவதர்
மங்களில் பொய்க்குருக்கள் புகுதல் நீதியோ அங்கனமும் இவர்
கையில்பஸ்மமுதலிய ஐசுவர்யஸம்பத்தியை உலகினர் அங்கீகரி
த்து வருகின்றார்களா ஓய்குருக்களே விபூதிகொடுமெனக் கேட்
கின்றாரேயொழிய சங்கரார்பூஜையில் பஸ்ம வைபவங் கொண்டா
டப்பட்டு வருகின்றதா இச்சங்கராச்சாரியாரையுமன்றோ ஜகத்
குருக்களாகிய ஆதிசைவப்பிரும்மணர்கள் திருக்கரத்தால் பஸ்ம
ம்பேரவேதசிவாகமங்கள் விதித்திருக்கின்றது இதில் சிலரலிசை

யுற்று ஸ்வாமியார் சிவத்விஜர்கள் சுறத்தால் பஸ்மம்பெருதல்
கூடாதெனநினைத்து தட்டைநீட்டி அத்தட்டிலிருந்து தானே
எடுத்துக்கொள்வது தகுதிஎன நினைக்கிறார் சிவத்விஜர் திருக்கர
ம் ஸத்பாவமுடையதுந்தட்டு அஸத்பாவமுடையதுமாய் காணப்
படுதலின் அஸத்தைன்னோக்க ஸத்திற்குயர்வு கூறப்படுதலின்
ஸத்தைநீக்கி அஸத்தை இப்பஸ்மபிரதான விஷயத்திலுட்கொ
ண்டதற்கு காரணமென்னோ - ஸ்வாமியள் மஹானாயிருப்பதால்
இவர் கொடுத்தல் கூடாதெனின் மஹான்ஸத்தா யுள்ளவரிடத்
தில் பிரஸாதங் கிறஹிக்காது அஸத்துனிடம் பிரஸாதங் கிறஹி
ப்பதற்கு விரும்பிநிற்பதென்னோ தானே ஸ்வீகரித்துக் கொள்வ
தால் பாதகமில்லையெனின் தாமேதம்மிடமிருக்கும் விபூதியைஸ்வீ
கரித்துக்கொள்வ துசிதமாமன்றி தமக்கன்பஞ் சிவபெருமான்
திருச்சன்னிதானத்திலுள்ள பஸ்மாவை இவர் ஸ்வார்த்தமாய்
ஸ்வீகரிப்பதெப்படி இச்சங்கராச்சாரியார் யாவும் பிரும்மாகார
மாய்பாவிக்குப்பிருமஞானியாதலால் இவற்கு ஸாமான்யர் விபூதி
கொடுத்தல் கூடாதெனின் விபூதி கொடுப்பதும் பிரும்மம் விபூதி
வாய்குவதும் பிரும்மமாய்முடிதலின் விபூதி கொடுக்குஞ் சக்தியு
ள்ள பிரும்மத்தை நீக்கி விபூதி கொடுக்கச்சக்தியற்றதாம் பானம்
பிரும்மத்தை இச்சத்கார்யத்தில் கைக்கொண்டதற்கு காரணம்
யாதோ பார்த்தத்தில் பூஜித்து உபஜீவிப்பவர்களை கானினீய
ரெனவும் குண்டகரெனவுங் கோளகரெனவும் நிஷித்தங்கூறப்ப
டுதலின் மஹானாயுள்ளோற் இவர் பிறஸாதங்கொடுத்தல் கூடா
தெனின் இவற்கு யாவும் பிரும்மாகார பாவமா யிருத்தலின்
குண்டர் கோளகரென்னும் பேதமிவர்பறத்திலே இங்கனம்விசா
ரிக்கவேண்டுவதத்யாவச்யமாக விருத்தலின் அவற்றையுற்றினோ
க்கப்புகுவோமாக பார்த்தத்தில் உபஜீவிப்பவர் ஆதிசைவறல்ல
றென்பதும் முன்னெடுத்து நிரூபித்துள்ள விஷய மாதலின்
மீண்டுமொற்றை பிரஸ்தாபிப்பது புனருத்திதோஷமாய் முடியும்
இகன்னங்கானினீயர் குண்டர் கோளகர் என்பவர்களைப்பற்றி மா
த்திரமே விசாரிப்பதத்யாவச்யகமாம் கானினீயரென்பது கன்னி
கழியா ஸ்திரீயினித்துண்டானோ றென்பது சாஸ்திர பிரஸித்தி
யாதலால் ஆதிசைவரிராம்மனோத்பத்திகன்னி கழியாஸ்திரீயினி
டம் உண்டானதாய் வேதசிவாகமங்கள் கூறத்துணியா பரவித்

தையாகியசிவாகமங்களில் இப்பரமாச்சார்ய பூதர்கள் சிவமுகோ
த்பவ சிவலிநுஷ்டியுடையா ரென்பதாய் நாட்டப்பட்டிருத்தலி
ன் இம்மஹாத்மாக்களை கானினியரென கூருதல் சிவாபச்சார
மாய் முடியும் ஸிவெ நஹ்வாலிதம் ஸெவம் ஸெவெ நஹ்வாலி
தம் ஸிவஃ||ஸிவஸெவவிஸு-கா துஸிவஸுஜா ஹணை-ஹுதெதி
என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் சிவனால் சைவஸமயம்ஸ்தாபிக்
கப்பட்டதெனவும் சைவத்தால் சிவபெருமானை ஸ்தாபிக்கப்ப
ட்டதெனவும் சிவபெருமானையும் சைவஸமயத்தையும் உட்
கொண்டு விசுத்தாத்மாவாயுள்ளவர் சிவப்பிராமணரெனவுங் கூறி
இருத்தலால் இவர் பரத்துக்கானினியதோஷமேற்ற முயல்வது
வேதமறியாதோர் செயலேயாகும் இஃதன்றி

ஸிவஸுஜாஹணைஹுதெதிஹ்வாலிதம் ஸெவஸுஜாஹணைஹு
தாஃ || ஜாதாஸுஹுஜாஹிஸெவாஸுஜாஃ கெவமஃஸுஜாஹணை
ஹ்வாக || ஜாதாஸுஜாஹிநாஸம் ஹாஸுஜாஹணையெ 8
ஹாதலிஃ || சுஜிஸெஸெவஸு-க தெவிஸுஜாஹிதா வுஜாஹ
ணைஹுஜா || ஸிவஜீகாஹிஸெவஸுஜாஹிஃ வஸெவாஹி விஸு-
கெதஃ || தஸுஜெதஸவ-ஹாஹிஸெவஜிஜாஸுஜாஃ

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் பரமேசுவரரது ஈசானாதி
பஞ்சமுகங்களிலிருந்து சிவபிராம்மணர்கள் உண்டானாரெனவும்
சிவலிநுஷ்டியல்லாது கேவலம் பிருமம்முகத்தால் வெளிவந்த
வர் பிராம்மணரெனவும் ஆதிசைவர்கள் பரசுருதி சிவாகமங்க
ளில் கூறிபசிவதிகைசுயால் பிருமம்முகோத்பன்னர்களாகிய பிரா
ம்மணர்களை மஹா சைவராகச்செய்தல் வேண்டுமெனவுங் கூறி
யிருத்தலால் ஆதிசைவப்பிராம்மணர்கள் சிவமுகோத்பவ சுத்த
புவனலிநுஷ்டி பேதமுடையாரென்பதும் இச்சுத்தாத்மாக்கள்
பிராம்மணர் முதலானோருக்கும் சைவத்வஞ் சித்திப்பதற்கு ஆச்
சார்யரென வ காணப்படுதலின் இவர்களை கானினியர் என்பது
குருவுக்கு நாமம்போட நினைந்த மூடர் கொள்கையென்றோ
இவற்றால் கானினியர் இவறன்றென்பது வேதாகமாதிரி பிரமாண
முகத்தால் புலப்படுகின்றது பின் கானினியர் யாவரென்பதை
விசாரிக்கப்புகுவோமாக பராசரர் ஓடத்திலேறிச்செல்லும்பொ
ழுது சுபமுகூர்த்தம்வற ஆங்கு கன்னிகழியா மத்வியகந்தியை ||

யொசனகந்தியாக்கி புணர்ந்து அதினின்றுண்டாகியவர் வியாஸர் முதலினோர் என புராணங்கூறப்பட்டிருத்தலின் அவர்வம் சத்தவர் கானினியரென்பது புராணமுகத்தால் புலப்பட்டு நிற்கின்றது இனியேனுங் கானினியர் இன்ன வம்சத்தவரென்பதை ஊகித்தறிந்தடங்குவாராக இனி குண்டரைப்பற்றி விசாரிப்பாம் சுரீர்தெஜாரஜஃ கூருணாரீர்தெஹதூரிமொஹகஃ 1. என்னும் வாக்கியத்தால் பர்த்தா இருக்கும்பொழுதே சோரத்தனமாய் அன்பரைக்கலந்து பிரக்கும் பிள்ளைகளுக்கு குண்டனெனவும் பர்த்தா ஏறந்தபின் முண்டைகள் புருஷறைக்கலந்து பிரக்கும் பிள்ளைகளுக்கு கோளகனெனவும் பெயரெனக் கூறியிருத்தலால் உத்தமோத்தமமான ஆதிசைவப்பிரும்மண விரூஷ்டிசிவமுகோத்பன்னமுடைய சிவசிருஷ்டியேயாதலின் குண்டகோளகத்வ வியவஹாரமிவற்கேரக்காரணமில்லாதாறையகிலிகை முதலிய ரிஷிபத்மிகள் புருஷனிருக்க அன்பு புருஷனைக்கலந்து றமித்ததாய் புருணமுகமாய் வெளிப்படுதலால் அவ்வாருள்ள ரிஷிகோத்திரத்திலுதித்தவர்களே குண்டராவரென்பது தெற்றெனப்பலப்படுகின்றது இவற்றால் ஸத்பிராம்மணர்களாகிய ஆதிசைவபிராம்மணர்களை குண்டறென தூஷிக்க முயன்றது வீச்சாரணைக் குறைவாம் இனி கோளறென்பதைப்பற்றி பறிகறித்தொதுக்குவோமாக ஆதிசைவபிராம்மணர்கள் உத்பத்திசிவமுகோத்பவமுடையதாதலின் இவர் முண்டைக்குப்பிறந்த மக்கள்கள் ஆகார் ஒருவினாபகறை ஸுமங்கலியொருத்தி பிரதிதினமும் குடத்து நீரூலபிஷேகித்து புத்திரசந்தானம் உண்டாக வேண்டுமென பிரார்த்திக்கிறது வழக்கமெனவும் அவளோடு கைம்பெண்டாட்டியொருத்தி ஸுமங்கலி செய்வதுபோல் விக்னேசுவரருக்கு அபிஷேகஞ்செய்து அவளொதை விரும்புகிறாளோ அதை எனக்குத்தறல்வேண்டுமென பிரார்த்தித்தாளெனவும் ஸுமங்கலி கர்ப்பவதியாயிருந்து புத்திரனை பிரஸவித்தாளெனவும் அமங்கலியும் அவ்வாறே கர்ப்பவதியாயிருந்து புத்திரனை பிரஸவித்தாளெனவும் அப்புத்திரன் கல்விமானாய்வேதாந்தாதி மதபிதவிஷ்டனாய் வியாபகனாயிருந்து அனேக சிஷ்யருடன் இருந்தாரா என்பதாய் சிலனூல்கள் கூருவதால் அவ்வாரு அமங்கலிக்குப் பிறந்தவரும் அவற்கு உடன்பட்டு சிஷ்யராயுள்

ளோரும் கோளகர்களேயாவர் இவ்வுண்மையுணரூது சிவமுகே
த்பவர்களான ஆதிசைவர்களை கோளகரெனக் கூறமுயன்றது
தனக்குற்ற கோளகத்வத்தை பிரகாசிப்பிக்கும் பொருட்டே
யன்றி வேறன்று இவற்றால் ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவபர
மாச்சார்யமூர்த்திகள் பிறவியாலும் ஜாதியாலும் ஸமயத்தாலும்
அச்சமய உணர்ச்சிக்குத்தக்க மெய்தூலாலும் அன்னுன்முகத்
தாலனுஷ்டிக்கும் பர தர்மங்களாலும் ஸர்வான்மாக்களிலும்
மேம்பாடுடையவராயிருத்தலின் இவர்கள் திருக்கரம் அசுத்த
மாவதெப்படி

ஸ்ரீவஜிஜகரணெவ ஹ்ஸுஜெயாவிசெஷத் || சுந்யஜிஜ
கரெணாய ஹ்ஸுஜெயாநகாரயெசு || ஸ்ரீவஜிஜகராஹ்ஸு ஸ்ரீவ
ஹ்ஸுஜிஜ்ஜெயம் || சுந்யஜிஜகராஹ்ஸு ஸ்ரீவஜெதிகீதி ||
தஸாந்வ-ப்யுயதெந ஸ்ரீவஹ்ஸுநஜாவயெசு || சுந்யா
க-தெதெரஹ்ஸு ரளரவாநாகம் வுஜெசு ||

என்னும் பரசருதி வாக்கியத்தால் சிவத்விஜர்கள் கரத்தி
னாலேயே விபூதிகொடுக்கவேண்டுமெனவும் அன்யத்விஜர்கள் கர
த்தினால் கொடுத்தல் கூடாதெனவும் சிவத்விஜர் கரத்தால் கொடு
க்கப்பட்ட பஸ்மாசிவஹஸ்தத்தால் கொடுக்கப்பட்டதற்குச்
சமானமாகுமெனவும் அன்யத்விஜர் கரத்தின் பஸ்மாவானது
அமங்களத்தை உண்டாக்கு மெனவும் சிவஹஸ்தத்தினாலேயே
ஸ்ர்வ பிரயத்தினங்களினாலும் பஸ்மானைப் பெருதல்வேண்டு
மெனவும் இதற்கன்யதாவாக நடப்பாறேயாகில் ரௌரவாதிரக
த்தை அடையவரெனவும் கூறியிருத்தலால் இம்மஹிமை தங்
கிய ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் திருக்கரத்தால் மஹாத்மாக்கள்
யாவரும் சிவபிரஸாதம் பெருதல் உசிதமேயன்றோ-சங்கரர் முத
லியவர்கள் வானபிரஸ்தத்திற்கு மேலான தூரியமாம் ஸன்யர்ஸி
ஆசிரமத்திலுள்ளவருதலின் பிரஸ்ததர்மமுடைய ஆதிசைவர்
விபூதி பிரஸாதங் கொடுத்தல் கூடாதெனின் ஸன்யாஸம்சைவ
ஸன்யாஸம் வைஷ்ணவஸன்யாஸம் மென இருகூறாய் நின்றலின்
சுத்தசிவ ஸாக்ஷாத்கார சிவதர்மணீதிசூாஸம்ஸ்காரதுறியத்வ
யிவற்கில்லையாதலின் வைஷ்ணவம் சைவமென்னும் ஸமயத்தாற்
குறிக்கப்பட்ட இருதிரத்துஸன்யாஸமும் இவற்குடன்பாடற்ற

நாகும் ஸமயத்தால் மேம்பாடடையாததும் கேவலம் வேதாந்
தத்தால் ஜீவஞானம்பெற்று யாவத்கர்மத்தையும் பரித்யஜித்து
வேதோக்தமான பூணல் குடிமி எழந்து கர்மபிரஷ்டராய் நிற்கு
மிவர்களை துரியாகிரமி எனவும் ஸன்யாலி எனவுங்கூருதல் தகு
மோ ஸன்யாஸமும் பிருமம்சர்ய கிரஹஸ்தவானபிரஸ்தஸன்
யாஸமென்னுந் நான்காவதான ஆசிரமமுடையதாதலின் இவை
ஆசிரமபேதமான தர்மங்களையன்றோ இவற்றிற்குவேதோக்தமா
னபூணல் குடிமி காயித்திரி முதலிய ஸத்காரியத்தில் பங்கம் வரு
தல் கூடுமோ வருணஸம்ஸ்காரத்தில் காயத்திரியைவிட உயர்ந்த
மந்திரம்வேதத்திலேயேயில்லையாதலால் அவற்றை கைவிட்ட இவ
ர்கள் பிராம்மண பிரஷ்டராவார்—வேதோக்தஸம்ஸ்காரமாகிய
பூணல் குடிமி முதலியவை பரித்யாகமாவதால் வேதவிஹித கர்
மாக்களை பரித்யாகஞ்செய்தவர் அவைதிகராவர்கள் இவ்வாரு
வைதிகபிரஷ்டராயுள்ளவர்களை ஸன்யாலி எனவுந்துரியாகிரமி
எனவுங்கூருதல் கூடுமோ ஆசிரமத்தை அதிகிரமித்தவிடத்தில்
காயித்திரி நீங்குதல் கூடுமெனின், பிருமம்சர்யத்தை அதிகிர
மித்த கிரஹஸ்ததர்மத்தில் காயித்திரி நீங்காதிருத்தலாலும் கிர
ஹஸ்தத்தை அதிகிரமித்த வானபிரஸ்தத்தில் காயித்திரி ஆசிர
மாதீதத்தில் நீங்காதிருந்ததுபோல் ஸன்யஸித்தலிலும் காயத்
திரி நீங்கக்காரணமில்லை ஸன்யஸித்துள்ளோற்கு பிரணவ ஜப
மேவிசேஷமெனக் கூறியிருத்தலால் காயித்திரி நீங்கிவிடுமெனின்
பிரணவத்தைமாத் திரம் ஜபம்செய்பவரிலும் பிரணவம்காயித்திரி
இவ்விறண்டையுஞ்சேர்த்து ஜபிக்கும் பிருமம்சர்யையே விசேஷ
மெனக் காணப்படுதலால் பிருமம்சர்யத்தில் கீழிட்டஸாமான்
யறை துரியாகிரமி எனக்கூருதல் கூடாது பிரணவம் ஸன்யாலி
க்கே யுறித்தானது மற்றோற்கு கூடாதெனின் சூத்திரரிற்கு
மேலிட்ட வைச்யர்முதல் பிராம்மணபர்யந்தம் பிரணவாதிகார
முடையாரெனக் கேட்ப்படுதலால் ஸன்யாலிகளுக்கு பிரணவத்
தை ஸர்வமான்யமாய் விடப்பட்டதென்னுஞ்சொல் ஏறாது இவ
ற்றால் இவர்களை ஸன்யாலி எனவுந் துரியாகிரமி எனவுந் கூருதல்
கூடாது பின்னை வேதங்களில் வெடானவிஜ்ஞாந ஸாநிஹிதா
யாஸாஸ ந்யாஸயொமாடிதயஃ ஸாஸஸகூர் வெஷ்யவ்றவொ
கெதவபராக்ஷயெ வராஜீதரக வரிஜீதவ்யினிஸவெ-

என்னுஞ் சுருதிவாக்கியத்திற்குப்பொருள்தான் அதெனில்
 விவரமென நபுணவ; சுருதிவெநநாடி-க லிஜா ந மெதிர
 தெய்வமெய்யென நின்று தா:வெநாந விஜா ந வ-ந நின்று தா த-தா:
 ஜிவெ கெழியா: ச-ப வஸகா: ஜிவா நிதி-கூட த-ந: வுவுறென
 கெ வுவுறவினெனவா சரிவவ-வெந த-ந: சரிவவஸகாயார
 ணாடி-க வுவுறணகா: வுவுறகா வுவுற வுவு: சரிவகா:
 ரிதி தகவ-வெநவஸிவா வாரணகா வெவாராயா: உ-ந நாயா:
 சுருகாவென கா வெவ நாயா யொமக சுருகாடி யுவு
 துணா: வஸகா: நெனவெ: கபு: கெவ: வநாயா: கெவ:
 மாக வாராடி தாக வாராவிஜா நாக வாரா: ந-ந: சரிவென
 யொஜி வாரி: க-க-வ-வி வ-வாரா: த-வ-வென சூயா: க-
 க-க-க-க- வேதமென்னுஞ் சொல்லிற்கு பிரணமெனவும் அந்
 தமென்பதற்கு நாதமெனவும் இவ்விரண்டுக் கூடியுள்ளதை நிச்ச
 சயித்தறிவதே வேதாந்த ஜன்மஞான மெனவும் சுத்தஸத்வா
 என்பதற்கு ஜிதெந்திரியத்வமுடைய சிவதீக்ஷாதி பரஸம்ஸ்காத
 த்தால் நிர்மலாத்மாவாய் பிருமமலோகே பிருமமபிஸமாடிய ஸ
 தாசிவபுனத்தில் சிவனை ஸாதாரணமாய் அடையும் பொருட்டு
 பெரிதான ஸதாசிவ சரீரமாய் அந்த புவனத்திலிருந்து பரந்த
 காலெ பரா உன்மனையின் அந்த காலத்தில் லயகாலத்தில் ஸந
 யாஸயோகாத் அகாரம் முதலிய அதிஷ்டாக்களை செவ்வையாக
 வைத்து சேர்ந்து பரமிருதாத் பரசிவ ஞானத்தினால் ஆத்மா
 வை சிவபெருமானிடத்தில் ஸம்போஜித்தால் ஸம்ஸாரபாசம்
 விடுமென்பதிதன் சுருத்து - இவற்றுள் பிரணவம் முதல் நாதப
 ர்யந்தமானது வேதாந்த ஜன்மஞான மென்பது சுருதிமுகத்தால்
 வெளிப்படுகின்றது பரசுருதியிலேயோ சுருதிவெந உகாரவெந
 காரெராவிட-வெவவ | வ-வ-வ-வ-நிரொயீ வ-நா வெநா
 டாணவவவ | ச-க-க-க-க-நீ வெவவெவெநகாடி ச-க-க-
 தா: | உ-ந நாயா கெவா: க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-க-
 ம் வாக்கியத்தால் அகாரம் உகாரம் மகாரம் பிந்து அர்த்தசந்தி
 தன் நிரோதி நாதம் நாதாந்தம் சக்தி வியாபினீஸமனை உன்மனை
 என பன்னிரண்டு ஸ்தானம் மெய்னூல் வழி விளங்குதலால் அ
 காரமுதல் நாதபர்யந்தமான ஸ்தானம் வேதாந்த ஜன்மஞான

மாதலால் வேதாந்தம் கழிட்டுள்ள ஏழு ஸ்தானத்தைப் வெளிப்படுத்துமென்பது பொருளாகின்றபடியால் அதற்கு மேல் நாதநாதாந்தமுதல் நிரூபயமிருதியாக ஸ்தானம் ஐந்திருத்தலால் இவற்றை வேதாந்தம் விளக்குமியல்புடையதன்று வித்தாந்தரூபமான சிவாகமங்களை இவ்வைந்து ஸ்தானங்களையும் நன்கு விளக்கவழியுள்ளது இஃதன்றி சிவதீட்சாதி ஸம்ஸ்காரத்தால் நிர்மலாத்மாவாய் இருத்தல் வேண்டுமென்பது சுருதிமுகத்தால் வெளியாயின இதுவும் சிவாகமத்தால் அறியத் தகுந்த மார்க்கங்களாம் ஸதாசிவபுவனத்திலிருந்து என்பதற்கு சிவாகமமே பயன்பட்டு நின்றிமோதலின் வேதாந்த மிங்கனம் விலக்காகும் ஸமனா உன்மரு பேதங்களும் லபபோக அதிகாரக் கிரமங்களும் சிவாகமத்தால் வெளிப்படுமென்றி வேதாந்தத்தால் விளங்கத் தக்க தன்று அகார்த்தி அதிஷ்டாநாக்களை சிவாகமம் விளக்குமன்றி வேதாந்தம் விளக்குவதன்று இவற்றால் சிவாகமஞர்களுக்கு ஸன்யாஸமோகம் ஸகஷையுள்ளதென்பது திண்ணம் பரமசிவஞானத்தில் ஆத்மாவை சேர்ப்பது வித்தாந்தரூப சிவாகம ஞானமேயன்றி வேதாந்திகுத்தனக்கன்யம் பொய்யாதலால் சிவபெருமானிருப்பும் பொய்யாம் அந்த ஞானத்தில் ஆத்மாவை சேர்ப்பதென்பது பொய்யாம் இவ்வாறு சுறுதிக்கிலக்கான வேதாந்திகளை ஸம்ஸாரபாசம் எப்பொழுதும் விடாது இக்காரணம்பற்றி இந்த சுருதியும் சிவாகமஞர்களுக்குப் பயன்படுமென்றி வேதாந்திகளுக்கு அனுதகுனையும் பயன்படா இவற்றாலும் ஆதிசைவர்தன் ஜாதகுருவென்பது தெற்றென வெளியாகின்றது இம்மஹிமை தக்கிய ஆதிசைவர்களை நோக்க ஸன்யாவிரி விசேஷமென்பதை வாவிரோப்புவர் ஸன்யாவிரி என்பது வைஷ்ணவம் சைவமென பேதமிடாண்டையதாதலின் தத்கால வியஹாரத்திலுள்ள ஸன்யாவிரிகள் வைஷ்ணவஸன்யாவிரியா அல்லது சைவஸன்யாவிரியா வைஷ்ணவஸன்யாவிரியாயின் பூணல்குடிமிடெத்து நித்யானுஷ்டானம் மெழக்கக்காரணமில்லை சைவஸன்யாவிரியாயின் சிவதீட்சாமஹாகாரண பஞ்சாக்ஷரம் ஜபஞ் செய்வதோடும் பூணல்குடிமியும் இருக்கும் இவர்கள் சிவகாயித்திரி ஜபஞ் செய்தல் வேண்டும் இவ்விருதிருத்திற்கும் விலக்காம் ஸன்யாஸம் யாதென்பதால் ஆசங்கிக்க விடந்தருகின்றது ஸமார்த்த ஸன்யாஸ மெனின்

கருங்குச் சிறந்தவர் பிராமமணர் முதல் குத்திரர் பர்யந்தமுன்
 னாகன்கு வருணத்தாரும் தங்கள் தங்கள் ஆதமார்த்தக் கிரியைக்
 னேயே செய்தற்குறிபார் யாவருக்கும் தீசைச் செய்தல் பி. திஷ்
 னை உதஸவம் ஸ்னபனம் ஸம்புரோஷணை பிராயச்சித்தாபி
 ஷேகம் சிவஞானசாஸ்திரமுபதேசித்தல் இவை முதலிய முக்தி
 பரதமான பரார்த்த கர்மாக்களில் ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்த
 த்திலும் ஐகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவர்களுக்கு அதிகாரம்ருப்
 பதோடும் ஸகலதேவார்க்கணிகளிலும் அதிகாரமுள்ளவரெனக்
 காணப்படுவதால் மந்திரோபதேசம் முதலிய ஸகல கர்மாக்களு
 க்கும் ஆதிசைவர்களை அதிகாரிகளென்பது தெற்றென வெளி
 யாகின்றன இவர்களை னோக்க ஸன்யாஸிகள் விசேஷரென்பது
 சாஸ்திரமறியாதோர்செயலேயாகும். அதனைதபாஷ்யம்செய்தரு
 னிய வேதாந்தா வலம்பிகளாகிய ஸன்யாஸினை னோக்க ஆதி
 சைவ பிராமமணர்கள் விசேஷராவது யாங்கனமெனின் சிவஞா
 ன சித்தியார்¹¹ நானே பிரமமென்றுறைத்து ஞாலம் பேய்த்தே
 ரென வெண்ணியுனேபுருந்து நின்றயிர்கட்டுபதேசங்களுறைத்
 து வருமானமதிக்கேடனுமாய் மாயாவதி பேயாகித் தானேயுரை
 க்குமன்னுலி னுண்மை தன்னைச் சாற்றுவாம்.¹² என்னும் வாக்
 கியத்தால் நானேபிரமமென்றும் இவ்வுலகம் பொய்த்தேர்
 போன்றதெனக்கூறிய இவர்க்கிலே சுரோனிதக் கூட்டுறைவால்
 ரக்தமாம்ஸாஸ்தி மயசரீரத்தில் புருந்து இவர்க்கன்யமானஉயிர்
 களுக்கூபதேசிக்கும் பெரியமதிக்கேடனுமாய் இவர்கள் மாயயால்
 பிடிக்கப்பட்ட பிசாசாய்தானென அகந்தை கூறியுரைக்கு இம்
 மாயாவாத னுலி னுண்மையும் சொல்கிறேனென்றார் இவற்றை
 னோக்கியே யன்றோ திருலோசன சிவாச்சாரியார் பாஷித்யபாஷ்
 யத்தில் ஸ்ரீஸுநாநுலிநாகெவநாபெது க்ருகெநநி-¹³திண-¹⁴வவ
 டீ-¹⁵திதா¹⁶தய-¹⁷63 என்னும்வாக்கியத்தால் சிவஞானமல்லாது கே
 வலாத்வைதஞானத்தினால் முக்திகிட்டாதெனவுங் கூறியிருக்கின்
 றார் கேவலாத்வைதஞானம் ஜீவஞானமே யாதலால் அதுசிவஞா
 மாகரது இதுவுமன்றி பலகாணுந் தாம்பிரமங்கண்டவர்போற்றம்
 மைக்கண்டாங்க துயேநாம்பிரமமென்பவர் பானண்ணாதே
 செஞ்சொல்லாதிமறையோதியதன்பயனென்றும்மறியா வேதி
 லர்சொல்செய்யென்று மெய்தே பாதிபிச்சமே னுற்றதிரு¹⁸றுத்

சிவாலயமு முள்ளத்துச் செற்றபுலையார்பாற் செல்லாதே நற்ற
 வஞ்சேர் வேடமுடன் பூசையருள மெய்ஞானமில்லாத மூடரு
 டன்குடிமுயங்காதே நீட வழித்து பிரப்பதறியாதரணைப் பழித்
 துத்திரிபவரை பாராதே என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தால் எக்
 காலத்திலும் தாம்பிரம்பத்தைக் கண்டவர்போல் தம்மைக்கண்டு
 நானேபிரும்மமென்பவர் கிட்டநெறுங்காதே தெளிவான ஆதி
 யானவேதங்களை யோதி அதின் பிரயோனத்தையரிபாத பிராம்
 ணர்சொல்லை உண்மை என்றுநம்பாதே திருநீறுஞ் சிவாலயமும்
 தனத்துள்ளத்து நினையாப்புலையர் கிட்டநெறுங்காதே நன்னதவ
 த்தைச் சேறத்தக்க விபூதி ருத்திராக்ஷ சிவபூஜைமுதலிய உண்
 மைஞானமில்லாத மூடருடன்குடிதிரியாதே தொன்று தொட்டு
 லிருஷ்டித்து ஸம்ஹரித்துவரும் பரமேசுவரரை தூஷித்து
 திரிபவரைபாருதேஎனக்கூறியிருத்தலால் நானே பிரும்மம்எனக்
 கன்யம் பொய்யென்னும் மாயாவாதிகளு-ன் சேருதே என்பதும்
 வேதாத்யயனஞ்செய்து அதின் உண்மையான ஆர்த்தத்தை
 தெறியாதவரான பிராம்மணர் வார்த்தையை நம்பாதே என்
 பதும் ஏகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதத்தைக் குறித்ததாம்
 திருநீரும் சிவாலயமும் தனதுள்ளத்து நினையாப்புலையருடன்
 சேருதே என்றதால் நானேப்பிரும்மம் எமக்கன்யம்பொய் என
 பார்க்குவிபூதிசிவாலயமும் பொய்யாயிருத்தலால் இவர்களைச்சே
 ருதே என்பது கருத்தாம்நல்லதவத்தைச் சேர்த்தக்க விபூதிருத்
 திராக்ஷ சிவபூஜைமுதலிய ஸதாச்சாரத்தில் உண்மைஞானமில்
 லாதமூடருடன் சேருதே என்றதால் விபூதிருத்திருக்ஷம் வே
 ஷம் சிவபூஜைமித்தைநான் மாத்திரமே சத்தியம் மற்றயாவும்
 பொய்யென்னும் மூடருடன் கூடாதே என்றதாம் லிருஷ்டித்து
 ஸம்ஹரித்து வரும் பரமேசுவரரை தூஷித்து திரிபவரைபாரு
 தே என்றதால் லிருஷ்டியாதி பஞ்சகிருத்தியங்களும் வியாவ
 ஹாரிகம் பார்மார்த்திகத்தில் இவையாவும் பொய்யெனக்கரு
 பவனோடு சேராதே என்றதால் இவையாவும் மாயாவாதிகளின்
 கூட்டுரவு கூடாதெனபதாய் கண்டித்தொதிக்கிய விஷயமாயிற்
 றுஇவ்வாரே ஸஹாஹ்ஸ்யஹ்ணொஹ்ஷாஹ் த்ஷண்ஸ்யஹ்வா
 ஹ்ஷம் । ஜந்ஜாக்ஷவிநொவஸ்யுஃ தக்ஷாஹ்ஷம் வஸிக்ஷுஹ்ஷ
 என்னும் வாக்கியத்தால் எப்பொழுதும் பிரம்மத்தை பார்க்கிறே

ரேனக் கூறவெளிவந்தது மின்பும் இவற்றால் வேதாந்தாகலம்பி
களாகிய ஸன்யாஸிகளும் நாத்திகரென்பது குறுமுடிந்தால்
போதரும் அதிதீவிரதரபரிபாதிக்குக்கூறியுள்ளமெய்ச்சமயாவதி
யசைவஸமத்தைக்கைசிட்டு வேதாந்தக்கொள்கையல்லம்பித்தி
யாம் பிரும்மம் யாம்பிரும்மமென செருக்குற்று நாத்திகராதற்
குக் காரணம்பாதெனின் வித்தை அபரவித்தை பரவித்தையென
இரண்டாயிருத்தலின் இவ்விரண்டு வித்தைகளையும் அதயயன
ஞ் செய்தல் உசிதமாயிருக்க அபரவித்யாக் யயனத்திலேயே
காலங்கடத்தி பரவித்தை னேகரஞ்சிரிதும் மனம்மற்று அவை
குருக்களுக்கு நமக்குவேண்டாமென உபரதியடைந்த குற்றத்
தால் இவற்கு நாத்திகநவமேற்பெரும் வேதாந்த பாஷ்யம்
னேக்கிய ஒருவன் சிவாகமத்தை உற்றுனேக்கப்புகுவானாயின்
வேதாந்தத்தை நிர்ணயத்து வித்தாந்தித்துள்ளது பரவித்தை
யாஞ் சிவாகமமென்பது தெற்றெனப் புலப்படும். இவ்வுண்மை
நிற்றுமேதமொன்றே எனக்குப் போதும் சிவாகமம் வேண்டா
மென்னும் அவை திகவாதத்தாலன்றோ ஸத்பிராம்மணர்களுங்
மதபிருஷ்டராதற்குக் காரணமாயிற்று பரவித்தையாஞ் சிவாக
மங்களில் நம்மால் நியமித்து உபஜிவிக்கச்செய்த குருக்களை உயர்
வெனவும் பிராம்மணரை ஸாமான்யரெனவும் கூறியிருத்தலால்
பிராம்மணருக்குயர்வு கூறிய வேதமே எமக்குப் பிராமாணமெ
னின் மடரொடு-வெருகா கவுஃ சுநாய-க-வகஷு-வக
என்னும் வேதவாக்கியத்தால் குரு முகமாகவே அநியத்தக்கது
குருவன்றியிலறியக்கூடாது எனவேதம் உத்திரவளித்திருப்ப
தால் குருக்களுக்கு பிராம்மணர் தாழ்ந்தோரென்பது வேதக்க
ருத்தன்றோ இவற்றால் வேதமுமிவர்களையு யர்த்தாது குருக்களை
யுயர்த்தி கூறியிருப்பதால் இவர்களுக்கு வேதமுமன்றோ அப்பி
ராமாணியாய்க்கொள்ளவேண்டி வரும் வேதத்தில் கூறியருத்
வம் வேதாதயனங்கற்பித்துவைக்கு கனபாடியருக்கும் சாஸ்திரா
ப்பாஸஞ் செய்துவைத்த சாஸ்திரியருக்கும் பெருமன்றி கோயி
ல்க்குருக்களை குருத்வமாகக்கொள்ளுதல் யாக்கனமெனின் வே
தாதயனஞ் சொல்லிக்கொடுப்பவரை கனபாடியெனவும் சாஸ்
திரபாடஞ்சொல்லி வைப்போறை சாஸ்திரியநெனக்குப்பிடு
தல்உலகவழக்காயிருக்க அவர்பால்குருத்வமேற்றுவதுந்தவராம்

மகாபிராசுபகாரகூடம் மகாபுஷ்பகாரகூடம் ! கப
 காரநிரொயிவாசு மகாபுரிசுலியதே || என்னும் பா
 சுருதிவாக்கியத்தால் குவென்பது இருட்டென்பபொருள்படுமெ
 னவும் எனப்பது இருட்டை நீக்குதல் என பொருளாதல்பற்றி
 அஞ்ஞானத்தை நீக்கி ஞானத்தை பிரகாசிப்பிக்கத்தக்கவர் குரு
 வென்பதற்கு பொருளாமெனவுங் கூறி யிருத்தலால் ஞானமும
 தேசிப்பவரையன்றே குருவெனச்சுட்டப்படும். தேவலம் ஞான
 கந்தீட்டசாதன சதுஷ்டய சர்வைய கிரியை யோகஞானனுபவசிவ
 ஸாஷ்டாத்காரபரமுத்தியை உலகினருய்ய கிருபை கூர்ந்து புரி
 யும்ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவபிராமணர்களையன்றி குருந்வம்
 வகித்தற் குறிபார் ஒருவருமின்றாதலால் அப்பர மாச்சார்ய பூத
 ர்களான ஆதிசைவ பிராம்மணர்கள் பரத்தேஜகத் குருந்வஞ்
 சாதிக்கப்படும் வேதாந்தப்பிரவர்த்தகம் வகித்த சங்கராச்சாரியர்
 யார் என்களுக்கு குருவாவானின் சங்கராச்சாரியாற்கு லோக
 குருந்வம் பிரமாண பிரஸித்தமாய் ஏற்படாததாலும் நீங்கனெ
 ல்லோரும் பிராம்மணஜாதி சிவமதந்துள்ளோறுமாய் காணப்பட
 தேவின் வேதாந்தப் பிரவர்த்தகம் வகித்த சங்கராச்சாரியரிடங்
 குருந்வங்கொண்டாதெல் வேதாகமாத் ஸத்பிராமணங்களுக்கு
 விருத்தமாம் வேதத்திலேனும் புராணத்திலேனும் சிவாகமங்களி
 லேனும் சங்கராச்சாரியரை ஜகத்குருவாய் கூறியுள்ளவசனமுள்
 தேல் ஈண்டெடுத்துவிளக்குவாராக இவற்றால் நாம் பூஜார்த்தங்
 கொண்டாந்து வைத்தகுருக்களை நாம் குருவென்பது கூடாதென்
 னும் மமதையை நீக்கி நாம் சேஷமார்த்தங்கோயிலில் பிரதிஷ்டி
 த்த லிங்கத்தை தாமேவணங்கி அனுக்கீறமடைதல்போல் நாம்
 பூஜார்த்தம் ஸ்தாபித்துள்ள குருக்களும் நமக்கு குருவாவர்
 என்பதேனின்ன மிவர்வருக்கு புலப்படுகிறதில்லை குருக்கள்
 வீட்டில் ஜலபானமும் செய்யாதிருக்க அவர்களை ஜகத்குருவாய்
 கொண்டாதெலங்கனமெனின் குருக்கள் வீட்டில் சாப்பட
 கூடாதென எந்தவேதங்கூறியிருக்கின்றது எந்தசிவாகமங்கூறி
 யிருக்கின்றது எந்தபுராணங் கூறியிருக்கின்றது நீங்கள் குருக்
 களை கானினியரெனவுங் குண்டகோளகரெனவும் இதுபரந்த
 தினத்து நிந்தித்து வந்தீர்கள் கானினியர் குண்டகோளகர் இன்

ஓரென்பது பிறமானபிரவீத்தமாய் விளக்கி இவர்கள் அவறன்
 மென மருத்துணர்த்தி யுள்ளோமாதலால் ஜலபானங் கூடச்
 செய்யாதிருக்கத்தக்க அகிருத்யம் இவரிடம் யானுளது பாகவத
 த்தில் சிவநிர்மால்யம்பு சித்தல் கூடாதெனக் கண்டித்திருக்க
 சிவாலப நிர்மால்யம் புசித்தலால் குற்றமாவாரெனின் பாகவதம்
 லமவதூர் ஸாஸ்யாஜாமவதம் எனப் பொருளாதல்பற்றி
 உமாதேவாயார் பரமாய்க்குறியுள்ள தேவீபாகவதம் பதினெட்
 டி புராணத்திலொன்றும் பாகவதமே யன்றி பொப்பண்ணர்
 என்னும் தெலுங்கரால் சிவதாஷணூர்த்தஞ் செய்யப்பட்ட பாக
 வதம் பிரமானமாகா யாமெடுத்துக் காட்டுப்பிறமாணங்களை பிர
 மாண மன்றெனக்கூருதல் கூடுமோவெனின் பிரமாணத்தை பிர
 மாணமாகவு மப்பிரமாணயத்தை யப்பிரமாணயமாகவும் கூறு
 தல்வழக்காய்விருத்தலால் பாதகமின்றும் அங்ஙனங்கூறியிருப்ப
 தற்குச் சமாதானந்தான் யாதெனின் ருக்வேதத்தில் ரு-ஹு-
 து-ம-ஹு-ஜீ-த-ரு-ஹு-வீ-த-ஹி-வெ-ஹி ரு-ஹு-வூ-த-ஹி-
 த-ஸா-ஹி-வூ-ஹி-நா-ஹி-வூ-ஹி-நா-ஹி-வூ-ஹி-நா-ஹி-
 ய-ஹி-என்னும் வாக்கியத்தால் ருத்திரருக்குறி வேதிதமான
 அன்னத்தையே சாப்பிடவேண்டுமெனவும் ருத்திரருக்கு அபி
 ஷேகித்த தீர்த்தத்தையே பானம்பண்ணவேண்டுமெனவும்ருத்தி
 ரானுக்கு பூஜித்தபுஷ்பத்தையே ஆக்கிராணிக்க வேண்டுமெனவும்
 பிரசார்தமஸையுடைய பிராம்மணர்கள் நிர்மால்யத்தையே புசி
 த்தல் வேண்டுமென கூறியிருக்க சிவநிர்மால்யங்கூடாதென
 பொப்பண்ணருளறியதை யாவரொப்புவர் ருக்வேதம் கூணரி
 லுணிகம் ஜநெ-ரு-ஹு-வ-ரொ-ஹி-ஷ-யா-ஹி-ஹி-ஹி-
 ஸ-ஸ-ஸர்வான்மாக்களுள்ளும் அந்தராத்நாமாவாயும் ஸர்வோத்
 திருஷ்டராயு மிருக்கிற ருத்திரான பரமசிவத்தை எந்தமனிதர்
 தள் புத்தியினால் தியானிக்கிறார்களோ அவர்கள் சுவையுடன்
 கூடிய அன்னத்தை நாவினால் புசிக்கிறார்கள் தியானியாவிடில்
 மலத்தையே நாவினால் புசித்தற்கொப்பாருமெனக் கூறியிருத்த
 லால் சிவநிர்மால்யமன்றி மற்றயநிர்மால்யங்களை புசித்தால் மலத்
 தைப் புசித்ததற்கொப்பாமென பிரமாணமுதற்கால் வெளிப்

[illegible]

வும் நைவேத்யமென்பது சிவபெருமானுக்கு நிவேதித மாகாது
சமைத்துவைத்துள்ள அன்னம்முதலியவைகளெனவும்நிவேதித
மென்பது சிவபெருமானுக்கு அர்ப்பணமான அன்னமெனவும்
சண்டதிருவ்யமென்பது நிவேதிதான்னத்தை ஆரூபாஞ்செய்து
ஆச்சார்யருக்கு மூன்றுபாகமும் ஸாதகாளுக்கு ஒருபாகமும்
தாலீதாஸர்களுக்கு ஒருபாகமும் சண்டேசருக்கு ஒருபாகமும்
ஆக ஆறுபாகஞ்செய்ததில் ஐந்துபாகம் பிரஸாதமும் சண்டே
சுவர நிவேதிதமான ஒருபாகம் நிர்மால்யமும் பிரஸாதக்கிரஹ
ணத்தால் ஆன்மாககளுக்கு மலபாசனன்கிஸர்வபாபத்தையும்
போக்கி புத்தி முக்திகளை கொடுக்குமெனவும் சிவதீக்ஷாவிறீ
னர்களான மலதேகிகளுக்கு இந்த சிவப்பிரஸாதங் கொடுக்கக்
கூடாதெனவும் அபிஷேக நிர்மால்யம் பிஷிக்ஷிப்தமெனவும்
பிரஸாதமன்றி நிர்மால்யபக்ஷணங்கூடாதெனவும்நிர்மால்யம்புசி
த்தால் தோஷமாமெனவும் கூறியிருத்தலால் நிவேதிதான்னம்
பிரஸாதமும்-மற்றுள்ளது நிர்மால்யமுமாய்க் காணப்படுதலின்
பிரஸாதங்கிருஹ்பமும் நிர்மால்யம் அங்கிருக்யமென்பது கரு
த்து தத்தாலத்தில் பிரஸாதத்தை நிர்மால்மெனக் கழித்து தேவ
ஸ்வாதி நிர்மால்யங்களை பிரஸாதமாய் உட்கொண்டு சிவாபச்சா
ரமிழைத்துவரும் ஆன்மாக்களுக்கு சிவநிர்மால்ய வியவஸ்தாபன
மெவ்வாரு கூறுவது இவற்றால் சிவப்பிரஸாதம் முட்கொண்ட
ஆதிசைவபிரும்மணர்களுக்கு தோஷம் வருதல் யாங்கனம் சிவப்
பிரஸாதம் ஜகத்குருக்களாகிய சுத்தாத்மாக்களான ஆதிசைவப்
பிரம்மணர்களுக்குரித்தென்பதாய் வேதாக்கமப் பிரமாணங் கூரு
தலால் இவற்றை தோஷமெனக் கூறுபவர் வைதீகருதல் யாங்
னம் சிவாலயப்பிரஸாதம் புசித்ததால் குருக்களுக்குற்ற நேரு
த்தால் ஏன் இவர் குருவாதல் கூடாது தெரியாத்நனத்தால்
குருக்களைக் குறைகூறி சிவாபச்சார மிழைக்கின்றீர்கள் குருக்கள்
வேதாக்கமபுராணாதி ஸத்பிராமணங்களால் குறைவுற்றவராயிருப்
பின் மொவ்வொ ஸிவரெவிரெவூராகாரெவலிவீங்கெ
கவர்கெலிவலி மெஸஸ்வடிஸந்நிவ்யுதெ! என்னும்
வாக்கியத்தால் கோபுரம் சிகரம் துவாரம் பிராகாரம் பலிபீடம்
ஆர்ச்சகர் மூலலிங்கம் இந்த எழுதாசனமும் செய்தல்வேண்டு

மென சிவரஸ்ய ஸேவாவிதியில் கூறியிருத்தலால் ஸப்தலிங்கத் தி
 லொன்றும் பரமாச்சார்யலிங்கம் ஹேயமெனக்கொள்பவர்
 சிவபெருமானை ஹேயமெனக்கொண்ட சிவதுஷகர்களேயன்றோ
 ஸாவரம்ஜம் மஹேஸ்வரம் மகிவிபரீஷுதெ | ஸாவரம்
 ஸுரிமலிம்மா ஸுராக ஜம்மம் நீ ஸித விதம் | ஜம்மஸுராவர
 தெதலிம் மவஜாஹிநிஷுதா | தஸுராகலிம் மகியா வுர
 ஜோநாவநெருதஸவ-டா | என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால்
 ஸ்தாவரஞ் செங்கமெனலிங்கம் இரண்டுபேதமுடையதெனவும்
 ஸ்தாவரலிங்க ஸ்திரலிங்கமான சிவலிங்கமும் ஜங்கமலிங்கம்
 சிவபெருமானால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட ஆச்சார்யலிங்கமும் ஜங்கமலி
 ங்கத்தை அவமதித்தால் ஸ்தாவரலிங்க பூஜை நிஷ்பலமாமென
 லும் பிராஞர்கள் இவ்விருவித லிங்கத்தையும் அவமதியாரெனக்
 கூறியிருத்தலால் சிவத்விஜர்களை சிவலிங்காகாரமாய்க் கொண்ட
 ன்றோடபாவித்தல் வேண்டுமென வேதாகமங்கள் விதித்திருக்
 கின்றது.

இத்தருத்தைச் சிறிது முற்றுனோக்காது குருக்கள் தம்மி
 தாழ்ந்தோரென்னும் தூர்வாதம்எங்கனந்தலைநீட்டும் ஆதிசைவப்
 மாச்சார்யர்களை குருக்கள் ஜாதி என தனித்து பிரித்துக்கூறியி
 ருப்பதால் எனைய ஸர்வஜாதிகளுமிவர்களுக்கு சிஷ்யர்களென்ப
 து கருத்தன்றோ இவர்களைத்தவிர குருக்கள் ஜாதியார் வேறொ
 ருவருளரேல் ஈண்டுடெடுத்து விளக்குவாராக இவர்கள் வேறொரு
 வருக்கு சிஷ்யருகாத ஸ்வயமாச்சார்ய புருஷராயிருத்தலின்
 ஆபாலவிருத்தபர்யந்தங் குருக்களெனச்சுட்டப்படுவர்பால்யத்தி
 ல் இவர்களுக்கு குருத்வங்கூறுதல்எங்கனம் பொருந்து மெனின்
 சூழிஸெவஸுதீக்ஷாத-உவயாராஹி-உவூதா | ஸமுனவ
 ஸிஸெவெநதெ தீக்ஷிதாஸுஸரிவலிஜா: | வராஸு-ஸுயலிம்மா
 ஸுயவஜாகாஸுதீக்ஷெ! தடிஸு-போடிஸெவஸுதீ-ஹிகஸு
 ஸுஸெவஸரிஸாரி: ஹெஸுதீக்ஷாவ-ஹஜா-த-ஸுவி-தா-த-த-
 வஜிதா: | ஹெஸுஸுதீ-த-வஜாயா: ஹெவஜ-த-த-
 தெஸ-ஹெய: என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் ஆதிசைவர்க
 ளுக்கு சிவதீக்ஷை உபச்சாரமாகக் கூறப்பட்டதன்றி முக்யமா

காதெனவும் முதலிலேயே பூஜார்த்தம் சிவபெருமானால் தீக்ஷித்
 கப்பட்டதால் பின் தீக்ஷை உபச்சாரமெனவும் போக்ஷார்த்தம்
 மான ஸ்திரலிங்கபூஜைக்கு பூஜாகாலலோப முண்டாகுமாயின்
 அதின்பொருட்டு ஆதிசைவனுடைய பால் குடிக்குங்கொழுந்தை
 யின் திருக்கறங்களில் புஷ்பத்தை கொடுத்து அர்ச்சிப்பது நல்ல
 பூஜையாமெனவும் இவ்வாறு பூஜித்தால் பூஜைலோபமாகாதென
 வுங் கூறியிருத்தலால் ஸ்திரலிங்க பூஜா கைங்கர்ய ஸத்பாவம்
 சுகத்தன்மையிலேயே வந்துவிடுவதால் கொழுந்தை முதல் விரு
 த்தபாந்தமுமிவர்கள் குருக்களே குருவுக்குள்ள லக்ஷணம் இவ
 ர் பரத்திருப்பதை நீங்கள் இன்னுமறியீர்கள் ஸ்வாயம் புவாதி
 லிங்கனிஷ்ட க்ஷேத்திரங்களிலும் மற்றுள்ளபத்தனம் ராஜதாநி
 குப்தகம் கேடகம் நகரம் கிராமம் முதலிய பேதமுற்ற ஒவ்வொ
 ரு இடங்களிலும் ஸர்வான்மாக்களும் உய்யும்பொருட்டு ஸ்திர
 மாய் லிங்கத்தை பரவித்தையிற் கூறிய விதியால் ஸ்தாபித்து
 லோகம் க்ஷேமமடையச் செய்வதைத்தவிர ஜகத்குருத்வ லக்ஷ
 ணம் வேருயாது வெண்டும் இஃதன்றி இப்பரமாச்சார்ய மூர்த்
 திகள் திருக்கரத்தால் விபூதிவாங்கித் தறிக்காதோர் யாவருளர்
 ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரங்களிலும் நடக்கும் உத்ஸவாதிகளை தர்ச
 த்து புத்தி முக்திகளை அடைய விரும்பினிற்கும் ஆன்மாக்களானந்
 தம் பேய் பிசாசு பில்லி சூன்னியம் முதலிய க்ஷுத்ரபிரயோக
 மஹாரோக நிவரணங்களும் இப்பரமாச்சார்யரால் பூஜிக்கப்ப
 டுந் திருச்சன்னிதானங்களிலேயன்றோ உண்டாகின்றது இவ்வா
 றுள்ள மேம்பாடுடைய சிவபுண்யத்தைவிளக்கும். பரமாச்சாரிய
 ஜகத்குருக்களை கைவிட்டு உலகம் உலகத்திலுள்ள யாவரும் போய்
 நான்ந்தான் உண்மை என மித்யாவாத வேதாந்தக் கொள்கை
 யுடையாரை ஜகத்குருவெனக் கூறுதல் நீங்கள் கொண்ட சைவ
 மதத்திற்கழகாமோ அன்றேல் விபூதி ருத்திருக்கும் சிவபூஜை
 முதலிய ஸத்கார்யங்களை கைநழுவவிட்டு சுத்தமுகத்தராய்யாம்
 பிரும்மம் யாம் பிரும்மமென ஒரு பிரமத்தை ஒரு பிரும்மம் மி
 த்தையாக்கிக்கொள்ளுங்கள் அங்கனம் உங்களுக்கா சங்கையற்ற
 லோககுருத்வமும் மிதையாய் முடிந்துவிடும். பிள்ளை வறங்
 கேட்ககப்போய் பெண்டாட்டியற்ற கதைபோல் சைவஸமதத்

தைவிட்டு வேதாந்தத்தில் புகப்போய் குருவை வுண்பையாக்கி
 நீங்கள் மித்தையாய் முடிந்து விடுதல் சரியா எங்களுக்கென்று
 குருவுளரெனின் நீங்கள் உண்மைப்பொருளையிருக்க வேண்டு
 மானால் குரு அதோகதியாய் நாசத்தை அடைந்து மித்தையாய்
 முடிந்துவிடுவர் இக்கருத்தையுட்கொண்டேயன்றோ ஸுதஸம்
 ஹிதையில் கெவிடிவெடி தரோஸ்ய க்ஷோஜ-பாவுவது ॥
 என்னும் வாக்கியத்தால் கேவலமான ஏகான்ம வாதத்தால் பூனை
 யைப்போல் மனிதராய் விடுகிறார் என்றதால் பூனை பாலைக்காய்ச்
 சி வைத்திருக்குமிடத்தில் மனிதர் இருப்பதை னோக்கி குடித்தா
 லடிப்பா ரென்னும் பயத்தை யுட்கொண்டு ஒருநிரங் கண்ணை
 முடிய தருணத்தில் மனிதர் காணாதிருப்பதால் கண்ணை முடிவிட்
 டால் மனிதரில்லாது போய்விடுவாரெனக்கருதி கண்ணை முடி
 பாலையுண்ணுந் தருணத்தில் பாலண்டை யிருப்பவர் பூனையை
 யடிக்க பூனைக்கு மனிதருள்ளாரென்னு ஞானம் வருதல் போல்
 தன்னைத்தவிற வேறொன்றிலை என நினைத்திருக்கும் ஏகான்மவா
 திகளும் பூனை ஞானமுடையாநாலார் எனக்கூறியிருத்தலால். அத்
 யாத்மஜன்யஞான வேதாந்தவாதம் ஜீவஞானமாகுமெயன்றி சிவ
 ஞானமாகாவாம் இவ்வாருள்ள வேதாந்த ஜன்ய ஞானத்தை
 ஸித்தாந்த ரூப சிவாகமாத் சிவஞானம் வேதாந்த ஜன்ய ஞான
 த்தை ஜீவஞானமெனக் கண்டித்து இதற்குமேல் பர மொன்றுள
 தென தீர்மானித்து நிற்பதால் சைவஸமயமே யாவற்றிலுஞ் சிற
 ந்து விளங்கும் மெய்ச்சமயமாம் இம்மங்களகரமான சைவஸ
 மயத்தை நீத்து அன்யஸமயப்படுகுழியில் வீழ்ந்து தைவத்தை
 இழத்தல் நீதியோ இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவுளவற்றால் நீங்க
 ள் யாவரும் சைவஸமத்திலிருந்து ஆஸ்திகராயிருத்தல் வேண்
 மென்னும் அபிமானத்தால் இங்கனங்கூறப்போன்றதன்றிவேற
 ன்று உள்ளூரில் பரமாச்சார்ய பூதரான ஸ்திரீலிங்க பூஜா கைங்
 கர்யம் பெற்ற ஜகத்குருக்களாகிய குருக்களை இழிவென நினைத்
 து சைவமதமே உடன்பாடற்ற வேதாந்த பிரவிஷ்ட ஸன்யாலி
 களை பெரிதாய் மதித்து தாம்பாளத்தோடு பஸ்மாவை நீட்டவே
 ண்டும் நேறே கையில் குருக்கள் கொடுக்க கூடாதென்பது எந்த
 ஞாயம் பற்றியோ ஸூரிஸெவகராசும்யாஹ்யம் உஷஸ் நாசு

11/5/27

காலவந்தி | சுத்யவந்தி மூலீகம் வெசவந்தி விநா
 மாதம் ! சூத்யவந்தி வெசவந்தி மூலீகம் வெசவந்தி விநா
 என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் விபூதிவாங்கி யணிதற்கு ஜகத்
 குருக்களாகிய ஆதிசைவர்கள் திருச்சரமே உரிமதெனவும் அன்
 யஹஸ்தத்தால் வாங்குவானாயின் போக : மோகூதம் மிவ்விரண்
 னெனாசக்தை அடையுமெனவும் ஆலபத்தில் தன்கறத்தால் பஸ்
 மாவை கிறகிப்பானாகில் தோஷத்தை யடைவாரெனக் கூறியிருந்
 தவாஸ்திநிஷேதபரத்தில் மஹான்கள் பிறவேசிப்பது அனைநித
 யாதோ ஆனால் சைவஸமயத்துள்ள பிராம்மனோத்தமர்கள்
 ஸர்வாலிகளுக்கு ஜகத்குருக்களாகிய ஆதிசைவ பரமாச்சார்ய
 முத்திகளை நேறேவிபூதிக்கொடுக்கக்கூடா தெனவற்புறுத்துக்கரு
 தது வேறாயிருக்கலாம் நம் பிரமத்தில் பூஜிக்கும் ஜகத்குருக்கள்
 சைவமதத்தவர் இவ்வுருகும் ஸர்வாலிகளோ வேதாந்திகள் சிவ
 பெருமானை மித்தைப்பொருளாய்க்குறுபர் இச்சர்வாலிகளுக்கு
 அசேதனமாகியதாம்பாளம் இச்சிவப்பிரஸாதத்தை கொடுக்கட்
 டும் சேதனத்வமுடைய நம் பரமாச்சார்யர் திருக்கரம் இவ்வகா
 ர்யத்திலையதல் குந்தமாமென சருதி தாம்பாளத்தை நீட்ட மு
 யற்ச்சித்தனனோ யாதோவறிக்கிலம் அங்கனமும் தட்டைபூ பிற
 தேசத்தில் வைத்தன்னோ இவர்களை பஸ்மாகறஹிப்பித்தல் உ
 த்தமமாம் குருக்கள் கைசமை நாங்கியாய் நிற்பற்குக் காரணம்
 யாதோ ஸிவஜிகாராசஹஸ்யம் மூலீகவ்யம் சிவா தூவி | ஸிவ
 ஹஸ்யி சிவ்யாதம் ஸிவஜிகாராசஹஸ்யம் | என்னும் பரவித்யா
 வாக்கியத்தால் சிவத்விஜகரத்திலே நின்று மஹாத்மாக்களினால்
 பஸ்மங்கிரஹிக்கத்தக்கது சிவத்விஜகரஞ் சிவபெருமானது கர
 மாகவே சொல்லப்படுகிறது எனக்கூறியிருந்தலால் இச்சிவபிர
 ணாத ஸ்விகாரத்திற்கு மஹானாயிருப்பவர் சிவ ஹஸ்தமாகிய
 மாகள ஹஸ்தத்தை நீக்கி அடங்கனமாகிய தாம்பாளத்தைத்
 தேவதென்னோ இவ்வுண்மை சிறிது முற்றுனோக்காது ஸ்வாமி
 யானவான் தட்டிலிருந்து விபூதிக்கிரஹித்தலீ வேண்டுமென்பதுஸ்
 வாயியனை அவமானப்படுத்த வுத்தேசத்தா முக்தியிதமாகு
 சிவாலயங்களில் ஜகத்குருக்களாகிய சிவத்விஜர் திருச்சரத்தால்
 பஸ்மா முதவிய சிவ பிறஸாதங் கிறஹித்தல் வேண்டுமென்பது

தீர்மானிக்கப்பட்டது இத்தகயமகிமைதங்கிய பரமாச்சார்யர்களை
கோயில் குருக்கள் கிராமத்தொழிலாளி எனசிற்சிலமாந்தர் கூறு
ங்கூற்றை பரிகரித்தொதுக்குவோமாக தொழிலாளி கிராமத்தா
ற்கு வேலைசெய்பவனேயன்றி கிராமத்தாரை வேலைவாங்குபவன
ல்லன் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் தேவாலயங்களை பரவித்தை
விதித்தவாறு கிராமத்தாரால் அமைக்கும்படிசெய்து உஷக்கா
லம் காலஸந்தி உச்சிக்காலம் பிரதோஷகாலம் ஸாயங்காலம்
அர்த்தயாமமுதலிய காலங்களிலும் இவர்களை தர்சனஞ்செய்யு
ம்படியாகியஸத்காரியம்வஹித்து மஹோத்ஸவம்நித்யோத்ஸவம்
வீசேஷதினங்களிலும் அவ்வவற்றிற்குறிய திருமஞ்சனாதிஸாமா
ன்களை சேகறிக்கச்செய்து கும்பிடவடிக்குங் குருக்கள் தொழி
லாளி யாவதெப்படி நாங்கள் பூஜைசெய்யென்றால் குருக்கள்
செய்யவேண்டும் கூடாதென்றால் பூஜைசெய்வதெப்படி இதினால்
தொழிலாளியாகுமெனின் நீங்கள் பூஜைவேண்டாமென நிருத்தி
கோயிலைப் பூட்டுப்போட்ட லிங்கமும் அன்றோ தொழிலாளியா
கக் கொள்ளவேண்டிவரும் இல்லிங்கத்தை முக்திபிரதமாய்க்
கொண்டுவணங்கியது தொழிலாளியைத்தானே இவர்கள் ஆச்சா
ர்யர் முதல் சிவபர்யந்தந்தொழிலாளியாக நினைக்கும் இவர்கள்
தொழில் சாலச்சிறிப்புடைத்தே இவற்றால் ஜகத்குருக்களாயுள்ள
ஆதிசைவபிராமணர்களை தொழிலாளியென்பதுங்கூடாது ஆதி
சைவபிராமணர்கள் ஜகத்குருக்களாயிருப்பின் மாடபத்ய மிவ
ர்களுக்குளதோவெனின்

கெகூலஸரிவரெநஜெடிவடிவா உ-நாயவெவகௌ
ஸிக: காஸ்யுவெஸ்ஸவஹாரதாஜாயமளதரி: | சுமஸ்யுவெஸ்ஸ
வவெஹெத வஹ்வெதுஷ- டீகிதா: | வனதெஹ்யுவெஸ்ஸ
வவஹ் லெஜாஜா தம்ஸனாநவஹகா | டீவ-காஸாலு-ர-ர-
வெஸ்ஸவடியீவெஸ்ஸ தவனவ | உவரிநய-ரிதிவ்யா கொயாதா
ஸனாந தாரஹிதெ | ரி-ர-ர-நகாலேஸரிவி தஸுய த-ரி-ர-
சூரி-கீமொலீதி தயாவ-ஷ்-மிநீஸ்பா | ரணவடிஸூவி
ஜெயாடிவ-கா ஸாஹி-ரெஸ்யுய | சுயெண்ணெரு-ர-நா-
வத-க-கா ரியிவா- ஸூதா: | வனதெ-ர-வ-ர-ஜா-தாவெஸ்ஸ
வெயாதாஹி ஸிவதிஜா: |

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் மனோஞ்யமான கைலாஸ
கிரியில் சிவபெருமானை பூஜிக்குன்னிமித்தம் கௌசிக காச்யப
பாரத்வாஜ கௌதம ஆத்ரேயர் முதலிய ஐந்து ரிஷிகள் ஐந்து
திருமுகத்தினின்று வெளிவந்தார்களெனவும் அதன்பின் ஐந்து
ந்தானங்களாக பிரிந்துள்ளதெனவும் தூர்வாஸர் ருரு ததீசி
சுவேதர் உபமன்யு இவ்வைவர்களும் ஸந்தானகுருக்களெனவும்
மந்தான காளீசத்தைச்சுற்றிலும் நான்கு மடங்கள் உண்டாயின
தெனவும் அஃது ஆமர்த்தகீ கோளகீ புஷ்பகிரி ரணபத்திரம்
என்னும் திருமாமங்களால் விளங்கப்பெற்றதெனவும் தூர்வாஸர்
முதலிய ஐவர்களும் இம்மடங்களுக்கு அதிபராயிருந்தார்களெ
னவும் இந்தபரம்பரையிலுண்டானவர் சிவத் விஜர்களெனவுங்
கூறியிருத்தலால் மாடாமத்யம் இவர்களைத்தவிர வேரொருவர்
களுக்கு உண்டெனநிருபிக்க வேதாகமங்கள் இடந்தரா சிவபக்
தர்கிரஹங்களாயவும் சிவலோகமெனசிவரஹஸ்யம்முதலிய பிர
மாண வாயிலாய் வெளிப்பட்டிருக்க சிவபக்திக்கு முதன்மை
ஆச்சார்யவத்வம் வஹித்தஜகத்குருக்களாம் ஆதிசைவபிராம்ம
ணர்களுக்கு மாடாபத்யமுண்டோவென சந்தேகிப்பது அம்மா
ருக்கொச்சியுண்டோவென ஸந்தேகிப்பவர் கதைபோலாயிற்று
இவ்விதமஹிமைதங்கிய ஜகத்குருக்கள் ஆங்காங்கு ஸ்திரலிங்க
ப்பிரதிஷ்டாபனஞ் செய்து பூஜித்து வருவதால் ஒவ்வொரு ஆதி
சைவப் பிராம்மணர் கிரஹங்களும் மடங்களேயாரும் தத்காலத்
தில் சைவஸமயமே அறிக்குழிவெட்டிப்பழக்கத்தக்க வேதாந்தி
கள் மடாதிபராய்வெளிப்பட்டு தர்மமசிவாச்சாரியார் ஞானசிவா
ச்சாரியார் ஈசானசிவாச்சாரியார் அகோரசிவாச்சாரியார் முதலி
யதிருநாமங்களை வைத்துக்கொண்டு குருக்களாகமுயலுகிரார்
கள் சைவஸமயமனுத்துணையு மறியாமாந்தருள்ச் சிலரிவர்களை
ஆச்சார்யராக மயங்கி வழிபடுகின்றார் இக்குருக்வத்தை யங்கி
கறித்து வழிப்படுமிவர்கள் சிஷ்யர்களும் மதபிரஷ்டர் ஆவார்கள்
பிள்ளைவறங்கேட்கப்போய் உள்ள வரமும் போய்விட்டதுபோல்
குருத்வந்தேடப்போய் மதப்பிருஷ்டத்வம் பெருதல் உசிதமோ
சிவாச்சாரியாரென்பது ஜகத்குருமணிகளான ஆதிசைவர்களுக்
கன்றோ வேதாகமங்கள் செப்புகின்றது அவை மருந்துக்குங்
கிட்டாஸ்மார்த்தர் சிவாச்சார்யத்வங் கூறி வெளிவருதல்கடுமோ

ஸ்மிருதிகளில் பரார்த்தோப ஜீவியை தேவலகரெனவும் இவர்களை ஸத்தகார்யத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டுமெனவுங்குறியிருத்தலால், இவர்கள் பிரர்பொருளைக் கவரவேண்டி குருவென வேஷம்போட்டு காணிக்கைவாங்கல் பாபமேயன்றோ இவை பரார்த்தோப ஜீவனம்காதோ இவற்றால் குருத்தலையில் இவர்களுக்குற்ற சிஷ்யர்கள் பாபமாகிய மூட்டையை பேற்றி அவற்றையவர் தாங்க முடியாதகாலத்தில் சிஷ்யனுஞ் சமந்து இவ்விருவர்களும் யெழுவாய் நிறயத்திற்காளாக வேண்டி வருமாதலால் குருவெனகூம்பி டப்போய் பாபத்தை ஸம்பாதிக்க முயற்சிப்பது ஆத்மலாபமா குமாஸ்தமார்த்தர் சிவதீசைப்பெற்றால் மஹாசைவராகிரார். அவர்களுக்கு ஆச்சார்யத்வம் வருமெனின் சிவதீசைப்பெற்ற ஸ்மார்த்தர்களாகிய மஹாசைவர்களுக்கு சிவமெனப்பெயர்வருதல் தகுதியேயன்றிசிவாச்சார்யராதல் யாங்கனம் திருடர் நாகாவின் கிரீடத்தைத்திருடினால் வலிமமாஸனமேறி ராஜ்யாதிபத்யஞ் செய்தல் கூடுமோ இதுபோல் ஆதிசைவபரம்பரையார் ஆதினத்தை காலவசத்தாலபஹரித்தால் அவற்குற்ற சிவாச்சார்ய நாமகரணத்தோடு வெளிப்படுதல்கூடுமோ இது நிற்க இவர்கள் சிவதீசைப்பெற்ற மஹாசைவர்களாயென்பதை உற்றுணைக்கப்புகுவோமாக

பெய்யுலுவிடா நானா ஸெவாநாகோலி ஸெவகா: |
ஸாயெ-ஹெவவபாராயெ-ஹெயொய்யாஸுஸா தயாவிய | ௧ |
கெந்யுஸெவாஸுடாஹீக்ஷாம் ப்யாஸுய-ஸெ ஸிவசிஜாக் |
சுஷ்ஸெவெ-ஹாஸெவஃ தீக்ஷிதெநாயலிஸசிஜ: | ௨ |
லிகுஸயாஜிவ: ஸஜாதீநாம் தஸெவய | ஸஸ்யாஸுவாஜா
தீநாகோ உய-ஹ்வேவாஸுயாக் |

என்னும் பரசுருதி வாக்கியத்தால் ஏழுபேதமானசைவர்களுடைய மத்தியயில் ஆதிசைவர்கள் ஸ்வார்த்தத்திலும் பரார்த்தத்திலும் யோக்யாளாவார் ஆகையால் அவர்களாலேயே அன்யசைவர்களாகிய பிராம்மணாதியோர்தீசைப்பெறவேண்டியது சிவத் விஜர்கள் இடத்தினின்றே ஆதிசைவர்களினால் தீக்ஷிக்கப்பட்ட பிராமணர் மஹாசைவராகிரார் அந்த ஆதிசைவர்களாலேயே ஆச்சார்யபிஷேகம் செய்வித்து அனுமதி செய்யப்பெற்ற

நீருந்தால் தன்ஜாதிக்கும் தனக்கு கீழிட்ட ஜாதியாருக்கும் ஆச்
சார்யராவாரெனக்கூறியிருப்பதால்-மஹாசைவத்வவலித்திக்கும்
ஆதிசைவர்களிடத்தன்றோசிவதீக்ஷபெருதல் வேண்டுமெனசிவா
கமங்கூறுகிறது. இம்மஹாசைவர் ஆச்சார்யராக வேண்டுமானால்
ஆதிசைவர்களாலேயே அபிஷேகிக்கப்பெற்று அனுமதியுங்கொடுத்
தபின்னன்றோ-இவர்கள் ஆச்சார்யத்வம் வகிக்க யோக்யராவார்
சிவதீக்ஷையே பொய்யெனக்கூறுமிவர்கள் இத்தீக்ஷைக்கு ஆதி
சைவர்களைத்தேடிதெலங்கனம்- ஆதிசைவர்களை இவர்கள் குருவா
க்கிக்கொண்டால்- ஸ்மார்த்தர்களிவர்களை அவைதிகரெனபிரஷ்
டராக்கி விடுவார்கள்- இவற்றால் சிவதீக்ஷையே இவர்கள் செய்
துகொள்ளுகிற ஸம்பிரதாயமில்லை- பணத்தாசையால் பல்லாக்கு
ளடுபிடிக்கலோடு சிஷ்யரிடங்காணிக்கை வஸூலிக்கவெளிவறத்து
ணிகின்றார்- இதைஅறியா அவிவேகி சிலர்கும்பிட்டு பணங்கொ
டுத்து பாபத்தை விலைக்கு வாங்குகிறார்- இஃது தப்போ ஒப்போ
வென்பதை விவேகிகளாவார் பலரும் அறிந்து கொள்வாறாக-
சிலர் குருத்வத்திற்கு ஸன்யாலியா யிருக்க வேண்டு மெனவுஞ்
சிலர் பிருமச்சாரியாயிருக்க வேண்டுமெனவும் சிலர் வானப்பி
ரஸ்தராயிருக்க வேண்டுமெனவும் ஆசங்கைப்படுகிறார்கள்-

ஹஹஸஸவ-ஹெண-ஹ்யாவஹஜோம-ஹ-ஹ-ஹாஹுடிஃ
யஜீவ ஸுஸுஹாஸீவவாநஸுஸுஹுஹஜோஜெக |

என்னும் பரசுருதிவாக்கியத்தால் கிரஹஸ்தன் ஸர்வர்ணிகளுக்
குங்குருவாயிருக்கலாமெனவும்- யதிபிரும்மச்சாரி- வானபிரஸ்
தனைகுருத்வத்தில் நீக்கவேண்டுமெனவும்-கூறியிருத்தலால்- மே
ற்காட்டிய ஆசங்கை கனம்பெருமாறெங்கனம்-பரமேசுவரர் ஸர்
வராயிருத்தலால்-ஸ்வஸ்தீரீயோடுமித்து அக்குருகுலோத்பவரா
யிருந்தால் குருத்வத்திற்கு சிதமென்பதைனோக்கியேயன்றோ கி
ரஹஸ்தனுக்கு குருத்வங்கூறியிருக்கிறார்- இவற்றால் ஸன்யாலி
முதலியவர்களுக்கு குருத்வங்கூறுவது அறியாதவர் செயலேயா
கும்- இக்காரணம்பற்றி தண்கமண்டிலம். காஷாயம் முதலிய
சின்னங்களை தாங்கியுள்ள ஸன்யாலிகளையும். தலையில்முடிவை
த்த பிருமச்சாரி அனுஷ்டானிகளையும் குருக்களன் றென்ப
தாய் பரவித்தை நிராகரித்துக் கூறுவதால் இவர்கள் குருத்வந்

திரஸ்கரித்தொதுக்கப்படும்- ஆனால் நைஷ்டிக பிரும்மச்சாரிகளி
டத்திலும் ஸன்யாவிகளிடத்திலும்- ஞானசாஸ்திரம் பாடங்கே
ட்கலாமே யன்றி ஆச்சார்யத் வங்கொண்டாடல் கூடாதாகை
யால்- இவர்களுக்கு குருத்வமேர்ப்படக்காரணமில்லை அதுவும்
ஞானவதீ திகைஷ்யடைந்தவராயிருந்தால் ஞானசாஸ்திரங்கேட்
ட்கலாம்- திகைஷ்யல்லாதோராயின் வேதாந்தியேயாதலால்- அவர்
களண்டை ஞானசாஸ்திரங்களை கொண்டுபோவதே குற்றமாம்-
இக்காறணம்பற்றி ஆதிசைவபிராமணர்களுக்கு ஜகத்குருத்வஞ்சா
திக்கப்பட்டு அவரிடந்திகைக்கப் பெறுதோர் கேவலம் ஸமார்த்
தர் அல்லது வேதாந்தி என ஒதுக்கப்படுவர். வேதாந்திகளுக்கு
தன்னைத்தவிரமற்றவைமித்தையாயிருத்தலின் தனக்கன்யமான
ஞானசாஸ்திரங்களும் வியாவஹாரிகமாய் பொதுக்கப்பட்டு பா
ரமார்த்திகத்தில்யாவும் பொய்யாய் முடிந்துவிடும் இவரிடங்க
ற்கும் ஞானசாஸ்திரத்தாலாய பயனென்றோ - இவர்களுக்கு
ஜகத்துப்பொய்யாய் முயற்கோடு போலிருத்தலின் ஜகத்குருக்க
ளென்பதும் சுததப் பொய்யாமேயன்றி மெய்யாமா னுயாங்கனம்.
இஃதன்றி ஷண்மத பிரதிஷ்டாப காச்சார்ய ரென வலீந்தீட்டி
பொருள்கொள்ளவெளிவருகின்றார், ஷண்மதங்களும். வேதாகம
புராணேதி ஹாஸங்களால் முதல்வன் வகுத்த வழியே யன்றி
முற்றறிவற்றதாந் தோன்றித் தம்பிரான்களால் புதிதாய் புக்கிய
நவீனமதங்கள் விவேகிகள் கொள்ளற்பாலதன்று. மேதாவியா
கிய ஆதிசங்கராச்சாரியாரும். 'மெ நவெஸவம் நஸாதூ' என்னும்
வாக்கியத்தால் நான் சைவனுமன்று சாக்தனுமன்று என ஷ
ண்மதங்களை புரக்கணித்தொதுக்கியதால் ஷண்மதப்பிரதிஷ்டா
பகாச்சார்யர் என்பதிவர்பரத்துங்குற்றமாம் மதமென்பது தைவ
த்தை முன்னுக்கிவரும் நற்பேருதலின் தம்மைத்தவிரவேரொரு
தைவம் உண்டெனச்சாதிக்கப்புகுவராயின் பதார்த்தமிரண்டாய்
த்தைவதப்பட்டு அத்வைதஹானிவந்துவிடும். தைவமேபதார்த்தம்
அதையன்றி வேரொன்றில்லை மற்ற யாவும் பொய்யெனின் ஷண்
மதபிரதிஷ்டாபனம்யாருக்கு தைவத்திற்கா ஆன்மாக்களுக்கா-அ
ன்றன்று. மதங்கள் யாவும்-ஸத்வரஜதமோபேதமான குணமூர்
த்திபரமாயிருத்தலின். குணதீதவஸ்து நிர்த்தேசத்தால் யாவும்
பிரும்மமாய் சிவன் விஷ்ணுவென்னும் பேதமற்று அத்வைதஸ்

தாபனஞ் செய்தவராதலின் ஷண்மதபிரதிஷ்டாபனஞ் சங்கரா
ச்சாரியாருக்கு பொருந்துமெனின் இங்கனம் பிறும்மத்திற்கு
நிற்குணந்தான் உண்மைஸகுணம்பொய்யென வாதிக்கவேண்டிவ
ரும் ஸகுணம் நிற்குணமிரண்டு பிறும்மந்தானெனக்கொள்வரா
யின்குணாதீதவஸ்து நிச்சயாத்வைதம் முரண்பாடடையும் குண
த்தையுமொக்க முடித்துக்கூருமிவர்பரத்து முரணுதலிழக்காமெ
னின் குணம் த்வைதநிற்குணம் அத்வைதமெனக்கொண்டு வா
திக்கும்வாதி இவராதலால் இவ்விரண்டையும் ஒன்றெனச்சாதிக்க
ப்புகுதல்குற்றமாம். பிறும்மமேத்வைதாத்வைதப்பட்டு நின்றலி
ன்குற்றமாகாதெனின்-த்வைதமேபிறும்மரூபமாயிருக்க வேதாந்
தபாஷ்யம் யாதுக்கு-த்வைதமற்றதல்லவோ அத்வைதம். த்வை
தத்தையும் ஒருபுடையொத்து வியவஹரிக்கும்வாதம் அத்வைத
மாகுமோ த்வைதத்தில் ஜகஜ்ஜீவேசுவரர்முதலிய முப்பொருள்க
ளும் அனாதி நித்யங் கூறப்படுதலின் ஜீவேசுவர ஜகத்துப்பொய்
யென்னும். வாதிகளை த்வைதாத்வைத வாதிகளெனச்சட்டப்ப
டுத லெங்கனங்கூடும். பிரம்மத்தைத்தவிர மற்றவை பொய்யென
பதிவர் மதமாதலின், ஜகஜ்ஜீவர்களுப்பு மிவர்களுக்கும் பொய்
யாம். ஜீவனைப்பொய்யாக்கிய இவர்முக்திவிச்சாரஞ்செய்வதென்க
னம். இவர் சைவம் முதலிய ஷண்மதங்களையும் கண்டித்து அத்
வைதமென்னுந் தனிமதம் புதிக்கியுள்ளாராதலின் ஷண்மதமும்
இவர்களுக்கு உடன்பாடன்றென்பது திண்ணமாம் யாவும் பிறு
ம்மமென்றதால் எம்மதமும் நமக்குச்சம்மதமாமெனின் யாவு
மென்பதில் இவருமதிலடங்கி நின்றலின் இவரை பிறும்மமென
வேதாகமங்கள் சுட்டியுணர்த்தத்துணியா இவற்றால்யாவும் பிறு
ம்மமென்பதிழுக்காம், யஃவ்யயிவ்யா தீஷுநவ்யயிவ்யா சுஹ
ரொயம் வ்யயிவீ நவெடியஸ்ய வ்யயிவிஸுரீரம் யஃவ்யயிவி
ஷை ரொயயிவி ஷஷத சூதாநய-ஹீ ரீத- என்னும்
சுருதிவாக்கியத்தால் பிறுதிவிதத்வமுதல் ஆத்மதத்வபர்யந்தம்ஸ
மஸ்தவஸ்து அந்தர்யாம்யத்வம். கேட்கப்படுவதால், பிறுதிவ்
யாதி ஜீவாத்மபர்யந்தமுள்ள வஸ்துகளும் இன்மை பொருள
ன்று- இன்மை பொருளாயின் இவற்றிற்கு அந்தர்யாம்யத்வங்
கூறியவேதவாக்குஇவர்பரத்துவிருத்தமாம். ஜீவாத்மாவேஸகல
வஸ்து அந்தர்யாம்யத்வ மெனின் - தன்னால் ஸம்பாதிக்கப்ப

ட்ட வினைப்பயனுக் கீடாந்தனு கரணபுவன போகங்களை அனு
பவிக்கும் பொருட்டு பஞ்சபூத கூட்டுறைவாலெய்தியசரீரத்தில்,
பஞ்சேந்திரிய வழித்தாய்போகம் புசிக்கும் ஜீவாத்மா ஸர்வாந்த
ர்யாமித்வ மாவதெப்படி, விசுவஸ்வரூபியான விராட்புருஷனுக்
கு ஸர்வாந்தர்யாமித்வங் கூருவோமெனின். விஸ்வாயுகோரம்
பெய்யாஹஷ்டி-ஃ- என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால் விசுவத்தை அதி
க்கிரமித்துள்ளவர். ருத்திரரெனச்சுட்டப்படுவதால் விசுவரூப
மாய் பரிணமித்த விராட்புருஷனுக்கு ஸர்வாந்தர்யாமியத்வமும்
குற்றமாம். அங்கனமன்றுபிரும்மத்திற்கு நிற்குணமேவடிவம் ஸகு
ணம் பொய்யெனின். நிற்குண வடிவுடைத்தாய் பிரும்மம் ஸகு
ணமாய் மூர்த்திகறிக்குந்திரமில்லாதலால் இப்பிரும்மத்திற்கு ஸர்
வசக்தித்வங்குன்றிவிடும். இவற்றால் ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் பங்க
ப்படும். இதனால் ஸர்வஞ்ஞத்வம் மாறிவிடும். இங்கனம் ஸர்வ
கர்த்திருத்துவம் நீத்துவிடும். இவற்றால் ஸ்வதந்திரத்வம் போய்
விடும். இவ்வாரே அலுப்த சக்தித்வம் மாறிவிடும். இவ்விஷய
பர்யா லோசனையால் ஷாட்குண்யபரிபூரணத்வம் அறவேயொழி
ந்து. ஜீவாத்மாவிலும் இழிந்த பொருளாய் பிரும்மம் நின்ற
லின்- நிற்குணம்மாத் திரமே பிரும்மத்திற்கு லெக்ஷண மென்பது
வேதாகம விருத்தமாம்- உலோஸஹாயம் வாக்ஷஸாரம் பூஷம்
கீயவொயநம் நீலகணம் பூஷாணம் பூஷகா கீயநிம-ஹதி
ஹிதயொநிம் ஸுஸுஸாக்ஷிம் தஸுஸுஸாக்ஷிம் என்னுங் கைவ
ல்யோபரிஷித்வாக்கியத்தால் பார்வதியோடு கூடினவராய் பிரபு
வாய் மூன்று கண்களுடையவராய் கருத்த கண்டத்தை யுடைய
ராய் சாந்தஸ்வரூபியாய் ஸர்வஸாக்ஷியாயுள்ள பரமேசுவரரை
முனிக்குட்டங்கள் தியானித்து இருளைப்போக்கி ஒளியை அடை
கின்றாரெனக் கேட்கப்படுவதால் பிரும்ம ஸ்வரூபியாகிய பரமே
சுவரருக்கு உருவமுண்டென வேதத்தால் வெளிப்படுகிறது. இப்
பரம்பொருளுக்கு அனுக்கிரஹத்திருமேனியாதலால் சித்தசக்திம
த்தால் ஆவிர்ப்பவித்தனுக்கிரஹிக்கும் திருமேனி ஆன்மகோடி
போல் வினைப்பயன்புசிக்க எடுத்த சரீரமன்றும்- இவற்றால் பரப்
பிரம்மஸ்வரூபியாகிய பரமேசுவரருக்கு ஒவ்வொரு ஆன்மாக்கள்
பரிபவத்திற்குத்தக்கவாறு அனுக்கிரகிக்குந்திருமேனிஸ்வதந்திர
முடையதாயிருத்தலின் ஸகுணத்திருமேனியும் நம்பெருமா னுக்கு

குணம் - நிர்குணமிவ்விரண்டும் - நம்பகபதிபரமேசுவரந்த
திருமேனியாய் அமயப்பெற்றிருத்தலின் ஸகுண நிர்க்குணத்தி
ருமேனியொன்றுடையாரென்பதும் வெளிப்படை-இவற்றால்பர
மேசுவரரை குணமூர்த்தி என்றிடலடாது,பிரும்மா-விஷ்ணு-ருத்
திரர்-முதலினோர்-ஸத்வ-ரஜ-தமோகுணமூர்த்தியாதலால் ருத்தி
ரரை குணமூர்த்தி என்றிடல் கூடுமெனின் உருத்திரரில் குணரு
த்திரர்-தூரியருத்திரர்-என பேதமிரண்டு டையதாதல்பற்றி தூரீ
யத்வபிரதிபாத்யமுடைய நிற்குண உருத்திரரை குணமெனப்பிர
மிப்பது கற்றரியாமாந்தர் செயலாம்-வனகவனவர-ஹேஜாநகரீ
யாய தஸ்ஸ-என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால் உருத்திரரைத் தவிர
இரண்டாவது கிடையாது என ஏவகாரத்தால் இதர விவச்சேத
ம்செய்துள்ளது-விஸூயிகொர-ஹேஜாஹவி-ஃ என்னும்சுரு
திவாக்கியத்தால் விசுவத்தை அதிக்கிரமித்துள்ளவர் ருத்திரரெ
ன்னும்ஹருஷிஎனச் சுட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இஃதன்றி-ஸு
மெ-ஃயொகொஜோதிஷாவ்ய-ஃ. ஹேவாஹவெஸும-ஃயொ
கரிம-ஃ! தெஹேவார-ஹேஜாஹவி-ஃ-என்னுஞ் சுருதி வாக்கிய
த்தால் ஸ்வர்க்கலோகமானது ஜ்யோதிஸ்வருபமாயுள்ளது எல்
லா தேவர்களும் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைகிறார்கள்-அந்த தே
வர்கள் உருத்திரரை பிரசனிக்கிரார் என்பதினால் இந்த ஸ்தானம்
தூரியாதீதஸ்தானமாகின்றது. இவ்வாரே உத்தரகிதையில்-த-ய-ஃ
ஹ-த-ஃ-த-ஃ த-ஃ சிவஸூர-நரி-நாரிய- - என்னும் வாக்கியத்
தால் உருத்திரஸ்தானத்தை தூரியாதீதமாய் பிரதிபாதிக்கப்படுகின்
றது. இவ்வாருள்ள ஞாயம் பலவற்றையும் வேதாந்திகள் ஊகி
த்தறியாது-ருத்திரஸ்வருபியாகியசிவத்தை குணமூர்த்தி என ஒ
திக்கி இச்சிவம் சகுணம்-சகுணத்திற்கழிவுண்டு இதற்கன்யம் பி
ரும்மொன்றுள்ளது-அது அழியாப்பொருளெனக்கண்டு தேறிக்
கொண்டலமலர்ந்துநிற்கும்பிரசன்னபௌத்தவாதிகள்வேதவிஹி
ததர்மமுடையாளுவரோ-சிவத்தையன்றி பிரும்மம் வேரொன்று
ளதென பூச்சிகாட்டும் பதிதர்வாயில் வேதாகமங்கள்-மண்கொட்
டியன்றோ மூடிவிடும். இவற்றைச்சிரிதேனும் உற்றுநோக்காது
பிரசன்னபௌத்தர் ஒருவர்ஸன்யாசிவேஷம்பூண்டு தேவகோட்
டையில்-சிவாகமம்மந்தபரிபாதிக்குக்கூறியுள்ளது புராணத்தைக்
காட்டிலும் தாழ்ந்த னாலென்றும் சைவமதமேனேதத்தில் கூறவி

ஸம்ஹிதா வாக்கியத்தால் பிரணவாதி மஹா மந்திரங்களும்
 அகராதி அக்ஷரங்களும் சிவஞான மயமாம் காமிகாதி திவ்ய
 யாக மங்களும் சிவபெருமான் உளருத்வமுகத்தில் தோற்றிய
 தென்னும் பிரமாணத்திற்கு நீவீர் என்செய்வீர் - வேதமோ-
 வெவிடுவெவிடுவெவி ஐதீ சுஸ்யஸ்யஸு விஷாவடிவிஷா
 வெவாவராவு | என்னும் வாக்கியத்தால்-இரண்டு வித்தைகளை
 யும் அறியவேண்டு மெனவும் பிரும்ம வித்துக்களா யுள்ளோர்
 இவ்வாரே அறிகுருக்களென்றும் அது பரம் அபரமென இருக-
 றுய்நிற்குமென்பதால் வேதமொன்றே பிரமாணம் சிவாகமம் அப்
 பிராமாண்யமெனக் கூறுபவர்வாயில் வேதம் தெள்ளுமண் கொ
 ட்டி நிறைப்பி இருக்கின்றது. இதமட்டோ-த தூவராஜி
 லெஷாயஜ-வெ-ஷஸாஜெஷாயவ-ஷ வெஷஸீக்ஷாயாகா
 ணநிர்-கூ: கலுஷஜெஷாயஜி-திஷயி-கி-சுயவராயா தடிஷாஜி
 யிமஜி-கெ-என்னும் வாக்கியத்தால்ருக்யஜ-ஸாம அதர்வணம்
 முதலிய வேதம் நான்கும்-சீக்சுமுதலிய வேதாங்கம் ஆறும்அ
 பரவித்தைஎன தன்னை தாழ்த்தி தனக்கு மேலிட்டபர வித்தை
 யொன்றிருப்பதாய் வேதங்கூறியதற்கு நீறென்செய்வீர்-இங்ங
 னம் வேதத்தின் கர்மகாண்டம் அபரமெனவும்-ஞானகாண்டம்
 பரமெனவுஞ் சில அவிவேகி பொருளுறைக்க முந்துவர் வேதம்
 நான்கும்வேதாங்கமாகும் ஒருங்கே அபரமென கழித்திருப்பதா
 ல்இதில்கர்மஞானப்பிரதிபாத்தியங்கருதல் விவேகிகளுக்கழகன்
 றும் இவற்றால் ஸ்ரீநீலகண்டர்-வயஜ-வெஷஸிவாமஜெயாமெ-
 ஷ-நவஸ்யாஜி-வெஷாவசிஸிவாமஜி-கெதூவணி-கவிஷயஸி
 வ-கவிஷயஸெதிவெஷ கெதூவணி-கவிஷயஸுவ-கவிஷயஸூ
 நஜி-என்னும் வாக்கியத்தால் வேதசிவாகமங்களுக்கு பேதங்கா
 ன்கிலோம் வேதமே சிவாகமம்-இவை பிராம்மணர் முதல் முன்
 றுவர்ணத்தாற்கு உரியதும்-பிராமணர் முதல் ஸகலவருணிகளுக்
 குறியதுமாய் வேதமிருகூறுய் நின்றலின்-வேதந்திரியிவர்ணிக பற
 மும்-சிவாகமம் ஸர்வவிஷய பரமுமாய் முடிப்புற்றிருத்தலின்-
 ஸர்வவிஷய பரம்ஞானை கறிஷ்டமுடையதுபற்றி பறவித்தை ஈ
 தென்பதை இனியாயினுந் தெளிந்துய்வீராக-இவ்வாறுள்ளவிஷ
 யம் பலவற்றையும் இவவேதாகமதாரதீயம் முகவுரை தொடங்கி

சன்களையுடையவரையும்-கருத்த கண்டத்தையுடையவரையும் சா
 ந்தரையுமுள்ள பரமேசுவரரை தியானித்து முனிக்கூட்டங்கள் யி
 ருளைப்போக்கி ஒளியை அடைகின்றாரென உபநிஷித் முதலிய
 பிரமாணவாயிலாய் வெளிப்பட்டு நின்றலின்-சைவ ஸமயத்திற் கு
 வேராய் அத்வைத மத மொன்றிருப்ப தென்பதாய் நம்பிரச்சன்
 னபெளத்த ஸன்யாஸி கண்டுபிடித்து தேவகோட்டை நகரென
 னியில் பிரஸசங்கிக்க எத்தனித்ததுகற்றறியா மந்தமதிக்கும் பய
 ன்படா-இத்தகயபுத்தியைத்தீட்டி விளக்குமாறுயார் கைப்பட்டு
 தோவறிந்திலம்-நம் பெளத்தர்-வேதங்களில் பிறும்மசப்தமெங்க
 னுங் கேட்கப்படுவதால் சிவத்திற்கு வேராய் பிறும்மமொன்றுள
 தென பிரமித்து பிதற்றுகின்றார். பிறும்மமென்பது பெரிதெ
 னப்பொருளாதல் பற்றி பெரிதான பதார்த்தங்களையு முண்பெ
 ண்ணுபவர் பரமேசுவரரே யாதலால் பிறும்மயோனித்வம் பரமே
 சுவரருக்கே என கைவல்யோபநிஷித் முதலிய வேதவாக்குக்கள்
 முறையிடுகின்றது. ஸ்ரீரெநவுக்ஷை வஹ-ஹோ நிர்ஹோ
 நீஸயாஸொஹி ஸ்ரீஹோநஃ । ஜஹ்ஷயஹாவஸூ துஸ்ரீ
 ஸ்ரீஸூரீஹிராநீதி வீதஸொக-என்னும் சுருதிவாக்கியத்தால்
 ஜீவானது அனாதியாய் மலத்தால் பந்திக்கப்பட்டு அந்த மலத்
 திற் கேற்பமாயா மயபெருகளை பர சநீரத்தால் தாபங்களை
 அனுபவிப்பதால் ஜீவன். ஈசனாகான். இதினால் உபநிஷித்
 துக்களில் ஜீவனை அனீசனெனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
 அநீசன் கிஞ்சிஞ் யனாதலால் தானே நீக்குதலறிதாம். இவற்
 ரால் மஹா மோஹத்தால் பிணிப்புண்டு. துக்கஸாகரத்தில்
 ஆழ்ந்துவிடும். ஸர்வானுகிரகமுடைய பரமேசுவர பிரஸா
 தத்தால் ஜீவன் துக்கஞ்ச மடைகிறதென தெரியவருகிறதால்
 பரமேசுவரரே பிறும்ம ஸ்வரூபி என்பது தெற்றென விளங்கும்.
 பரமேசுவரரைத் தவிர பிறும்ம மொன்றுளதெனக்கூறும். அவி
 வேகியை இவ்வேத வாக்குத்தாட சுத்தி செய்து விட்டது.
 இதுமட்டோ-ஜாஜளவாவஜாவீஸாநீஸள -என்னும் வாக்கிய
 த்தால் ஜீவேசுவர பேதமிரண்டுங் கேட்கப்படுதலின்-நம்பெளத்
 தஸன் யாவிலியஹாரம் பல்லினித்துக் கொண்டது-யவனெஷா
 ஹவ-புரய குகாஸஃ । தஷ்விநஸெதஸவ-பஸ்ய வஸீஸவ-

வெஸுஸாந-என்னும் உபநிஷித் வாக்கியத்தால் ஆன் மாக்களது
 ஹிருதயகமல சிதாகாசத்தி லிருந்து யாவற்றையும் வசீகரித்து
 யாவற்றிற்கும் ஈசனாயுள்ளவன் என கூறப்படுவதால். இதுவும்
 நம்பெளத்தர் வாதத்தை பூர்வபஷ்மாக்கியது. இவ்வாருள்ள
 ஞாயம் பலவற்றாலும், சைவமதம். அத்வைதமாயிருக்க-சைவ
 மதமேயில்லை-அத்வைதந் தான் உள்ளது-என்பது-தகப்பனை
 நீத்து-ஆண் குறியை தந்தை என்பதை ஒத்திருக்கின்றது. ஓய்
 புத்தரே-ஆண் குரியோடு கூடியவர் பிதாவா-அக்குறியை பிதா
 வெனக் கூறிக் கொள்ளுதல் உலகவழக்கமா-இதுபோல் அத்வை
 தப்பட்டு நிற்குவஸ்துவெது. சிவமேயன்றோ-அத்வைதஸ்வரூபி
 சிவமெனஸகல வேதங்களும். உத்கோஷித்து நிற்கின்றது. இஃ
 தன்றி-யஜுர்-வஜாகாஸம் வெஷ்டயிஷுனிராநவஃ| தஜாஸி
 வஜாயஜுஃ வஸுரானேஹிஷுதி - என்னும் வாக்கியத்தால்
 ஆகாசத்தைப்போர்வையாகவுடைய பரமேசுவரனை எந்த மனி
 தன் அறியவில்லையோ அவன் இறுதியில் துக்கத்தை அடைகி
 றான் எனக்கூறப்படுவதால் நமது பெளத்த ஸன்யாவரிக்கு அன
 வரத நிரய துக்கமே உறிய ஸ்தானமாயிற்று- சூகாஸ ஸரீரம்
 ஸுஷு-என்னுஞ் சருதிவாக்கியத்தால் ஆகாசத்தை சரீரமாக
 உடையது பிறும்மமென வெளிப்படுகின்றது-யஜுர்-வஜாகா
 ஸம் வெஷ்டயிஷுனிராநவஃ| ஆகாசத்தை தோல்போல் போர்த்
 திக்கொண்டிருப்பவன் பரமேசுவரரென வெளிப்படுவதால் சிவ
 பெருமானையன்றிபிறும்மம் வேரொன்றுளதென பிரமித்துக்
 கூரும் நமது புத்தருறைஉல்லங் கணப்பட்டொழிந்ததென்க-
 ஓய்புத்திரே-பிறும்மம் பரமேசுவரரென வேதஞ்சட்டி யுணர்த்தி
 யிருக்க சைவ மதம் பெரய் அத்வைதஞ்சறி எனக்கூறியனும்
 புத்தி கௌசல்யத்தை யாவர்மெச்சவர் -ஓய் புத்தரே-நீர் ஆதி
 சைவர்கள் வேதாத்பயனத்திற்கு அனர்ஹர் என்றீர்-பின் யாரதி
 காரி-னும்மவரை சூத்திரரெனஸ் மிருதி தூஷித்துனும் வாயில்
 மண் போட்டிருக்கின்றது - யாதெனில் ஜநநாஜாயதெ ஸு
 டுஃ கரீணாஜாயதெ ஹிஜஃ என்னும் வாக்கியத்தால்தாம்மவர்
 குஜன்ம சூத்திரத் வஞ்சாதிக்கப்பட்டு கர்மாவஸ்த விஜத்வங்
 கூறப்பட்டிருக்கின்றது-ஜன் சூத்திரர்களுக்கு வேதத்தில் அதி

காரமும்-ஜன்ம பிராம்மணர்களுக்கு வேதத்தில் அனதிசாரமும் கூறுவதை விவேகிகள் ஒப்பார் சிவபெருமான் திருமுகத்தினின்று ஆதிசைவர்கள் வெளிவந்தவரென பரவித்தை கூறுவதால் சிவபெருமான் பிராம்மணாதல் பற்றி பிராம்மண தேவதை முகத்தினின்று வந்தவர் ஜன்மாவாஸ்பிராம்மணத்வலித்தியும்-கர்மாவால் சிவத்வமும். சித்திக்கப்பெற்றுத் த்விஜத்வ லித்திபெற்றி ருப்பவராதலின்-இவர்கள் ஜன்ம சூத்திரர் போல் வேதத்திற்கு கனதிகாரிகளாகார்கள் - ஓய் புத்தரே சூத்திரற்கு கர்மத்தால்த்விஜத்வலித்திவருமென்பதை வேதமொப்பாதே-தஸ்ய ஹ உஷஸ்ஸிவநாஸ்ய உஷஸ்-என்னும் சுருதி வாக்கியத்தால் ஜன்ம சூத்திரர்கள் அத்யயனஞ் செய்யக்கூடாதெனக் கூறியிருக்கின்றது-சூயஹஸ்யுவெஃபஸ்யுணதஸ்யுவஹுதஹுரா ஸ்யுதி வஹஸ்யஹுதஹுரணைஜஹுரெஹொபாயாரணை ஸநீரஹெஃ-என்னுஞ் சுருதிவாக்கியத்தால்-வேதம் ஜன்ம சூத்திரர் காதுகேழ்க்கும்படி சொல்லுகிறவன் நாக்மை அருக்க வேண்டுமெனவும்-சூத்திரற்கு சொல்லி தரிக்கும்படி செய்தவன் சுநீரச்சேதஞ்செய்யவேண்டுமெனவும்-கூறியிருத்தலால் இச்சூத்திரசப்தத்தை யானீர் அன்வயித்துக் கொண்டீர்-னும்மையேயன்றோ அஸல் சூத்திரனாய் வேதங்கழித்திருக்கின்றது-ஸ்மிருதியோ-னும்மவற்கு அத்யயன அத்யாபகயஜனயாஜனதானப் பிரதிக்கிறஹாதி ஆரு கர்மாக்களும்-செய்யக்கூடாதெனக் கண்டித்திருக்கின்றது ஷட் கர்மாச்சகளும் பிராம்மணபரமாய் முடிதலால் னும்மனோர் பிரவேசிக்கின் தேவலகத்வ தோஷம் வந்து விடும்-ஏனெனில்-பரார்த்தத்தில் உப ஜீவிப்பவர்தேவலகர் எனவும்-இத்தேவலகர்களை ஸத்கார்யத்தில் வர்ஜிக்கவேண்டுமெனஸ்மிருதி நிஷேதித்திருத் தலின்-தானப்பிரதிக்கிற ஹாதிகள் பரார்த்தமாதல் பற்றி இஷ்டக் கர்மத்தில் ஜன்ம சூத்திரர்களை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது-பிராம்மணர்களாயிருந்தால் தானப் பிரதிக்கிரஹாதிகளுக்கு தோஷமுண்டாகா. இதமட்டோஸ்மிருதி நம்பெளத்தறைப்போன்ற ஜன்ம சூத்திரர்களுக்கு கோமாம்ஸம் பிதிர்கிருத்தியங்களில் புசிக்கும்படி சிரூர்த்த நியமம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது-ஏபுத்தரே-ஸ்மிருதி னும்மனோர் யாவறையும் கேவலங் கர்ம வாதிகளாய் சிவத் வேஷியாய் நாத்திகராய்

ஓதிக்கி ஸத்காமாக்களில் வர்ஜித்திருக்கின்றது - ஷ வீரவடிபுஸ.
விதாஃ ஸிவஹகிவராஜ உவாஃ । ஸம்வொரநு த்யுஷெவெஷு
யெஹ்ஷொயெநடிக்கிதாஃ । தெஷாஜநஹ உஜீஸஸூக்ஷக்ஷுஸா
டிவ உஷுயம்-என்னும் வாக்கியத்தால் வீரபத்திர மூர்த்தியால்
சபிக்கப்பட்டவர்சனும் சிவபக்தியில் பரான்முகராயிருப்பவர்க
ளும் சிவபெருமானை நீத்து அன்யரை உபாஸிப்பவர்களையும்சிவ
திகைஷ பெராதோரும் இன்னாள்வர்களுக்கும் சிவனுடைய பிர
ஸாதங் கூடாதெனக்கூறி யிருத்தலால் கேவலம் கர்மவாதிகளை
வீரபத்திரர் சிவஞானமல்லாது போகச்சித்திருப்பதால் ஜன்ம
சூத்திரர்களாகிய நும்மவர் சாபகிரஸ்தராகவு மன்றே கொள்ள
வேண்டிவரும்- இக்கருத்தை உட்கொண்டே யன்றே ஸ்மிருதி
கேவலம் அக்னிஉபாஸனையை மாத்திரமே நும்மனோற்குஸைத்கர்
மாவாய் விதிக்கப்பட்டுள்ளது-சுவோபாஸனையான சுருதி நிஷ்ட
தர்மங்களை ஸ்மிருதிமற்றந்துங் கூறினதில்லை பஸ்மோத்தூளனைதி
ருபுண்டிதாரண உருத்திராக்கதாரணபதி பசுபாசவஸ்து நிர்ஜே
சசிவலிங்கார்ச்சன பிரஸாதாதி மந்திரம் முதலிய பரதர்மங்
கள் வேதாகமவாயிலாய் விளங்கப்படுதலின் ஜன்மசூத்திரர்களு
க்கு இப் பரதர்மத்தை ஸ்மிருதிபரிந்துட்டமுயன்றதின்று-ஸ்மி
ருதியோ அக்னிஹோத்திரத்தை கைவிட்டால் பிரஷ்டனாவானெ
னவற்புருத்திக் கூறியதால் ஸ்மிருதியில் கூறிய-வைசுவானராக்னி
கேவலஞ் சாடராக்கினிபரமான ஜடதர்மமுடைபதேயன்றி சே
தனத்வமுடையதன்று-யஸுஸு கஸெவம்பூரெடிஸூர த்யுஜிவிவிஜா
நஜா தூநம் வெஸூர நரஜி உவாஸுஸஸுவெஷு உவொகெ
ஷு உஸுவெஷு உலெதஷு உஸுவெஷு த்யுஷுநஜி -என்னும்
சாந்தோக் யோபநிஷித் வாக்கியத்தால் வைசுவானராக்னியேஉபா
ஸிக்கத் தகுந்தது சிவனுர்க்கு விசேஷத்வங் கூறவில்லை இவற்
றால் ஸ்மிருதியும் வைசுவானராக்னிக்கு விசேஷத்வங்கூறிற் றெ
ன்பாறாயின்-சுயஜிவெஷு ருரொயெநடிம் வஹ்யெதயஜி
ஜிஜிவெதெஸுஷெவொஷொஹ்வதிபஜெ.கக் கண-காவவி
யாவ ஸுணொ திஸயஜொக் கூஜிஷுநுவவதிவெநநம் வொ
ஷுஸுணொகி-என்னும் வாக்கியத்தால் வைசுவானராக்னி ஜா
டராக்னி பரமாய் காணப்படுதலின் இவைச் சேத்தேஹாஸ்தை

சிவாக்கினியே விசேஷமென்பது திண்ணம். இக்காரணம்பற்றி ஜன்மகுத்திரர்கள் ஜாடராக்கனி உபாஸகரும்-ஜன்மபிராம்மணர்கள் சிவாக்கனி உபாஸகருமாய்க் காணப்படுதலின் அத்தியயனயோக் யர்யாவரென்பதை உற்றுணர்ந்தடங்குவீராக-ஓய்புத்தரே நீவிர் எம்மிருதிபைமாத்திரமே பிரமானமாகக் கொண்ட ஸாமான்யர் சிவத்விஜர் வேதசிவாதமங்களைப் பிரமானமாகக் கொண்ட விசேஷர் வேதாகமம் ஆதிசைவ பிராம்மணர்களுக்கு சொந்தப்பொரு ளென்பதையும் நும்போன்ற ஜன்மகுத்திரர்க்கெங்ஙனம் விளங் கும் சுராமாம்ஸத்தை ஸத்காரியமாய்க்கொண்டுழலும் ஓய் அசை வரே மெய்ச்சமயமாகிய சைவஸமபத்தையும் சிவாச்சார்யர்களை யும் நிந்தித்தால் நும்மை விசேஷரென மதித்து மறியாதிசெய்வா ரென அகந்தை மேலிட்டி வெளிப்பட்டிருக்கின்றீர் ருகவேதத்தி ல்கிவத்தைநீத்து அன்யதைவத்தை உட்கொண்டவன் மலத்தை யுட்கொண்டவனாவான் எனக்கூறியிருத் தலால் இப்பதிதற்குற்ற வியாதிக்கு மலமன்றோ அவுஷ்தமாய் வேதங்களால் பரிந்துட்ட ப்பட்டிருக்கின்றது இதுமட்டோ - ஸிவெஸிவாமஹேஸ்வர ஷெஸ்ரிவவரிம்யுஹ | வ்யுவரீ தாலவெசு வ்யூஜீயஸ்யஸ்யா ஸ்யுஷஹிந-ஃ || என்னும் வாக்கியத்தால் சிவபெருமானிடத் திலும் சிவாகமங்களிடத்திலும் சிவதர்மங்களிடத்திலும் சிவாச் சார்யர்களிடத்திலும் த்வேஷபுத்தியுள்ள நரனைபரித்யஜிக்கவே ண்டிமெனக் கூறியிருத்தலால் நம்பவுத்தர் ஸாதக்கள் கூடிய ஸ பையில் யிருக்கத்தக்கவரா-ஓய் புத்தரே மஹேஸ்வர-ஃ || என னும் வாக்கியத்தால்கு ருவினாலேயே அறியத்தக்கது குருவன்றி அறிதல் கூடாதெனவே தம் வியவஸ்தாபனஞ் செய்திருத்தலால் நுங்குலத்தாற்கு குரு க்களென உலகப்பிரசித்தியாயுள்ளவர் யாவருளர் பரமவைதிக சிகாமணிகள் என்கிய ஆதிசைவ பிராம்மண ஜாதியாருக்கே குருக் கள் ஜாதி என வேதாகமவாயிலாய் உலகபிரவீர்த்தியாய் நிலை நி ன்று கொண்டிருக்க குருவுக்கு நாமம் போடநீனைந்து வெளிப்ப ட்ட னுப்புத்தியை தீட்டி விளக்குமாறு யார் கைப்பட்டுதோவறி ந்திலம் ஓய் புத்தரே குரு குலோத்பவ வான்முடைய குருக்கள் ஜாதியாருக்கு ஜன்மகுத்திரர்களாகிய நும்போலியோர் வேதாத்தி யன வியவஸ்தாபனம் செய்ய வெளிப்பட்டது நும்மவரணத்தி

ஸ்திரீயத்தக்கதென வியவஸ்தாபனஞ் செய்துவிட்டது பரவீத்தை
 களிலோ சிவத்விஜர்களுக்கே ஜகத்குருத்வஞ் சாதிக்கப்பட்டிருக்
 கின்றது ஸ்காந்தபுராணத்தில் க்ஷம்ஹிவொகமஹாஃ வஹ்வி
 ரிஸனா நஜோஹாநுஸிஷ்யா நஹீகஹாஹ்நிஷ்யுண்வாந
 விஸஹஃ விதாநு! ஹவதாராயிதஃஸஹஹீஜ்யதெஸஹிஹ
 வஹம் | ஸெவயிஷ்வாஸ்யஸவீயெபரிவய-ஹ்நுஹ்யா | யயா
 ஹவெய-ஹ்நெதெவெஸ-விநாஹஃ வஸாமநாஃ | தயா
 க்ஷஹ்யவயாவிஷு கஹாஹ்வொகமஹாஹ்ய-ஹ்நஃ | என்னும்
 வாக்கியத்தால் தாங்கள் லோக குருவாய் புஷ்பகிரி ஸந்தானத்
 தில் தோற்றிய மஹாத்மாவா யுள்ளவராதலால் துக்கத்தை ய
 டைந்திருக்கின்ற இவர்களை சிஷ்யர்களாகக் கொள்ளவேண்டும்
 எல்லா பாபங்களும் நீங்கத்தக்க தங்களாலாராதிக்கப்படுகிறஅமி
 ருதேசுவரரை தெர்சிக்கச்செய்து அல்லிங்கத்திற்கு பரிச்சர்யாதி
 சிவகைங்கிரியத்தை இவர்களை செய்யும் பொருட்டமைத்து எந்
 தகாலத்திலிவர்கள் துக்கசாகரத்தினின்று நீங்குகிறார்களோ அது
 பரியந்தம் இவர்கள் மேல் கருணை வைத்து அருள்புரிவீர்களாக.
 தாங்கள் லோககுருவாதலால் இது செய்யவேண்டுவது தங்கள்
 கடமையாகும் எனக்கூறியிருத்தலால் சிவப்பிராம்மணர்களை ஜக
 த்குருக்களென்பது ஸர்வசாஸ்திர ஸம்மதமாயிற்று மந்தானகா
 ளீசம் ஆமார்த்தகீ புஷ்கிரி கோளகிரணபத்திரம் முதலிய மடங்
 கள் சைவஸந்தான பரம்பரை யாதலின் சிவாச்சார்யர்களுக்கன்
 றே ஜகத்குருத்வஞ் சாதிக்கப்படும் சிவாச்சாரியர்களையன்றி ஏ
 னையோற்கு ஜகத்குருத்வங் கூறியிருக்குமாயின் அவற்றை வேத
 த்தாலேனும் சிவாகமத்தாலேனும் புராணம் பதினெட்டாலே
 னும் புத்தரே ஈண்டெடுத்து ன்ளக்க வெளி வருவீராக இவை
 யன்றி புதிதாய் புதிக்கிய புதுநூல்யாம் பிரமாணத்திலங்கீகரிக்க
 மாட்டோம் அதுவும் வேதாகமபுராணேதிஹாஸாதி பிரமாண
 ங்களாயிருத்தல் வேண்டும் ஒப்புத்தரே ஆதிசைவர்கள் வேதஸ்
 மிருதிவழித்தாய் முத்தியடைதல் வேண்டுமென வற்புருத்தினீர்
 வேதமென்றது நத்தாங்கூடரிஹி எழுதியதைப்போலொருவாறு
 ஒத்துவிட்டது ஸ்மிருதிஎனப்பின் சீர்தூக்கமுயன்றது விவேகக்
 குறைவாம் ஸ்மிருத்யாச்சாரம் கேவலம் கர்மடாளுக்கேயன்றி உ

தவாக்கிற்கு ஸ்மிருதி என்னபொருள் கூறியிருக்கின்றது பஸம
 ஜாபாலாதி ப்ரதிபாத்யமுடைய விபூதி உருத்திராக்கதாரணதிஸ
 த்கர்மாக்களில் ஸ்மிருதி என்னபொருள் கூறியிருக்கின்றது பி
 ராம்மிமுஹூர்த்தத்தில் எழுந்திருத்தல் வேண்டுமெனக் கூறிய
 ஸ்மிருதி இராப்பகல் அருபதுராழிகையை என்னென்னமுஹூ
 ர்த்தங்களை நிர்ணயத்து எந்தெந்த ஸத்கார்யங்களை எந்தெந்த
 முஹூர்த்தத்தில் செய்யும்படி விதித்திருக்கின்றது ஸ்மிருதியில்
 விராட் புருஷணையன்றி உலகத்திற்குநிமித்த காரணன்வேருண்
 றிலேஎனக்கூறப்பட்டிருக்கின்றது வேதசிவாகமங்களில்சிவபெரு
 மாணேநிமித்தகாரணமாய்கூறுவதால் ஹிரண்யகர்ப்பவாதவிராட்
 புருஷ விரிநுஷ்டியைக் கூறியதால் ஸ்மிருதி கேவல தந்திரமா
 யொதுக்கப்படும்ஸ்மிருதியும்ஸர்வஞ்யனாகியபரமேசுவர்திருவா
 க்கன்றாதலால் வேத சிவாகமம்போல் பிரபல பிரமாணமாகாது ரி
 விகள்கிஞ்சிஞ்யனாதலால் முற்றறிஞர்கூறியவேதத்திற்கு இக்கிஞ்
 சிஞ்யர்பொருள் கூறிமுடித்தாரென்பதும் விவேகிகள் கொள்ளற்
 பாலதன்று இவற்றால் ஸர்வஞ்யராகிய சிவபெருமான் திருமுக
 மைந்தினாலும் வெளிப்பட்டவேதாகமங்களே ஸத்பிரமானமாகி
 யமுதனூல் இதற்கு வழினூல்புராணம் சார்புனூல் இதிஹாசம்
 இதிஹாசத்திலும்தாழ்ந்தது ஸ்மிருதி இந்தஸ்மிருதியில் ஸுரா
 மாம்ஸாதிகிருதுக்களை ஸத்கார்யமாய் முக்திபதத்திற்குச்சாதன
 மென்பதாய்பரிந்தாட்டப்பட்டிருத்தலின் இவை அஸுராதிவி
 யாமோஹார்த்தமாயொதுக்கப்பட்ட காபாலாதி கேவலதந்திர
 நிஷ்டமுடையதாம் காபாலர்பைரவோபாஸனையுடையவர் இவ
 ர்கள் அக்னி உபாஸனையுடையவர் இவ்விருதிரத்தார்க்குஞ் சீவ
 ஹிம்ஸைஸத்கார்யமாய்யிறுதியில்முடிபுற்றிருத்தலின் இவ்விரு
 திரத்தாறையுமொன்றுகூட்டி யுவமிக்கமுயன்றதன்றி காபாலிக
 றைனோக்க இவர்களுக்கு தைவமேயில்லாது அக்னி ஹோத்திரா
 திஜடதர்மமுடைய ஜாடராக்கி உபாஸகரேயாதலால் கேவலம்
 கர்மவாதிகளான நாஸ்திகரேயாவார்கள் ஒப் புத்தரே சிவாகமத்
 தை நிந்தித்து வேதத்தைபுகழ்ந்து ஸ்மிருதியை உயர்த்திப்பேசி
 யதால் னும்மைவைதிகரென உலகினர் கொண்டாடுவாரென்னும்
 மமதைமேலிட்டு சிவாகமத்தை முதலில் நிந்திக்க யத்தனித்ததா
 ல்வேதமிவற்குச்சார்பாமாறெங்கனம் ஸ்மிருதியைப் பின்னுயர்த்

விஷ்ணுவாக்கியம் விசேஷம் விஷ்ணுவாக்கியத்திலும் ருத்திரன்
 வாக்கு விசேஷம் ருத்திரன்வாக்கியத்திலும் சிவனுடைய வாக்கி
 யம் விசேஷம் இப்படிக்கேமேல்மேல் விசேஷமும் கீழ்கீழ் தாழ்
 த்தியும் சிவாகமத்திற்கு விரோதமல்லாத சாஸ்திரங்களெல்லாம்
 பிரமாணம் விரோதமுள்ளது அப்பிரமாணம் எந்தெந்தசா
 ஸ்திரங்கள் எவ்வளவுவியாபித்திருக்கிறதோ அவ்வளவு அதுவது
 களுக்கு பிரமாணமெனக்கூறியிருத்தலால் மன்வாதி மனுஷவாக்
 கியஸ்மிருதியை ரிஷி-தேவர்-பிரும்மா-விஷ்ணு-உருத்திரர் இவர்
 களுக்கதிக்கிரமித்துள்ள பசுபதிபரமேசுவரர்திருவாக்காகியசிவா
 கமத்தோடொப்பிடுதல்யாங்கனம். மன்வாதிகளை ரிஷிகளெனச்சு
 ட்டவெளிப்படினும் தேவவாக்கிற்கு தாழ்ந்தது ரிஷிவாக்கென்ப
 தால் உயர்ந்தபிரமாணமாகாது காமிகாத்மாகமங்களுக்கு சிவபெ
 ருமானே கர்த்தாவென்பதை பாரதமும் வற்புறுத்திக்ருகின்றது
 காரிகாடி மஹாநாடகம் யபாஷெவெரிஹஸூரம் | கஷ்டாடிஸ
 வபுராணாநா கதாஸ துவதீஸதா | என்னும்பாரதவா
 க்கியத்தால் காமிகம்முதலிய சிவாகமங்களுக்கு எப்படி மஹேச
 வரர்கர்த்தாவோ அப்படியே பதினென்புராணங்களுக்கும்ஸத்ய
 வதிசுதராகியவியாஸரெனக்கூறியிருத்தலால் சிவபெருமான்வாக்
 கிற்கு மேலானது ரிஷிவாக்கென்பதை யாவரும் ஒப்பார் பளஷ்
 கராகமத்தில் சூக்தாகிராமசெஸா விவரோக்ஷாஸெ-க
 வாயநம் | வுத்யுக்ஷணாநகிரோநந யதீவாது-ஸ-நிஸி
 கம் | டொவதிஸைய ரிஷஸூரக தஸாடிவ தரஸிவம் |
 ஸ-வஸஸெஹிப மூரஸுவ-ஸ வ-மொவரம் | வக்ஷ
 வாதவிநி-கொயயா த-மூரஹகஸூரா | சுவயம் வரி
 வண்ண-ஸூஸ கந்தபஸ-வாஸஹா | வுரோணஸெவ-கதா
 க்ய-தயூஸெயொநியிஸூரா || என்னும்வாக்கியத்தால் சிவா
 கமங்கள் பரமாப்தனால் கூறப்பட்ட மெய்னாலெனவும் பிரத்ய
 க்ஷானுமான பரோக்ஷா பரோக்ஷானத்தை நிச்சயிப்பதாயும்
 சிவபெருமானே ஆப்தனென தன்னைக்குறித்ததால் பரமாப்தரா
 ன சிவபெருமான் பக்ஷபாத மில்லாததாயும் ஸார்வகாலிகங்களி
 லும் யதார்த்தமாயுள்ளதாயும் நாசரகிதமாயும் நிறைசுத்தானதா
 யும் ஸ்வதந்திரமாயும் பசுக்களுக்கு பாசநிவிருத்தி கரமாயும்

உள்ளபரமேசுவரவாக்கியம் பிரமாண பூதமேயாகும் எப்பொழுதும் சிரேயஸ்வீர்து நிதியைப்போன்றதெனக் கூறியிருத்தலால் பரமாப்தவாக்கியத்தில் அப்பிரமான்ய புத்திவகித்த ஏ புத்தர சிவதூஷணத்தால் னுமக்குற்ற அதோகதியை அறியாது ஆதிசைவர்களுக்கு முக்திவழிகாட்ட வெளிவந்தது னுமக்குற்ற அறியாமையேயன்றோ | தீக்ஷாவிஹீநவிபுராடிர் திவண-ஸ்ரீரஜா தயம் | வஞ்சிரிவ ஸாஸூஷ்ணைசுரளரவ நாகவ்யஜெஷ | என்னும் வாக்கியத்தால் தீக்ஷ யில்லாத பிராம்மணர் முதல் சூத்திரரிறுதியாக சிவசாஸ்திரபடனஞ்செய்தால் ரௌரவாதிரசுத்தை அடைவரெனக்கேட்கப்படுவதால் னும்போன்றசிவதூஷகர் சிவசாஸ்திரபடனஞ் செய்யில்நிறயமே-னுமக்குற்ற பரசுதியாய் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது-சிவசாஸ்திர மென்றதால் வேதம் சிவாகமமிருண்டுமென்பது பொருளாம் வேதாத்யயனத்திற்கு உபநயனாதி ஸம்ஸ்காரமேபோதுமெனவேதமேவிதித்திருக்க சிவதீக்ஷயல்லாதோர் வேதாத்யயனத்திற்கு அனர்கரெனக்கூறுதல் கூடுமோவெனின் வேதம் அபரம் பரமென இருகூராய் நின்றலின் வேதத்தால் விதித்தஸம்ஸ்காரம் அபரஸம்ஸ்காரமாகிய வரணஸம்ஸ்காரமாம் சிவாகமம்பரபாயிருத்தலின் இவற்றால்விதித்தசிவதீக்ஷை பரஸம்ஸ்காரமாகும் பரஸம்ஸ்காரஞ்செய்யப்பெறுது அபரஸம்ஸ்காரம்மாத்திரமே செய்துள்ளவர் வேதபாகியரே யாவார்கள் ஏனெனில் உபநயனாதி கர்மாக்களால் காயித்திரி உபாஸ்தையும் அக்னி ஸந்தானமும் ஏர்ப்பட்டுள்ளது இவ்வுபநயனஞ் செய்து கொண்டவன் என்ன நெற்றியில் புண்டிரம் தறிக்கிறது எந்ததைவத்தை உபாவலிக்கிறது எந்த அக்கினி விசேஷம் உபதேசிக்கப்பெற்றகாயித்திரி ஸ்திரீயாபுமானாவென விசாரிக்க புகுமளவில் இவையாவும் பரவித்தை யாகிய சிவாகமம் சிவதீக்ஷையால் சீர்திருத்தி உண்மையுபகரித்துநிற்கும் உபநயனத்தில் உபதேசிக்கப்பட்ட காயித்திரி சக்திஸ்வரூபமெனவும் இச்சக்திக்கி சக்தனல்லா திருப்பின் மங்கலத்வமுண்டாகாதெனக்கருதி சிவகாயித்திரி சக்தனாய்பரவித்தை கூட்டிமுடித்தனுக்கிரஹித்ததெனவும் அபர வித்தையால் ஸாமான்யாக்னி உபாஸ்தைகூறியுள்ளதென கழித்து பரவித்தை சிவாக்கினியைக் கூட்டி முடித்திருக்கின்றது மற்றும்பஸ்ம உருத்திராக்கபஞ்சாஷ்டசிவபூஜாதிபரதர்மங்களை

யும் பரவித்தை அத்வசுத்தி பூர்வமாய்விதித்திருக்கின்றது இவற்
 றைனோக்கியேயன்றோஸ்காந்தம்முதலியபுராணங்களில் சுஜநா
 லிவிநாணவஜி-தி-ஹனிநாநவம் | சுஜணவாணிஸா-யஸ-ம
 னா-பாரவ-தஹா-ஸ | யயா-பெ-ராணி விஹீ நாஹிய த-பி-
 ஹனிஸாமா- | என்னும் வாக்கியத்தால் ஷடத்வ சுத்தியல்லாத
 முக்தியை விரும்பும் மனிதன் கோலன்றிரடக்கத்தொடங்கியரு-
 ருடர்போலும் தோணியன்றி கடலைக்கடக்க விரும்பி யவர் போ-
 லும் உவமித்துக்கூறப்பட்டிருத்தலால் ஷடத்வசுத்தியல்லாத ஆ-
 ன்மாக்களுக்கு முக்தி இல்லை என்பதை உத்தேசித்து பரவித்தை
 யாகிய சிவாகமம் சிவதீகையால் அத்வசுத்தியை வற்புருத்த
 முயன்றது சுஜநாஜிபவ-த | என்னுஞ்சுருதிவாக்கியத்தால் ஷ-
 டத்வாமார்க்கங்களுக்கு பதியாகிய ஹே உருத்திர மூர்த்தி என
 வேதத்திலும் மஹிமைபாராட்டிக் கூறியிருத்தலினிதுவுமிவற்றி-
 ற்குச்சாதகமாயின அத்வாவென்பது யாகமெனப்பொருள்கொ-
 ண்டி ஹிம்ஸாபரமான அபரயாகத்தை இங்கனங்கூற்றிறெனவி-
 கற்பப் பொருள் வருவித்துணர்த்துவார்சிலர் அஃதிங்கனமமயா
 அபரயாகம் மாம்ஸம் புசிப்போர்க்கு அஸமஸ்கிருதமான மாம்-
 ஸம் புசித்தால் குற்றமாகுமெனக்கருதி தேவதார்ப்பணமானயா-
 கஞ்செய்து புசித்தல் உசிதமெனக்கொண்டு வற்புருத்தியதருண-
 மேயன்றோ இவற்றை ஸதாச்சாரமாகக்கொண்டு வெளிப்படுதல்
 யாங்கனம் பரயாகம் பஞ்சாக்கி வித்யாமயமான சிவஸ்ருபமா-
 ய் நின்றனின் சிவார்ப்பணமான யாகம் பிராமணோத்தமர்களுக்கு
 வேதசிவாகமங்கள் விதித்திருக்கின்றது ஜெ-ர-தி-ஷா-ரெஸு-ம-
 கா-ரெய-ஜ-த என்னும் வாக்கியத்தால் ஜ்யோதிஷ்டாமாதி யா-
 கங்களால் சுவர்க்க சுகத்தை அடைகிறார் எனக்கூறுவதால் இந்-
 திரலோகாதிசகானுபவமே பலனாய் அபரயாகத்திற்கு விதிக்கப்-
 பட்டிருக்கின்றது பரயாகமாகிய சிவயாகத்திற்கு முக்தியேபலனா-
 ய்விதிக்கப்பட்டிருத்தலின் அபரத்தைனோக்கபரம்விசேஷமென்-
 யதுவே தாகமத்தின்றுணிபாம் யாகமென்பது பசுக்களுக்கு பா-
 சரிவர்த்தியைச் செய்யும் ஸத்கர்மாக்களென்பது வேதாகமற்று
 ணிபாதலின் பசுவென்னும் சப்தத்திற்கு ஸ்மிருதி ஆடு முதலிய
 ஸகல பிராணிகளுமெனப்பொருள்படுத்திநின்றது வேதாகமங்க-
 ளோ ஜீவாத்மாவேபசுவென விதித்தாந்தித்து நின்றது ஸ்மிருதி

ங்கூறியனுப்பிரமாணமாகிய பராசர ஸ்மிருதியில் சுஸூரமஃ
 மவாமஃ ஸந்ராஸ்யவயவெத்யகம் | டெவரொநஸு
 தொததிஃகௌ வணவிவஜயெசு | என்னும் வாக்கியத்தால்
 அசுவமேதம் கோமேதம் ஸன்யாசம் பலபைதிருகம் தமயன் தம்
 பி ஸம்ஸாரத்தினிடம் பிரவேசித்து பிள்ளையுண்டாக் குதல் இங்
 வைந்தும் கலியுகத்தில் கூடாதென நீக்கியிருக்க கலிபுருஷனாய்
 ஸன்யாசி உருக்கொண்டு சிவநிந்தைபுறியவெளிப்பட்ட னும்மை
 ஸ்மார்த்தனெனப் புகழ்ந் தோதுவ தெங்கனம் வேதாகமபுரா
 ணஇதிஹா ஸங்களாகிய ஸத்ப்ரமாணங்களை அப்பிரமாணமா
 க்கமுயன்று சைவமதமேபொய்யெனப்புறக்கணித்து அத்வைத
 ஸ்தாபனஞ்செய்யவந்த கலிபுருஷனுமான ஒப்புத்தரே ஸ்மிரு
 தியாயினும் னும்மஸன்னியாசத்தை அங்கீகரித்திருக்கின்றதா
 கலிஸன்யாஸங்கூடாதென ஸ்மிருதி கண்டித்தொ திக்கியிருக்கஸ்
 மிருத்யுத்தானுஷ்டானியாமென இவர் வெளிப்படுதல் குற்றமே
 யன்றோ பதிவாக்காகிய வேதாகம திஸதச்சாஸ்திரத்தில் அப்பி
 ராமாண்ய புத்திவகித்து சிவ நிந்தை புறிந்து அன்யசாஸ்திரத்
 திற்கு பிரமாணம் நீலை நாட்ட வந்த ஏ புத்தரே நீர் பிரமாணமா
 கக்கொண்ட ஸ்மிருதியேனும் மைசிவநிந்தகனாகிய நாத்திகராய்
 பிருஷ்டத்வஞ்செய்துவிட்டது னும்மவருக்கு ஸ்மிருதியால் கி
 டைக்கப்பெற்ற அனுகூலம் யாதென்பதை நண்டெடுத்து விளக்
 குவீராக ஸ்மிருதி பதிவாக்காகிய வேதாகமானு குண்யமாய்கூறி
 யுள்ள பிரமாணங் கிராஹ்யமும் விரோதித்த விடத்தில் அக்கி
 ருஹ்யமென்பதை நீர் இன்னும் அறியீர் ஸூரதீஸ்யுதி விரொ
 யெநஸூரதி ரொவஸயீயவீ என்னும் ஞாய சாஸ்திர வாக்கி
 யத்தால் வேதத்திற்கும் ஸ்மிருதிக்கும் விரோதம் வந்தால் வேத
 மேபிரமாணம் ஸ்மிருதி அப்பிரமாண்யமெனக் கூறியிருத்தலா
 ல் வேத விருத்ததர்மம் ஸ்மிருதியிலடைந்துள்ளதென்பதே யன்
 றோ இங்ஙனம் வெளிப்படுகின்றது அன்றேல்விரோதம் வருதல்
 யாங்ஙனம் கூவிவாயுணாஃ ஸிவஹ திவாஹ்வெதஸு தெந
 ஸஹஸ்வெதஸு தெநஸஹ ஸ்வவெதஸு தெநஸஹ ஹ்வெத -
 என்னும் முண்டகோப நிஷத்வாக்கியத்தால் சண்டாளனாயிருப்
 பினும் சிவா எனச்சொன்னால் அவனோடே பேசவேண்டும் அவ
 னோடு வலிக்கவேண்டும் அவனோடுபுசிக்கவேண்டுமெனக்கூறி யி

ஹிரணு மஹ-ஓ வஸு கஜாயரோ நம் - என்னும் வாக்கியத்தால்
தேவர்களுக்கெல்லா முதன்மையாயும் விசுவாதிகராயும் மஹர்ஷி
தவ முடையவராயுமுள்ள பரமேசுவரர் ஹிரண்யகர்ப்பனை உண்
டாக்கினாரெனக்காணப்படுதலால் ஹிரண்யகர்ப்பபிரதானகாரண
வாதமுடையமன்வாதிஸ்மிருதிகள் வேதத்துட்பொருளுணர்த்து
ம்மெய்நூலாமா ரெங்கனம் இவற்றாலேவற்றை கேவல தந்திரமெ
னவும் இத்தந்திரானுஷ்டானிகளாகிய சிவநிந்தர்களுக்குநாகபத
னம் வேதாகமபுராண இதிஹாஸங்களால்கூறப்பட்டுள்ளது ஓய்
புத்தரே வேதம் சிவாகமம் இவ்விண்டும் பிரம்ம ஞானத்திற்கு
இரண்டுநேத்திரம்போன்றதென்பதை நீரின்னுமறியீர் வேதம் த
டஸ்தமாய்பிரும்மஞ்ஞானமாகிடசிவஞானத்தை பிரகாசிக்கிறதும்
சிவாகமம்ஸ்வரூபலக்ஷணையாய்பிரும்மஞ்ஞானத்தை பிரகாசிப்பி
க்கிரதுமாய் தடஸ்தத்தைனோக்க ஸ்வரூபம் விசேஷமாதல்பற்றி
வேதம் அபரவித்தையும் சிவாகமம்பரவித்தையுமாய் மேம்பட்டு
நிற்கும இங்கனம் தந்திரமென்பது வைதிக தந்திரம் உபநிஷித்
தந்திரம் சிவாகமதந்திரம் சாக்ததந்திரம் காருட தந்திரம் பைர
வதந்திரம் பூததந்திரம் ஸ்மிருதிதந்திரம் முதலிய தந்திரங்கள்
படித்தாய் நின்றலின் தந்திரமென்பதுவேதமுதல் ஸ்மிருதி இறு
தியாகவுள்ள யாவற்றிற்கும் பொதுப்பெயர் இவற்றுள் சைவசித்
தாந்தத்தைனோக்கலாகும் பாசுபதந்திரத்தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்க
காபாலிகாதந்திரங்கள் தாழ்ந்தது இவற்றைனோக்க பாஞ்சரா
த்திரம் தாழ்ந்தது இவற்றைநோக்ககாருடந்தாழ்ந்தது இவற்றை
னோக்கஸ்மிருதிதந்திரம்தாழ்ந்தது ஸ்மிருதிக்கு கீழிட்ட தந்திரமி
ன்னுதலால் ஸ்மிருதிக்கு மேலிட்ட தந்திர நிஷ்டதர்மமுடையார்
ஆஸ்திகரும் ஸ்மிருத்யுத்த தந்திரநிஷ்டர்கள் நாஸ்திகருமாய் பிர
மாணவாயிலாய் வெளிப்படுபவர் ஸாங்கியகாபிலம்மன்வாதி ஸ்மி
ருதிகள் ஜகத்ஜன்மாதிகாரணமானசிவபெருமானை அறவேயொழி
த்து ஹிரண்பகர்ப்பாதிகளை பிரதானகாரணமாக்கிவைசுவாநராக்
னியே பரம்பொருளென அக்னிஉபாஸ்தைகூ ழுவதால் வைசுவா
நராக்னி அசேதனமுடையதுபற்றி இவர்களைகேவலம்கர்மமேபிரா
தான்யமென்னும் நாஸ்திகராய்ஒதுக்கப்படுவார் வ்யொமெஹை
ரெவாழி வெஸூநாநம் வஹுஷிவியம் வஹுஷெனூ

